

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1659, 12 Φεβράρη 2025 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

8 ΜΑΡΤΗ
Για την
απελευθέρωση
των Γυναικών

σελ. 24

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

7/2, Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ 28Φ

- Στη φυλακή οι δολοφόνοι
- Κρατικοποίηση των τρένων χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο

ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΡΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 22/3 ΣΥΝΤΑΓΜΑ 3μμ

ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ, ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ, ΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝ

ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΣΥΛΟ, ΣΥΝΟΡΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ Η ΔΙΚΗ ΣΤΟ ΠΑΥΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΡΑ! ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝ

ΚΕΡΦΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΝΟΜΕΝΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΑΠΕΙΛΗ ΕΠΙΖΗΤΕΙ-ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΑΓΙΟΥ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ

22 ΜΑΡΤΗ
Πύλος-Τέμπη
κοινός αγώνας

σελ. 12, 13

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

Κρατικοποίηση των τρένων χωρίς αποζημίωση για την Hellenic Train με εργατικό έλεγχο

εργατική αλληλεγγυη

www.sekonline.gr • ergatikio@sekonline.gr • Τηλ. 210 5245001

Ανοιχτές
συζητήσεις

σελ. 18

Κάθε μέρα έρχεται στο φως ένα ακόμα στοιχείο για τη βρόμικη επιχείρηση συγκάλυψης του εγκλήματος των Τεμπών που έχουν στήσει η κυβέρνηση με τη Hellenic Train. Οργανώνουμε τη μεγάλη απεργία της 28 Φλεβάρη με την προοπτική το εργατικό κίνημα να βάλει τη σφραγίδα του σε αυτή την έκρηξη της λαϊκής οργής με τα δικά του αιτήματα και τη συλλογική του δύναμη.

Πρέπει να πάρουμε τον έλεγχο από τα διαπλεκόμενα συμφέροντα που βάζουν τις ζωές κάτω από τα κέρδη τους. Η Hellenic Train είναι συνένοχη στο έγκλημα με τη δολοφονική κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων, της φτώχειας και του ρατσισμού. Γι' αυτό πρέπει να πληρώσει για το έγκλημά της: να εκδιωχθεί χωρίς καμιά αποζημίωση. Αρκετά τσέπωσε. Και οι σιδηρόδρομοι και όλο το έργο τους, να γίνουν κρατικοί με εργατικό έλεγχο.

Η Hellenic Train πήρε όλα αυτά τα χρόνια παχυλές επιδοτήσεις περίπου 50 εκατομμύρια ευρώ ετησίως. Ακόμα και στις 30 Γενάρη ο Σταϊκούρας υπέγραψε την απόφαση για καταβολή ...αποζημίωσης στην ιταλική εταιρεία ύψους 60,9 εκατομμυρίων ευρώ για τα δρομολόγια στις «άγονες γραμμές» που υποτίθεται ότι έκανε το 2023. Κι αυτό που «έδωσε» σαν αντάλλαγμα είναι πανάκριβα εισιτήρια, πανάρχαια τρένα και βέβαια, θάνατο. Ακόμα και σήμερα, δυο χρόνια μετά το έγκλημα το σιδηροδρομικό δίκτυο είναι εγκαταλειμμένο, με τα «ατυχήματα» να είναι στην ημερήσια διάταξη.

Σκάνδαλα

Για χρόνια τα παπαγαλάκια της «ελεύθερης αγοράς» καταριούνται το διεφθαρμένο Δημόσιο και προβάλλουν σαν λύση την ιδιωτικοποίηση. Οι αποκαλύψεις που διαδέχονται η μια την άλλη και δείχνουν ότι η «μοιραία» εμπορική αμαξοστοιχία μετέφερε λαθραία καύσιμα, ξεσκεπάζουν τον βρόμικο κόσμο του ιδιωτικού τομέα -ας σκεφτούμε τους εφοπλιστές και τα δικά τους λαθρεμπόρια- και της Hellenic Train. Αυτό είναι μόνο ένα από τα πολλά σκάνδαλα της ιδιωτικοποίησης των σιδηροδρόμων.

Το άλλο είναι το πάρτι των εργολάβων, δηλαδή των κάθε λογής τεχνικών και κατασκευαστικών εταιρειών. Τα συνδικάτα στη δημόσια Υγεία έχουν καταγγείλει ότι οι εργολάβοι που θέλει να μπάσει η κυβέρνηση της ΝΔ κοστίζουν διπλάσια από ότι θα κόστιζε αν οι σχετικές υπηρεσίες ήταν δημόσιες, ενώ ταυτόχρονα πληρώνουν με ψίχουλα τους εργαζόμενους και τους βάζουν να δουλεύουν σε άθλιες συνθήκες.

Οι «εργολάβοι» των σιδηροδρόμων πήγαν ένα βήμα παραπέρα. Η Alstom ή ΑΚΤΩΡ και άλλοι τσέπωσαν

ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΡΕΝΩΝ

Να πάρουμε τον έλεγχο

τα λεφτά για έργα όπως η περιβόητη η σύμβαση 717 για τη σηματοδότηση και την τηλεδιόικηση και απλά δεν τα πραγματοποιήσαν. Το σύνθημα «δικά σας τα κέρδη, δικόι μας οι νεκροί» κυριολεκτεί.

Τα σκάνδαλα της «ελεύθερης» αγοράς και των ιδιωτικοποιήσεων είναι πλέον τόσα πολλά ώστε το αίτημα για επιστροφή βασικών υπηρεσιών στο δημόσιο να αποτυπώνεται ακόμα και στις δημοσκοπήσεις. Γι' αυτό τα συνδικάτα και όλο το κίνημα που βγαίνει στους δρόμους για το έγκλημα των Τεμπών μπορεί να διεκδικήσει:

Οι σιδηρόδρομοι να γίνουν ξανά κρατικοί, σε ένα ενιαίο ΟΣΕ γιατί ο τεμαχισμός σε διαφορετικές εταιρείες μόνο σκοπό είχε το ξεπούλημά τους. Γιατί το «άνοιγμα της αγοράς» στους σιδηροδρόμους σήμαινε σκάνδαλα και θάνατο. Είναι παράλογο και σπάταλο άλλη εταιρεία να έχει το μεταφορικό έργο, άλλη τις υποδομές και άλλη την «επίβλεψη».

Οι σιδηρόδρομοι να γίνουν κρατικοί με εργατικό έλεγχο. Ολοι/ες πλέον γνωρίζουμε ότι οι σιδηροδρομικοί

ξέρουν πολύ καλύτερα από κάθε μάνατζερ ή Καραμανλή τις ανάγκες του κόσμου και τους τρόπους που μπορεί να πραγματοποιηθεί με ασφάλεια το σιδηροδρομικό έργο. Άλλωστε αυτοί και τα συνδικάτα τους ήταν που προειδοποιούσαν για την άθλια κατάσταση των σιδηροδρόμων και κήρυτταν απεργίες που η «δικαιοσύνη» και η κυβέρνηση έβγαζαν παράνομες.

Άμεση στελέχωσή του ενιαίου ΟΣΕ ώστε να φτάσει στον αριθμό των 12.000 εργαζόμενων που απασχολούσε το 2000 και η αγορά όλου του απαραίτητου εξοπλισμού, για να μπορέσουν να μπουν σε λειτουργία οι γραμμές.

Αντί να σπαταλούνται εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ στους εργολάβους, να δοθούν για να ξαναστηθεί ο σιδηρόδρομος με ασφάλεια για τον κόσμο που μεταφέρει και τις δικές του ανάγκες. Όχι για τα συμφέροντα της COSCO και των εφοπλιστών στη γραμμή από τον Πειραιά ή τις απαιτήσεις του NATO που χρησιμοποιεί τα τρένα στη βόρεια Ελλάδα για να μεταφέρει σύνεργα

θανάτου στην Ουκρανία.

Ο τεμαχισμός του ΟΣΕ και η ιδιωτικοποίηση έφεραν συρρίκνωση του δικτύου. Αυτό που ενδιαφέρει τα λαμόγια όπως της Hellenic Train είναι τα «φιλέτα» όπως η γραμμή Αθήνα-Θεσσαλονίκη. Όλα τα άλλα εγκαταλείφθηκαν. Ενιαίος, δημόσιος ΟΣΕ με εργατικό έλεγχο, είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για να ανοίξουν οι ερημωμένοι σταθμοί σε πόλεις και κωμοπόλεις, να επεκταθεί το σιδηροδρομικό δίκτυο. Αυτή είναι, επίσης, και πραγματική συμβολή στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης και της καταστροφής του περιβάλλοντος.

Τα λεφτά για μια τέτοια ανοικοδόμηση του δημόσιου σιδηροδρόμου υπάρχουν. Είναι στα «θησαυροφυλάκια» των τραπεζών που έτσι κι αλλιώς κάνουν χρυσές μπίζνες με τις κατασκευαστικές εταιρείες και ταυτόχρονα τσεπώνουν δισεκατομμύρια ευρώ από τους τόκους για το δημόσιο χρέος. Η κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο είναι ο τρόπος για να περάσει αυτός ο πλούτος στις δικές μας ανάγκες αντί να σπαταλιέται στην κερδοσκοπία της αγοράς. Όλος ο κόσμος είναι αγανακτισμένος με τους τραπεζίτες και τα αίσχη τους. Η Αριστερά πρέπει να βάλει αυτό το αίτημα στην κορυφή αντί να το εξαφανίζει στο όνομα ενός ψεύτικου ρεαλισμού.

Οι μνημονιακές δεσμεύσεις που συνεχίζουν να ισχύουν, απαγορεύουν «διά ροπάλου» την κρατικοποίηση τομέων της οικονομίας. Αυτή την πολιτική αστυνομεύει η Ε.Ε. Γι' αυτό μαζί με την κρατικοποίηση των

σιδηροδρόμων και των τραπεζών χρειάζεται και ρήξη με την Ευρωπαϊκή Ένωση του κεφαλαίου, του ρατσισμού και του πολέμου.

Η πολιτική της κατάτμησης και ιδιωτικοποίησης των σιδηροδρόμων ήταν «γραμμή» της Ε.Ε από τη δεκαετία του '90 την οποία εφάρμοσαν όλες οι κυβερνήσεις από τότε. Η Ε.Ε. «δουλεύει» για τα συμφέροντα των μεγάλων αυτοκινητοβιομηχανιών, των αεροπορικών εταιρειών, των ιδιωτικών μεταφορών ενώ το σιδηροδρομικό δίκτυο συρρικνώνεται. Ακόμα και όταν μιλάει για την ανάγκη επενδύσεων σε υποδομές, αυτά τα συμφέροντα εννοεί.

Μπορεί το εργατικό κίνημα να επιβάλλει την κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων ή αυτό είναι ένα αίτημα για το μακρινό μάλλον; Η απάντηση είναι ότι ναι, μπορούμε. Ο αγώνας που έριξε την κυβέρνηση του «μπαμπά» ήταν η μεγάλη απεργία των εργαζόμενων της ΕΑΣ, των «μπλε» λεωφορείων της Αθήνας το 1992-93. Η απεργία συγκρούστηκε με το ξεπούλημα των λεωφορείων με το σύνθημα «οι συγκοινωνίες ανήκουν στον λαό, όχι στο κεφάλαιο το ιδιωτικό» που ήταν και σύνθημα των σιδηροδρομικών εκείνα τα χρόνια.

Κέρδος

Ο Μητσότακης έπεσε, οι απεργοί της ΕΑΣ γύρισαν νικητές στα αμαξοστάσια και επέβαλαν στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την επανακρατικοποίηση των λεωφορείων. Τότε, στις αρχές της δεκαετίας του '90, η προπαγάνδα ότι η αγορά είναι η λύση και το δημόσιο είναι σπάταλος «κρατισμός» ήταν στο φόρτε της που έμοιαζε κοινή λογική. Σήμερα η «κοινή λογική» είναι ότι το κέρδος σκοτώνει. Γι' αυτό μπορούμε να πάμε ακόμα πιο μακριά σε αυτή την σύγκρουση.

Η πάλη για την κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων αφορά ολόκληρη την εργατική τάξη. Γιατί είναι πάλη για την ασφάλεια και τη ζωή της που γίνεται καθημερινά θυσία στο βωμό του κέρδους από τα νοσοκομεία μέχρι τα σχολεία. Και γιατί είναι πάλη που δυναμώνει τη συλλογική της δύναμη, τα συνδικάτα της αλλά και τη δυνατότητά μας να παίρνουμε αποφάσεις για την κοινωνία ολόκληρη και την πολιτική. Το 1999 οι σιδηροδρομικοί της Βόρειας Ελλάδας σταμάτησαν τα τρένα που προσπάθησαν να μεταφέρουν τανκς και στρατό του NATO για τον πόλεμο στην Σερβία. Η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων παντού και εδώ είχε και στόχο να διαλύσει αυτές τις δυνατότητες.

Δυναμώνοντας το κίνημα που λείει κρατικοποίηση των τρένων χωρίς αποζημίωση για τη Hellenic Train, χτίζουμε τη δύναμη της τάξης μας να βάλει τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη!

7/2, Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: in.gr

Ελάτε να δώσουμε μαζί τον αγώνα για την ανατροπή και τη δικαίωση

Τεράστια είναι η κρίση που συγκλονίζει όχι μόνο την κυβέρνηση αλλά ολόκληρη την κυρίαρχη τάξη. Ο κόσμος που βγήκε στους δρόμους μαζικά στις 26 Γενάρη για το έγκλημα των Τεμπών έχει γίνει ο εφιάλτης τους και έχουν λυσσάξει για να του φράξουν το δρόμο. Φοβούνται ότι οι εκλεκτοί τους, ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του θα καταλήξουν στη φυλακή και το μαζικό κίνημα θα αρχίσει να επιβάλλει το δίκιο του με τις κινητοποιήσεις του. Φοβούνται ότι θα γυρίσουν πίσω στα χρόνια της αντίστασης στα Μνημόνια, με τις «πλατείες» και τις απεργίες που διέλυσαν τον παλιό δικομματισμό ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και ότι σήμερα δεν έχουν έτοιμη εναλλακτική.

Η προπαγάνδα της Νέας Δημοκρατίας, χρόνια τώρα παίζει το χαρτί της «σταθερότητας». «Βγήκαμε από τα Μνημόνια», λέει αυτή η προπαγάνδα, «και δεν θα αφήσουμε κανέναν να μας γυρίσει πίσω». Στην πραγματικότητα, η «σταθερότητά» τους αποδείχθηκε δολοφονική. Το έγκλημα στα Τέμπη ήταν η επιβεβαίωση ότι οι ιδιωτικοποιήσεις φτιάχνουν παγίδες θανάτου και στις συγκοινωνίες και στα νοσοκομεία και παντού όπου απλώνονται. Και οι συμμαχίες τους με την αξέχαστη «Τρόικα», με την ΕΕ και το ΝΑΤΟ έφτασαν να σπέρνουν θάνατο από τη Γάζα μέχρι το Αιγαίο και την Πύλο.

Μαζικό ξέσπασμα

Τώρα, μετά το μαζικό ξέσπασμα της 26 Γενάρη, τρέχουν να μας πουν να γυρίσουμε στα σπίτια μας και να περιμένουμε από τους «θεσμούς» να κάνουν τη δουλειά τους, να δούμε πορίσματα, να δουλέψει μια νέα προανακριτική, να λογοδοτήσει ο Μητσοτάκης στη Βουλή.

Δεν μπορούμε να έχουμε καμιά εμπιστοσύνη σε αυτούς που έκαναν και κάνουν τα «μπαζώματα» ότι τώρα θα αποκαλύψουν την αλήθεια και θα δικαιώσουν τους νεκρούς μας. Είναι αμετανόητοι και το δείχνουν όχι μόνο με τις μεθοδεύσεις τους για τα Τέμπη, αλλά και με τις προκλήσεις τους για τους νεκρούς της Πύλου. Ο υπουργός Ναυτιλίας Στυλιανίδης επιτίθεται χυδαία στον Συνήγορο του Πολίτη για το πόρισμα που έβγαλε για το έγκλημα στην Πύλο. Δεν περιμένουμε δικαιοσύνη από την κυβέρνηση που αρνείται

στο Διεθνές Δικαστήριο να συλλάβει τον εγκληματία πολέμου Νετανιάχου.

Είναι λάθος των κομμάτων της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης η επιμονή τους να ψάχνουν λύσεις «θεσμικά». Όλο το προηγούμενο διάστημα χρησιμοποιούσαν την ψεύτικη δικαιολογία ότι «ο κόσμος βρίσκεται στον καναπέ» και «οι συσχετισμοί είναι αρνητικοί». Τώρα που ο κόσμος έδωσε μαζικά το «παρών», τέτοιες δικαιολογίες δεν στέκουν.

Είναι η ώρα για να δώσουμε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της εργατικής τάξης, ώστε να τις συγκροτήσει, να προχωρήσει και να επιβάλει το δίκιο της με το δικό της έλεγχο. Αυτή η μεγάλη επιλογή έχει δυο σκέλη.

Το πρώτο είναι η οργάνωση και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Κάθε εργατικός χώρος να γίνει μετερίζι για την Πανεργατική Απεργία στις 28 Φλεβάρη, για την Παγκόσμια Μέρα των Γυναικών στις 8 Μάρτη, για την πάλη ενάντια στις δολοφονίες προσφύγων στις 22 Μάρτη. Με κλιμάκωση και των αιτημάτων μας για κρατικοποίηση των συγκοινωνιών, των νοσοκομείων, των σχολείων χωρίς αποζημίωση για τους κερδοσκόπους, για το τσάκισμα των σεξιστικών διακρίσεων, για την κατάργηση των ρατσιστικών αποκλεισμών και στα σύνορα και στα «γκέτο».

Και το δεύτερο σκέλος, που πάει μαζί με το πρώτο, είναι να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά. Την Αριστερά που επιμένει ξεκάθαρα στο δρόμο της ανατροπής μέχρι τη νίκη και τη δικαίωση. Μέχρι να κάνουμε πράξη την προοπτική ότι θα βάλουμε τις ανθρώπινες ζωές πάνω από τα κέρδη.

Κάτω τα χέρια από τη Γάζα

«**Ό**χι, δεν θα έχουν, διότι θα έχουν πολύ καλύτερη στέγαση», επανέλαβε ο Τραμπ την Δευτέρα 10/2 όταν ρωτήθηκε αν οι Παλαιστίνιοι θα έχουν το δικαίωμα να επιστρέψουν στη Λωρίδα της Γάζας. «Μιλώ για τη δημιουργία ενός μόνιμου χώρου γι' αυτούς, η Γάζα θα γίνει "μια μεγάλη περιοχή real estate, κτήμα των ΗΠΑ"». Επιπλέον αναφέροντας τον βασιλιά Αμπντάλα της Ιορδανίας στις ΗΠΑ, επανέλαβε τον ισχυρισμό του ότι θα «πείσει» την Αίγυπτο και την Ιορδανία να δεχθούν Παλαιστίνιους πρόσφυγες προσθέτοντας ότι «αν δεν το κάνουν, θα μπορούσα ενδεχομένως να παρακρατήσω τη βοήθεια (προς αυτές)».

Τις προηγούμενες μέρες αξιωματούχοι του Τραμπ είχαν προσπαθήσει να ανασκευάσουν τα όσα δήλωσε ο αμερικάνος πρόεδρος στη συνάντησή του με τον Νετανιάχου την Τρίτη 4/2 λέγοντας ότι η μετεγκατάσταση των Παλαιστινίων θα είναι «προσωρινή». Αλλά ο Τραμπ συνέχισε στη γραμμική «σοκ και δέος» προτείνοντας εκ νέου το σχέδιο εθνοκάθαρσης το οποίο Νετανιάχου χαρακτήρισε «επαναστατικό και δημιουργικό» προσθέτοντας ότι ο πόλεμος θα συνεχιστεί μέχρι να συντριβεί η Χαμάς.

Την Δευτέρα η Χαμάς ανακοίνωσε ότι θα αναβάλει την έκτη κατά σειρά ανταλλαγή ομήρων το Σάββατο 15/2 μέχρι το Ισραήλ «να συμμορφωθεί με τους όρους της συμφωνίας» τους οποίους έχει καταπατήσει επανειλημμένως καθυστερώντας την επιστροφή των Παλαιστινίων στη βόρεια Γάζα, ανοίγοντας πυρ εναντίον αμάχων στην Γάζα και περιορίζοντας την είσοδο ανθρωπιστικής βοήθειας σε αυτήν. Σε μια δεύτερη ανακοίνωσή της διευκρίνισε ότι έκανε «σκόπιμα» την ανακοίνωση πέντε ημέρες πριν από την επόμενη ανταλλαγή, προκειμένου να δώσει χρόνο στους διαμεσολαβητές να «πιέσουν [το Ισραήλ] να εφαρμόσει τις υποχρεώσεις τους».

Συνέχεια στη σελ. 20

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
 Γενάρης - Φεβράριος 2025 / Νο 168 / Τμήτ. 46
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ, ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

- 1905 Η επανάσταση που γέννησε το Σοβιέτ
- Ο ιμπεριαλισμός με Τραμπ 2.0
- Η Αριστερά της σύγκρουσης
- Βάρκζα, η πιο όλη αντιεγκοινωνία
- Υγεία - Αντίσταση στην καταστροφή
- Επικίνδυνοι καιροί στην πλανήτη Γη

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
 για τη δουλειά στην αρχαιότητα

Παρουσίαση της επανέκδοσης του βιβλίου

Δούλοι, δουλεία και δουλοκτητικός τρόπος παραγωγής στην ελληνική και ρωμαϊκή αρχαιότητα

25/2 7μμ
ΕΣΗΕΑ Ακαδημίας 20, Αθήναι, Αθήναι, Αθήναι

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
 Θεσσαλονίκη 14-16 Αθήναι, Θεσσαλονίκη 14-16 Αθήναι, Θεσσαλονίκη 14-16 Αθήναι
 www.marxistiko.gr

ΘΑ ΜΙΑΣΟΥΝ

- **Ευτυχία Μπαθρέλλου**, ερευνήτρια, Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών
- **Κώστας Βλασόπουλος**, καθηγητής αρχαίας ιστορίας, Πανεπιστήμιο Κρήτης
- **Δημήτριος Ι. Κυρτάς**, συγγραφέας του βιβλίου, σπύρατος καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Με όρους κλιμάκωσης

Η Εύα Ηλιάδη, εκπαιδευτικός στην ΕΛΜΕ Περιστερίου μίλησε στο Στέλιο Μιχαηλίδη για την αντίσταση στις επιθέσεις της κυβέρνησης, το δυνάμωμα της Αριστεράς στο σωματείο και την οργάνωση της πανεργατικής απεργίας στις 28 Φλεβάρη.

Πρόσφατα έγιναν εκλογές στην ΕΛΜΕ Περιστερίου, όπου σημειώθηκε άνοδος για την Αριστερά.

Καταρχήν είναι σημαντικό ότι αυξήθηκε η συμμετοχή. Αυτή η αύξηση καταγράφηκε όχι επειδή αυτός ο κόσμος δεν υπήρχε παλιά, αλλά επειδή ακριβώς το σωματείο έχει παίξει ρόλο στο να κοντραριστούν όλες οι επιθέσεις από την αρχή της σχολικής χρονιάς με τις συγχωνεύσεις μέχρι και τώρα. Μην το ξεχνάμε ότι οι εκλογές της ΕΛΜΕ έγιναν λίγο μετά την εμφάνιση του νομοσχεδίου για τα Ωνάσεια σχολεία. Περίσσευε συνεπώς η οργή του κόσμου και αυτό το είδαμε και στην εκλογολογιστική μας συνέντευξη, που ήταν μαζικότερη και στην οποία εκφράστηκε πραγματικά τόσο η αγανάκτηση των συναδέλφων όσο και ερωτήματα για το ποια χρειάζεται να είναι συνέχεια από τη δική μας μεριά. Αυτό ήταν το κλίμα που μεταφράστηκε και εκλογικά με αυξημένη συμμετοχή, την οποία καρπώθηκε κυρίως η Αγωνιστική Παρέμβαση, το σχήμα στο οποίο συμμετέχουμε και εμείς ως εκπαιδευτικοί του Δικτύου “Η Τάξη μας”.

Η Αγωνιστική Παρέμβαση βγήκε πρώτη δύναμη με 232 ψήφους και 4 έδρες στο Δ.Σ από 164 ψήφους και 3 έδρες την προηγούμενη φορά. Ακολούθησε η ΑΣΕ (ΠΑΜΕ) με 100 ψήφους, μία λιγότερη από τις προηγούμενες εκλογές, διατηρώντας τις 2 έδρες που είχε. Μία έδρα διατήρησε η ΔΑΚΕ. Η ΣΥΝΕΚ που πρόσκειται στο ΣΥΡΙΖΑ πήρε μόλις 15 ψήφους από 50 που είχε συγκεντρώσει την προηγούμενη φορά κι έχασε την έδρα που είχε στο Δ.Σ.

Αξίζει να υπογραμμίσουμε ότι αυτό εξηγείται από το ότι η Αγωνιστική Παρέμβαση ήταν το σχήμα το οποίο έδωσε την κόντρα με τις επιθέσεις της κυβέρνησης από την αρχή της σχολικής χρονιάς επιμένοντας στην απεργιακή σύγκρουση του κλάδου με τις συγχωνεύσεις, την αξιολόγηση, τις διώξεις των συναδέλφων και τώρα με τα Ωνάσεια.

Το Περιστέρι είναι μία από τις γειτονίες που εξελίσσεται η μάχη ενάντια στα Ωνάσεια σχολεία.

Δίνεται μεγάλη μάχη από μαθητές/ριες, γονείς κι εκπαιδευτικούς. Καταλήψεις, τοπικές συγκεντρώσεις, συσκέψεις, όπως γίνεται και σε άλλες γειτονίες. Οι ήδη ξεκινήσες κινητοποιήσεις έχουν κάνει ξεκάθαρο ότι δεν θα αφήσουμε αυτή την επίθεση, ουσιαστικά την ιδιωτικοποίηση των σχολείων και τη μετατροπή τους σε σχολεία για λίγους κι εκλεκτούς. Είναι η πρώτη φορά που

τόσο ανοιχτά εκχωρούν δημόσια σχολεία σε επιχειρηματίες. Ονομάζουν το ξεπούλημα στο Ίδρυμα Ωνάση «αναβάθμιση», αλλά στην πραγματικότητα πρόκειται για υποβάθμιση της γειτονιάς και των σχολείων της, καθώς οι μαθητές/ριες που δεν θα μπορέσουν να δώσουν και να πετύχουν στις εξετάσεις για τα Ωνάσεια, θα στοιβαχτούν στα ήδη πολυπληθή γειτονικά σχολεία της γειτονιάς. Πρόκειται για υποβάθμιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών και γι’ αυτό χρειάζεται να δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη, με απεργίες και καταλήψεις μέχρι τέλους.

Έχουμε μπροστά μας τη μεγάλη απεργία στις 28 Φλεβάρη. Ποια είναι η εικόνα από το σχολείο;

Επειδή οι ιδιωτικοποιήσεις αρχίζουν υποβαθμίζοντας και κλιμακώνουν σκοτώνοντας -γιατί αυτό ζούμε και στον σιδηρόδρομο και στην Υγεία και παντού- νομίζω ότι η απεργία θα ξεπεράσει σε μέγεθος και οργή την αντίστοιχη περσινή 28η Φλεβάρη. Είμαστε πιο μπροστά από την περασμένη χρονιά. Αυτή τη στιγμή η απεργία στις 28 Φλεβάρη οργανώνεται με όρους κλιμάκωσης. Σηματοδοτεί ότι το εργατικό κίνημα μπαίνει μπροστά για να δώσει τη μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Είτε αυτό σημαίνει ξεπούλημα των σχολείων στον Ωνάση, είτε αυτό σημαίνει ιδιωτικοποιημένοι και διαλυμένοι σιδηρόδρομοι που δολοφονούν κόσμο. Είναι εντυπωσιακό ότι όταν βάλαμε την πρόταση στα συνδικάτα του δημοσίου για απεργία στις 28/2, όχι απλά πέρασε, αλλά αυτή τη στιγμή βλέπουμε ότι οργανώνονται επιτροπές αγώνα από τα κάτω, με κόσμο που θέλει να οργανώσει την απεργία. Η εικόνα είναι ότι τα σχολεία μπορούν να κλείσουν εκείνη την ημέρα, τόσο από τους μαθητές/ριες που έδειξαν τις διαθέσεις τους με τα συλλαλητήρια της Παρασκευής 7/2, όσο κι από τους συλλόγους διδασκόντων που είναι σε αναβρασμό αφενός λόγω των αντικειμενικών επιθέσεων, αφετέρου γιατί όλοι αντιλαμβάνονται τι σημαίνουν δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις.

Είναι πολύ θετικό νομίζω σαν εξέλιξη ότι όλα τα σφυριά βράννε μαζί προς την επιτυχία της απεργίας. Αν τα μεγάλα συλλαλητήρια της Κυριακής 26/1 ή τα μαθητικά της περασμένης Παρασκευής ήταν ο προάγγελος, νομίζω ότι η απεργία στις 28/2 μπορεί να είναι ένα πραγματικά καθοριστικό χτύπημα για την κυβέρνηση. Είδαμε τι ρόλο έπαιξε η κυριακάτικη κομποπλημύρα πριν δυο εβδομάδες στο να γυρίσει το κλίμα συνολικά σε βάρος της κυβέρνησης. Τα κομμάτια των εργαζομένων που παλεύουν αυτή τη στιγμή είναι πολλά. Το να ενωθούν σε μια μεγάλη πανεργατική απεργία ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων είναι το απαραίτητο επόμενο βήμα. Και θα χρειαστεί να κλιμακώσουμε απεργιακά σε όλα τα μέτωπα για να ξεμπερδέυουμε με την κυβέρνηση και τις επιθέσεις της.

Ο αγώνας είναι μονόδρομος!

Το Σάββατο 8/2 πραγματοποιήθηκε η Γ.Σ. προέδρων της ΟΛΜΕ. Σε μια περίοδο που η προσπάθεια της κυβέρνησης να επιτεθεί στην ίδια την ύπαρξη της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας γίνεται κατά μέτωπο, η στάση της ομοσπονδίας αποδείχτηκε κατώτερη των περιστάσεων. Δίνοντας ανάσα ζωής στην κυβέρνηση, που ταλανίζεται από τις αποκαλύψεις για το έγκλημα των Τεμπών, η εισήγηση της ΟΛΜΕ δεν είχε κανένα πλαίσιο δράσης, πέρα από την απεργία στις 28/2, η οποία είχε έτσι κι αλλιώς αποφασιστεί από την ΑΔΕΔΥ.

Αυτός ήταν κι ο λόγος που η εισήγηση δεν συγκέντρωσε την απαιτούμενη πλειοψηφία ψήφων από τις ΕΛΜΕ, όπως και καμιά άλλη από τις εισηγήσεις που κατατέθηκαν. Οι πάνω από 1.000 διώξεις εκπαιδευτικών, η ανακοίνωση εκχώρησης δημόσιων σχολείων στο Ίδρυμα Ωνάση που πετά στο δρόμο χιλιάδες παιδιά και εκπαιδευτικούς, οι μονιμοποιήσεις νεοδιόριστων συναδελφισσών/ων που παράνομα εκκρεμοούν, ήταν ζητήματα που τέθηκαν με επιμονή από μια σειρά ΕΛΜΕ.

Ενδεικτικό είναι ότι με πρωτοβουλία εκπροσώπου της ΑΣΕ (ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών) δε δόθηκε ο λόγος στις συναδέλφισσες/ους από σχολεία που ανακοινώθηκαν ως Ωνάσεια (Κυψέλης και Μενιδίου) παρά με 7 (!) ώρες καθυστέρηση και μόνο μετά από έντονη διεκδίκηση από την πλευρά τους.

Η πρόταση από την πλευρά των Παρεμβάσεων-Συσπειρώσεων για κλαδική απεργία άμεσα (13 Φλεβάρη) ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση για τον κλάδο των εκπαιδευτικών, καθώς η κυβέρνηση έχει επιλέξει το δόγμα «σοκ και δέος» και αντίστοιχη πρέπει να είναι και η δική μας δράση. Σε κάθε περίπτωση η βάση του κλάδου δε σταματά να αγωνίζεται και να οργανώνει. Ήδη συντονισμοί ΣΕΠΕ-ΕΛΜΕ, συναδελφισσών/ων που πλήττονται από αυτές τις επιθέσεις, γονέων, μαθητών είναι

καθημερινό φαινόμενο και είναι ο τρόπος να αναγκάσουμε το προεδρείο της ΟΛΜΕ να αλλάξει γραμμή πλεύσης.

Ήδη στον προγραμματισμό μας είναι η προκήρυξη απεργίας για τις 17/2, μέρα που ανακοινώνονται τα πρώτα έξι σχολεία που θα λειτουργήσουν ως «Ωνάσεια» το Σεπτέμβριο του 2025, σύμφωνα με τον προγραμματισμό της κυβέρνησης. Καλούμε όλα τα πρωτοβάθμια σωματεία της εκπαίδευσης να πάρουν απόφαση για την κήρυξη 3ωρης στάσης εργασίας και την ΟΛΜΕ να καλύψει με την κήρυξη άλλης μιας 3ωρης. Ο αγώνας μέχρι τη νίκη είναι μονόδρομος για τα παιδιά, τα σχολεία μας και τις ζωές μας!

Δώρα Κιντή,

Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, 15ο ΓΕΛ Αθήνας, Κυψέλη

ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Γύρος έκτακτων γενικών συνελεύσεων ξεκινάει αυτή την εβδομάδα και στους συλλόγους εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ολομέλεια των προέδρων ΣΕΠΕ καλεί η ΔΟΕ την Κυριακή 23 Φεβρουαρίου στην Αθήνα «με βασικά θέματα την προετοιμασία της 24ωρης απεργίας στις 28 Φεβρουαρίου που συμπληρώνονται 2 χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη, τη δυναμική διεκδίκηση της χορήγησης 13ου και 14ου μισθού, τη συλλογική απάντηση του κλάδου απέναντι στην κλιμάκωση των διώξεων και των πειθαρχικών από την πλευρά της κυβέρνησης και του Υ.ΠΑΙ.Θ.Α., την αποτροπή της αποτομής των αιρετών εκπροσώπων του κλάδου από τα πειθαρχικά συμβούλια, τη δυσβάσταχτη καθημερινότητα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία και όλα τα σημαντικά ζητήματα που απασχολούν τον κλάδο».

Και στις Σχολές

Δύο χρόνια μετά το έγκλημα στα Τέμπη και μετά τις πρόσφατες αποκαλύψεις για το πόσο βαθιά είναι η συγκάλυψη η οργή φούντωσε και μετατράπηκε σε μια τεράστια λαίλαπα με χιλιάδες να κατεβαίνουν στους δρόμους ζητώντας να αποδοθεί δικαιοσύνη και να γκρεμιστεί η κυβέρνηση των δολοφόνων.

Η μάχη απέναντι σε κράτος και κεφάλαιο είναι πιο τεταμένη από ποτέ από το έγκλημα στα Τέμπη μέχρι την Πύλο μέχρι την καθημερινή εξαθλίωση στα νοσοκομεία και τις ιδιωτικοποιήσεις που προορίζουν για τα σχολεία και τις σχολές μας. Μέσα σ’ αυτόν τον αγώνα παίρνουμε την πρωτοβουλία να ανοίξουμε την συζήτηση για το ποια είναι η εναλλακτική απέναντι στην σαθρή πολιτική τους.

Σε αυτή την κατεύθυνση την Τρίτη 12/2 οργανώσαμε ανοιχτή εκδήλωση στις εορτές του ΕΚ-

ΠΑ στα Ιλίσια με θέμα «Γενική απεργία 28 Φλεβάρη Να ανατρέψουμε τους δολοφόνους». Στόχος είναι να συζητήσουμε και να οργανώσουμε το πώς βάζουμε την συνέχεια με την συμμετοχή μας στην απεργία σεισμό στις 28/2 οπού ο δρόμος και το κλείσιμο των χώρων δουλειάς και των σχολών για άλλη μια φορά θα είναι η απάντηση στο ποιος μπορεί να αποδώσει πραγματική δικαιοσύνη και να ανοίξει τον δρόμο για μια ζωή που δεν θα ορίζεται με βάση τα δικά τους συμφέροντα.

Για να μην γίνουν οι εορτές και τα Πανεπιστήμια μας τα νέα Τέμπη με τα ασανσέρ και τα ταβάνια που πέφτουν με τις ασυντήρητες υποδομές που κάνουν την ζωή μας αβίωτη οργανώσαμε αυτήν την εκδήλωση συζητώντας το πώς μπορούμε να μετατρέψουμε από εδώ και πέρα τους χώρους μας σε κέντρα αγώνα βάζοντας το αίτημα να κρατικοποιηθεί ο σιδηρόδρομος υπό το έλεγχο των εργατών και έτσι να ανοίξουμε την προοπτική ώστε οι από κάτω να πάρουμε συνολικά τον έλεγχο στην κοινωνία.

Μαριάννα Στυριδάκη,

φοιτήτρια Φιλοσοφική Αθήνας, ΣΕΚ στις Σχολές

ΚΥΨΕΛΗ,
ΠΕΡΑΜΑ

Κινητοποίηση ενάντια στη δημιουργία Ωνάσειου Σχολείου καλεί την Τετάρτη 12/2, στις 9:30πμ στο 1ο Γυμνάσιο Περάματος η τοπική Ένωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων.

«Συνεχίζουμε τον αγώνα μας ενάντια στην κατάργηση του 1ου Γυμνασίου και του 1ου Λυκείου Περάματος με τη δημιουργία των Ωνάσειων Σχολείων των εφοπλιστών.

Ενάντια στην άθλια απόφαση της δημοτικής αρχής Λαγουδάκου, που αρνείται την παραχώρηση αιθουσών των σχολείων για την ενημέρωση των γονέων σχετικά με τη μεγάλη υποβάθμιση της εκπαίδευσης στο Πέραμα. Παλεύουμε για αναβαθμισμένη Παιδεία για όλους τους μαθητές χωρίς αποκλεισμούς. Τα Ωνάσεια Σχολεία θα μείνουν στα χαρτιά» σημειώνει η Ένωση Γονέων στο κάλεσμά της.

Οι κινητοποιήσεις συνεχίστηκαν και στην Κυψέλη ενάντια στη μετατροπή των 15ου Γυμνασίου και 15ου ΓΕΛ σε Ωνάσειο και την κατάργηση του 60ού Γυμνασίου, με συναυλία την Πέμπτη 6/2 στο θεατράκι της Φωκίωνος Νέγρη και διαδήλωση των μαθητών/ριών στη γειτονιά το πρωί του Σαββάτου 8/2.

ΝΙΚΑΙΑ

Μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Δημαρχείο, έκαναν την Πέμπτη 6 Φλεβάρη οι Σύλλογοι Δασκάλων Νίκαιας και Ρέντη, η ΕΛΜΕ Πειραιά, η Ένωση Συλλόγων Γονέων Νίκαιας και μαθητές, καταγγέλοντας την απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί στα 83 σχολεία της πόλης, με την τραγική έλλειψη απαραίτητων υλικών για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών των σχολικών επιτροπών από την κυβέρνηση της ΝΔ.

Στη συνάντηση που έγινε με το Δήμαρχο και τους Αντιδημάρχους, οι πρόεδροι των τεσσάρων Φορέων απαίτησαν συγκεκριμένες απαντήσεις από τη Δημοτική Αρχή, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι φέτος στα σχολεία "δεν έχουμε Οξυγόνο"!

Την οργή όλων των φορέων της εκπαίδευσης της Νίκαιας και του Ρέντη έχει ξεσηκώσει το γεγονός ότι 8 μήνες μετά την κατάργηση των σχολικών επιτροπών, η Δημοτική Αρχή Νίκαιας - Ρέντη ακόμα μοιράζει υποσχέσεις για βελτίωση της κατάστασης, τη στιγμή που δεν έχει δώσει σε κάθε σχολείο τα 500 ευρώ ή τα 1.000 ευρώ για όσα έχουν πάνω από 12 ταξείς, όπως προβλέπεται, αλλά ούτε έχει φροντίσει να προμηθευτεί τα απαραίτητα υλικά που

Για το ζήτημα τοποθετήθηκε και η **Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα** υπογραμμίζοντας μεταξύ άλλων ότι: «Τα Ωνάσεια σχολεία είναι ιδιωτικοποίηση από το παράθυρο. Το Ίδρυμα Ωνάση θα πάρει έτοιμα τα σχολεία των γειτονιών μας, ενώ η γειτονιά θα χάσει το σχολείο της και τα παιδιά θα χωριστούν στα δύο, οι πατρίκιοι και οι πληβείοι, οι καλοί και οι κακοί. Και τέτοιοι διαχωρισμοί μόνο θετικά δεν μπορούν να λειτουργήσουν στο εσωτερικό μιας μικρής κοινωνίας όπως είναι η γειτονιά. Εκτός και αν ο στόχος είναι τα παιδιά από πολύ μικρά να αποδεχθούν ως αναπόδραστη τη μοίρα που τους ορίζει η ταξική τους προέλευση, να εσωτερικεύσουν την αποτυχία ως αποκλειστικά ατομική τους ευθύνη».

Καταγγέλει δε τη δημοτική αρχή της Αθήνας ότι συμμετείχε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής «χωρίς να συγκαλέσει έκτακτο Δημοτικό Συμβούλιο και υπερασπίστηκε τα Ωνάσεια σχολεία ως μία κίνηση που θα αναβαθμίσει της ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης! Ακόμα στο Δημοτικό Συμβούλιο που ακολούθησε (Τετάρτη 29/1) αρνήθηκε να συζητηθεί το θέμα προ ημερησίας και να τεθεί ψήφισμα στο ΔΣ ενάντια στην μετατροπή των σχολείων των γειτονιών μας σε ΩΝΑΣΕΙΑ ώστε ο Δήμος να πάρει θέση μέσω του Δημοτικού Συμβουλίου».

ζητούν τα σχολεία, με αποτέλεσμα να υπάρχουν τραγικές ελλείψεις σε είδη γραφικής ύλης, σε υλικά καθαριότητας, σε υλικό υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου. Οι εκπρόσωποι των φορέων κατήγγειλαν επίσης τα τεράστια κτιριακά προβλήματα των σχολικών μονάδων θέτωντας και ζητήματα ασφαλείας για μαθητές και εκπαιδευτικούς.

Το δημοτικό σχήμα **“Ανταρσία στην Κοκκινιά της προσφυγιάς και της αντίστασης”** απαιτεί από τη Δημοτική Αρχή «να πιστώσει άμεσα σε όλες τις σχολικές μονάδες το προβλεπόμενο ποσό και να προχωρήσει άμεσα στις απαραίτητες προμήθειες στέλλοντας στα σχολεία τα αναγκαία υλικά για την λειτουργία τους, χωρίς περικοπές. Από την κυβέρνηση γενναία αύξηση της χρηματοδότησης για την Παιδεία από τον κρατικό προϋπολογισμό, επανασύσταση των Σχολικών Επιτροπών και λειτουργία τους σύμφωνα με τις προτάσεις των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών. Έξω οι χορηγοί από τα σχολεία μας, δημόσιο σχολείο για όλα τα παιδιά, ΟΧΙ στα Ωνάσεια Σχολεία για λίγους και εκλεχτούς. Με απεργίες, καταλήψεις και τοπικούς συντονισμούς όλων των φορέων της εκπαίδευσης μπορούμε να σταματήσουμε την υποχρηματοδότηση των σχολείων και όλα τα σχέδια ιδιωτικοποίησης τους».

7/2, Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Εμπρός για καταλήψεις

Η οργή ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων πλημμύρισε ξανά το κέντρο της Αθήνας και δεκάδων πόλεων, στα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια της Παρασκευής 7/2.

Στην Αθήνα δεκάδες χιλιάδες μαθητές/ριες από σχολεία όλης της Αττικής, φοιτητικοί σύλλογοι, εκπαιδευτικοί και γονείς συγκεντρώθηκαν στα Προπύλαια και βάδισαν στη Βουλή. Το αίτημα της Δικαιοσύνης για το έγκλημα των Τεμπών δέθηκε με την αντίσταση στις αντιεκπαιδευτικές επιθέσεις - κύρια την ιδιωτικοποίηση που φέρνει η εκχώρηση των δημόσιων σχολείων στο Ίδρυμα Ωνάση και τις διαγραφές των φοιτητών. «Ωνάσεια για τους λίγους - Τέμπη για τους πολλούς» ήταν ένα από τα πανό που συνόψιζε τα κεντρικά ζητήματα του συλλαλητηρίου.

«Σήμερα είναι μια πρωτοφανής σε μαζικότητα κινητοποίηση των μαθητών, αλλά αναμενόμενη» μας λέει ο **Γιάννης** από το 2ο ΓΕΛ Μοσχάτου. «Ο κόσμος σε όλα τα λύκεια και τα γυμνάσια της χώρας βράζει. Όλοι οι μαθητές/ριες έχουμε ξεκάθαρο ότι επιχειρείται συγκάλυψη του εγκλήματος των Τεμπών. Είναι ένα έγκλημα, μια μαζική δολοφονία και πρέπει να αποδοθεί δικαιοσύνη. Ταυτόχρονα υπάρχει το ζήτημα με τα Ωνάσεια σχολεία στα οποία είμαστε αντίθετοι. Δεν θέλουμε να διώξουν τους συμμαθητές μας από τα σχολεία τους προκειμένου να τα πάρουν ιδιώτες. Θα συνεχίσουμε στους δρόμους στις 28 Φλεβάρη. Εκείνη την ημέρα θα είμαστε τόσο πολλοί που θα έρθει η δικαίωση» συνέχισε.

«Είμαστε εδώ για να μη συγκαλυφθεί το έγκλημα στα Τέμπη. Αν δεν υπήρχε το φορτίο για το οποίο έγιναν οι αποκαλύψεις, ίσως και να ζούσαν πολλά παιδιά σήμερα. Αν είχαν δράσει άμεσα όλοι οι υπεύθυνοι φορείς δεν θα είχε γίνει αυτό το μακελειό. Είναι ανατριχιαστικό να σκέφτεται κανείς, πόσο μάλλον οι γονείς τους, το πώς έχασαν τη ζωή τους αυτά τα παιδιά» τονίζει στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Νατάσα** από το Σύλλογο Γονέων 1ου ΓΕΛ Νέας Σμύρνης. Ταυτόχρονα ακούγεται μαζικά το σύνθημα «Η δίψα για τα κέρδη φέρνει νέα Τέμπη».

«Τα δικά μας παιδιά»

«Δεν είναι αλλοιών, είναι τα δικά μας παιδιά» συνεχίζει η Νατάσα. «Γιατί τα δικά μας παιδιά κινδυνεύουν κάθε μέρα. Η νεολαία μας δέχεται μεγάλη επίθεση. Είτε αυτό λέγεται Ωνάσεια σχολεία και ιδιωτικοποίηση, είτε αστυνομία και καταστολή. Δεκατεσσάρων χρόνων παιδιά τα σταματάνε κάθε τρεις και λίγο και τους κάνουν ελέγχους. Κι άμα αρρωστήσουν δεν έχουν νοσοκομείο να πάνε. Όλο το σύστημα είναι απαράδεκτο. Τα σπρώχνουν όλα στον ιδιωτικό τομέα, σπέρνοντας την καταστροφή για το κέρδος. Όλοι πρέπει να ξεσηκωθούμε. Επόμενο μεγάλος σταθμός η απεργία στις 28 Φλεβάρη».

Με το σύνθημα «Τέμπη - Πύλος - Γάζα - Ίδιοι οι δολοφόνοι - Με καταλήψεις και απεργίες να τους ανατρέψουμε» διαδήλωσε το **ΣΕΚ στις Σχολές**, ενώ η πικέτα της Εργατικής Αλληλεγγύης «Κυβέρνηση δολοφόνων -

Να τους ανατρέψουμε» σηκώθηκε από πλήθος μαθητών/ριών ανάμεσα στα αυτοσχέδια χαρτόνια με τα συνθήματα που είχαν φτιάξει οι ίδιοι.

Από την εξέδρα, ανάμεσα στους συνδικαλιστές κι εκπροσώπους σχολείων και φοιτητικών συλλόγων, μίλησε η **Σταυρούλα Μασσαλή** που έχασε το παιδί της στα Τέμπη κι ευχαρίστησε τους χιλιάδες διαδηλωτές με μια συγκλονιστική παρέμβαση. Η πρόεδρος του Συλλόγου των συγγενών των δολοφονημένων στα Τέμπη, **Μαρία Καρυστιανού** έστειλε το δικό της μήνυμα στους χιλιάδες μαθητές/ριες που διαδήλωσαν σε όλη τη χώρα: «Αγαπημένα μας παιδιά εμείς, μαζί με τους δικούς σας πατέρες και μητέρες, προσδοκούμε να φέρουμε την ειρήνη και την πολυπόθητη δικαιοσύνη στη χώρα μας. Στη χώρα που ανήκετε. Με πίστη ότι εδώ θα ευδαιμονείτε και θα χαίρεστε τη ζωή σας. Σε αυτήν την κάθε μέρα που μαθαίνετε να κάνετε πράξεις τα όνειρά σας, εμείς σας οφείλουμε μια καλύτερη γη. Για όλα εσάς τα αγαπημένα μας παιδιά που έχετε ως έμφυτη την κίνηση προς την αλήθεια, ως γεννήσια την ορμή που επαναφέρει την ένωση και την αγάπη, σας είμαστε ευγνώμονες.

Σας είμαστε ευγνώμονες που δεν ξεχνάτε μαζί με εμάς, που υπάρχουν και συνεχίζετε τη ζωή και τη χαρά αυτού του τόπου. Έχετε την αδιάκοπη στήριξή μας. Είστε ό,τι πιο αγνό και καθαίο υπάρχει σε αυτόν τον τόπο, είστε το φωτεινό μας αύριο... Σας ευχαριστούμε».

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Απεργία στις 18/2

24ωρη απεργία την Τρίτη 18 Φλεβάρη και πανελλαδική συγκέντρωση στις 12μες στο υπουργείο Εργασίας (Σταδίου 29) προκήρυξε η ΠΟΕΔΗΝ για τους συμβασιούχους εργαζόμενους του ειδικού προγράμματος μέσω ΔΥΠΑ στην Υγεία. Η Ομοσπονδία, κάτω από την πίεση των χιλιάδων εργαζομένων του προγράμματος, ναυλώνει ένα πούλμαν από τη Θεσσαλονίκη (το οποίο γέμισε μέρες πριν την απεργία). Πούλμαν ναυλώνει και το Σωματείο Εργαζομένων στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, ενώ εκατοντάδες εργαζόμενοι από όλη την Ελλάδα ετοιμάζονται να συμμετέχουν στη συγκέντρωση. Το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ αποφάσισε κι αυτό να κηρύξει 24ωρη απεργία στις 18/2 για να καλύψει όσους εργαζόμενους σε φορείς Υγείας δεν είναι μέλη της ΠΟΕΔΗΝ.

Η κυβέρνηση αναγκάστηκε κάτω από την τεράστια πίεση του υγειονομικού κινήματος, να ανακοινώσει πριν λίγες ημέρες την ανανέωση των συμβάσεών μας που έληγαν στα μέσα Φλεβάρη, για ένατη χρονιά. “Ξέχασε” όμως να ανανεώσει και το εργασιακό μας καθεστώς! Η οργή όλων των συναδέλφων του Ειδικού Προγράμματος ΔΥΠΑ στην Υγεία ενάντια στην κυβέρνηση της ψευτιάς και της καταστροφής είναι τεράστια. Αντί μετά από 8 χρόνια να μας μονιμο-

ποιήσουν, έχουμε φτάσει να είμαστε οι μοναδικοί εργαζόμενοι στο Δημόσιο, οι οποίοι δεν έλαβαν ούτε τα ελάχιστα ψίχουλα των αυξήσεων για τα οποία καμαρώνουν Μητσοτάκης και Κεραμέως.

Όπως αναφέρει η ΠΟΕΔΗΝ στην ανακοίνωσή της: «Συντελείται εδώ και 8 χρόνια μια κατάφωρη αδικία που ομοιά της δεν έχουμε ξαντιμετωπίσει σε εργαζόμενους με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στο Δημόσιο. Προσελήφθησαν πριν 8 χρόνια σε υπηρεσίες πρώτης γραμμής (νοσηλευτές, τραυματιοφορείς, βοηθητικό υγειονομικό προσωπικό, διοικητικό προσωπικό κλπ) για την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών με το εισαγωγικό μισθολογικό κλιμάκιο της κατηγορίας που ανήκουν βάσει του ενιαίου Μισθολογίου που ίσχυε τότε στο Δημόσιο χωρίς να περιλαμβάνεται κανένα εκ των επιδομάτων (πλήν του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας). Η πρόσληψη έγινε με κριτήρια και σχετικές εγκρίσεις του ΑΣΕΠ. Έκτοτε εργάζονται για 8 χρόνια με τον εισαγωγικό βασικό μισθό χωρίς να δικαιούνται καμία αύξηση και κανένα επίδομα. Επίσης η ΚΥΑ της ανανέωσης των συμβάσεων για ένα ακόμη χρόνο που εκδόθηκε 24.1.2025 είναι στην ίδια ακριβώς κατεύθυνση συνέχισης των μισθολογικών αδικιών».

Η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι είναι ότι

12/12/24, Υπ. Υγείας. Φωτό: Μάνος Νικολάου

στην περίπτωση μας το ίδιο το Δημόσιο θυμίζει εργολάβο που άλλα δηλώνει ότι πληρώνει το προσωπικό και άλλα τους δίνει στο χέρι. Οι υπηρεσίες των νοσοκομείων δηλώνουν στο σύστημα ΕΡΓΑΝΗ πλασματικούς μισθούς για τους συναδέλφους Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης (850 ευρώ) προκειμένου να είναι νόμιμες οι συμβάσεις αλλά στην πραγματικότητα αμείβονται με 775 ευρώ το μήνα!

Δεν πρόκειται να κάνουμε βήμα πίσω. Δεν ξεχνάμε το γεγονός ότι με τις απεργιακές μας κινητοποιήσεις και τις συγκεντρώσεις έξω από το υπουργείο Υγείας, μαζί με την ΠΟΕΔΗΝ, τα πρωτοβάθμια σωματεία και το Συντονιστικό των

Νοσοκομείων, αναγκάσαμε όλες τις κυβερνήσεις να ανανεώνουν κάθε χρόνο τις συμβάσεις μας. Τώρα συνεχίζουμε για να πάρουμε όλα όσα δικαιούμαστε και τις αυξήσεις στους μισθούς μας και τη μονιμοποίησή μας, για να σώσουμε τη δημόσια Υγεία από τη διάλυση και την ιδιωτικοποίηση. Γι' αυτό την Τρίτη 18/2 χρειάζεται να τη μετατρέψουμε σε απεργία όλης της υγείας με αποφάσεις των πρωτοβάθμιων σωματείων.

Κατερίνα Θωίδου,

Γραμματέας Συλλόγου Εργαζομένων ΕΚΕΑ, Εργαζόμενη Ειδικού Προγράμματος ΔΥΠΑ στη Υγεία.

Αγώνες σε όλα τα Νοσοκομεία

Το μπαράζ κινητοποιήσεων στα νοσοκομεία συνεχίζεται από την Αθήνα και τον Πειραιά μέχρι τα νησιά.

Δίωρη στάση εργασίας και συγκέντρωση στο προαύλιο πραγματοποιήσαν τη Δευτέρα 10/2 οι εργαζόμενοι στο Τζάνειο, αντιδρώντας στην απόφαση της διοίκησης να προστεθεί μία επιπλέον πρωινή εφημερία στις πλάτες του ήδη εξαντλημένου από την υποστελέχωση προσωπικού. Η συμμετοχή στην απεργιακή κινητοποίηση ήταν από τις μεγαλύτερες που έχουν γίνει στο συγκεκριμένο νοσοκομείο. Θυμίζουμε ότι τις προηγούμενες εβδομάδες για το νέο εφημεριακό καθεστώς είχαν ξεσηκωθεί με πρωτόγνωρη μαζικότητα στο Ιπποκράτειο, στο ΓΝΑ Γεννηματάς και στο Παιδών Αγ. Σοφία. Για να μην γίνει «εφημερατζίδικο» το Δαφνί και να ακυρωθεί στην πράξη ο νόμος Βαρτζόπουλου, οι εργαζόμενοι του ψυχιατρικού νοσοκομείου προχώρησαν σε στάση εργασίας και κινητοποίηση στη Β' ΥΠΕ στις 5/2, ενώ προχωρούν και σε συνέλευση στις 13/2 για την οργάνωση της γενικής απεργίας στις 28/2.

«Στα Κέντρα Υγείας Καλλιθέας και Αμαρουσίου η κυβέρνηση επιτάσσει το καθεστώς υπερεφημέρευσης και ταυτόχρονα προετοιμάζει τη διάλυση τους», μας μεταφέρει η Βίκυ Βρακά, από τον πυρήνα του ΣΕΚ στην Καλλιθέα, μετά την παρέμβαση με την Εργατική Αλληλεγγύη στον χώρο. «Κέντρο "εφημερίας" ήταν το ΙΚΑ Καλλιθέας την 10η Φλεβάρη που ήταν η πρώτη μέ-

ρα εφημερίας. Σύμφωνα με τους/τις εργαζόμενους/ες, αρχικά οι όροφοι είναι άδειοι από γιατρούς και νοσηλευτές, γιατροί αναγκάζονται να παραιτηθούν και οι εφημερίες ξεκινούν με το υπάρχουν ελλιπές προσωπικό. Δεύτερον, διαχωρίζουν τις ειδικότητες, με κάποιες να εντάσσονται στο καθεστώς εφημερίας και κάποιες όχι. Κέντρο της παρέμβασης μας σ' αυτή την ιστορία είναι η οργάνωση της γενικής απεργίας στις 28 Φλεβάρη με σύνθημα οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν από τα νοσοκομεία μέχρι τα Τέμπη».

«Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η παρέμβαση μας στο ΚΥ Αμαρουσίου στις 5/2, με αφορμή την αιφνίδια απόφαση να το μετατρέψουν σε εφημερεύων και να στερήσουν τους ασθενείς από τη δυνατότητα να κλείνουν ραντεβού και να έχουν προσωπικό γιατρό», μας λέει ο Αλέξανδρος Παπαϊωάννου, από τον πυρήνα του ΣΕΚ στο Μαρούσι. «Ο αγώνας ενάντια στη διάλυση του ΚΥ συνεχίζεται με στάση εργασίας 11πμ-2μμ και κινητοποίηση την Παρασκευή 14/2.

Ηχηρό μήνυμα υπεράσπισης της δημόσιας Υγείας ετοιμάζονται να στείλουν οι υγειονομικοί μαζί με όλη την εργατική τάξη και τους κατοίκους στα νησιά Σάμος, Ικαρία και Φούρνοι, με τη γενική απεργία στις 12 Φλεβάρη. Καλούν το τοπικό Εργατικό Κέντρο, το Νομαρχιακό Τμήμα της ΑΔΕΔΥ και 70 συνολικά εργατικά σωματεία, σύλλογοι και φορείς των τριών νησιών. «Στεκόμαστε στο πλευρό των μαχόμενων υγειονομικών! Ενώνουμε τη φωνή μας εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, αυτοαπασχολούμενοι, έμποροι, βιοτέχνες, αγρότες, γυναίκες, και φοιτητές. Την Τετάρτη 12 Φλεβάρη νεκρώνουμε τα νησιά μας. Κανένας στη δουλειά, κανένα μαγαζί ανοιχτό, κανένας στο χωράφι, κανένας για μάθημα», αναφέρουν στην κοινή ανακοίνωση.

Μάνος Νικολάου

ΕΚΘΕΣΗ ECDC Νοσοκομεία μη ασφαλή για τους ασθενείς

Το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) μετά από επίσκεψή τους σε νοσοκομεία έκανε καταγραφή της κατάστασης σχετικά με τη μικροβιακή αντοχή και τη διασπορά των ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων. Οι ενδονοσοκομειακές λοιμώξεις, που πηγαίνουν χέρι-χέρι με τη μικροβιακή αντοχή, φέρουν τον κίνδυνο να ακυρωθεί κάθε πρόοδος της ιατρικής καθώς οποιοσδήποτε μπορεί να προσβληθεί από αυτές, παρά την επιτυχημένη θεραπεία του από αυτό που τον οδήγησε στο νοσοκομείο. Στην έκθεσή του το ECDC τονίζει ότι αυτά τα δύο καθιστούν τα ελληνικά νοσοκομεία “μη ασφαλή για τους ασθενείς”, δημιουργούν “ένα θανατηφόρο σπирάλ” και ότι “πρέπει να αντιμετωπιστούν ως μία κρίση δημόσιας υγείας”. Το κυριότερο πρόβλημα είναι το πολύ μεγάλο ποσοστό πολυανθεκτικών και πανανθεκτικών μικροβίων που δεν έχουμε όπλα να τα καταπολεμήσουμε.

Μέσα στην έκθεση αναφέρεται η τεράστια έλλειψη προσωπικού, κυρίως του νοσηλευτικού, ως παράγοντας για τη μεγάλη διασπορά και για την αδυναμία αντιμετώπισης των ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων. Επίσης, πρόβλημα υπάρχει και στις υποδομές στα ελληνικά νοσοκομεία. Δεν υπάρχουν επαρκείς θάλαμοι για να απομονώνουμε τους ασθενείς με πολυανθεκτικά μικρόβια, ούτε χώρους για το μεταβατικό στάδιο μετά τη ΜΕΘ, όπως ΜΑΦ, δημόσια κέντρα αποκατάστασης και τα λοιπά, με αποτέλεσμα να παραμένουν παραπάνω στις μονάδες, όπως συμπεραίνει το ECDC. Οι συνθήκες συνωστισμού στα νοσοκομεία, οι εξάκλινοι και οχτάκλινοι θάλαμοι, εντείνουν το πρόβλημα. Η έκθεση μιλάει για 5,9% κλίνες απομόνωσης στην Ελλάδα, την ώρα που ο μέσος όρος στην Ευρώπη είναι 15,8%.

Το τρίτο που βάζει είναι η τεράστια έλλειψη χρηματοδότησης και εθνικού σχεδίου για την αντιμετώπιση του προβλήματος με τον συντονισμό όλων των αρμόδιων φορέων. Όλα αυτά είναι ζητήματα ζωής και θανάτου ουσιαστικά, όχι “πολυτελείς” συνθήκες περίθαλψης. Συμπερασματικά, η έκθεση επιβεβαιώνει όλα αυτά που καταγγέλλει και διεκδικεί το κίνημα των υγειονομικών που ο υπουργός Υγείας το αποκαλεί “συμμορία της μιζέριας”.

Η άποψή μου είναι ότι για να έχουμε ασφαλή νοσοκομεία, χρειάζεται να συνεχίσουμε τους αγώνες που δίνουμε. Η γενική απεργία στις 28 Φλεβάρη είναι η καλύτερη ευκαιρία για να συνδέσουμε τις διεκδικήσεις μας μαζί με αυτές τις υπόλοιπες κοινωνίας και για να τιμωρηθούν οι ένοχοι για το έγκλημα των Τεμπών. Είμαι υπέρ στο να γίνει πανυγειονομική απεργία και στις 27/2 για να ακουστούμε ακόμα περισσότερο.

Μαριάνθη Παπαγιάννη, λοιμοξιολόγος, επιμελήτρια Β' στο ΓΝΑ Ευαγγελισμός

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Με την Ενωτική Πρωτοβουλία

Σε εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στην ΠΟΕ-ΔΗΝ προχωράει το Σωματείο Εργαζομένων του νοσοκομείου Ευαγγελισμού στις 19 και 20 Φλεβάρη. Η **ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ**, σχήμα που συμμετέχει στο **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, κατεβαίνει στις εκλογές, θέλοντας να εκφράσει το πιο μαχητικό κομμάτι που βρέθηκε ξανά και ξανά σε μάχες ενάντια στην κυβέρνηση και τη διοίκηση του νοσοκομείου. Οι υποψήφιοι με την ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ Ζαννέτα Λυσικάτου, γιατρός, και Δέσποινα Αθανασιάδου, απολυμένη ΣΟΧ καθαρίστρια, μίλησαν στην Εργατική Αλληλεγγύη.**

«Οι εκλογές αυτές γίνονται μέσα σε εκρηκτικές συνθήκες στα νοσοκομεία και σε όλη την κοινωνία», τονίζει η Ζαννέτα Λυσικάτου. «Έχει συσσωρευτεί πολλή οργή για τα εγκλήματα της κυβέρνησης της ΝΔ για τα Τέμπη, για την Πύλο, για τις γυναικοκτονίες, αλλά και για τη διάλυση-ιδιωτικοποίηση της Υγείας και την ακρίβεια που περιορίζει μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού να έχει πρόσβαση σε ό,τι χρειάζεται. Και επειδή ζητάμε δικαίωση για όλα αυτά, ανοίγει η συζήτηση πώς θα την επιβάλλουμε και με πious όρους.

Για εμάς πρώτο βήμα είναι να πέσει η κυβέρνηση από το κίνημα και απεργιακά. Πριν δύο χρόνια μετά τη σύγκρουση στα Τέμπη είχε καταγραφεί δημοσκοπικά ότι το 30% του πληθυσμού είχε συμμετάσχει μέσα σε έναν μήνα σε διαδήλωση για τα Τέμπη. Μετά όμως η κοινοβουλευτική Αριστερά έβαλε χειρόφρενο για να πάει σε εκλογές, αντί να προχωρήσει σε κλιμάκωση των αγώνων, όπως προτείναμε εμείς ως αντικαπιταλιστική Αριστερά. Σήμερα επιμένουμε σε αυτή την κατεύθυνση για να επιβάλλουμε ότι ο σιδηρόδρομος θα επανακρατικοποιηθεί, όπως και τα κομμάτια στην Υγεία που έχουν περάσει σε ιδιώτες, για να έχουμε δωρεάν και όχι επί πληρωμή χειρουργεία, εργολάβους στις υπηρεσίες και πάει λέγοντας. Από τα νοσοκομεία μέχρι τα φάρμακα και τα εμβόλια διεκδικούμε ότι τον έλεγχο μπορούν να τον έχουν συλλογικά οι εργάτες και όχι οι διοικήσεις που παίρνουν μισθούς μαμούθ για να επιβάλουν τις περικοπές. Να κόψουν τα λεφτά που δίνουν για εξοπλισμούς και φρεγάτες στη Μέση Ανατολή και να τα δώσουν στις ανάγκες μας.

Η οργή εκφράστηκε πριν δύο Κυριακές για τα Τέμπη, αλλά και καθημερινά σε κινητοποιήσεις στα νο-

σοκομεία σε όλη την Ελλάδα. Η πανεργατική απεργία στις 28 Φλεβάρη έχει αναδειχθεί στον επόμενο μεγάλο απεργιακό σταθμό του κινήματος. Από τη μεριά μας διεκδικούμε ότι χρειάζεται να φτάσουμε εκεί με ένα μεγάλο απεργιακό κύμα σε όλους τους κλάδους και να υπάρξει κλιμάκωση μέχρι να τους ρίξουμε. Γι' αυτό προτείνουμε ότι στην Υγεία χρειάζεται να προχωρήσουμε σε 48ωρη απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη. Η απεργία διαρκείας είναι δύναμη για να φτάσουμε στη νίκη.

Παλεύουμε για όλα τα ζητήματα. Στις 8 Μάρτη, Μέρα των Γυναικών, απεργούμε για τα δικαιώματα των γυναικών. Στα νοσοκομεία μας έρχονται κακοποιημένες γυναίκες που δεν έχουν πρόσβαση σε δομές και έχει αποδειχτεί ότι το να πάνε στην Αστυνομία δεν εγγυάται την ασφάλειά τους. Την ίδια ώρα διαλύουν τα μαιευτήρια, ενώ και η πρόσβαση σε δωρεάν διαγνωστικές εξετάσεις περιορίζεται.

Εργασία

Είναι και οι γυναίκες που δουλεύουν στην Υγεία. Το ποσοστό των γυναικών που δουλεύουν με ελαστική εργασία είναι μεγαλύτερο από των αντρών, αλλά και οι μισθοί και τα δικαιώματα πιο κάτω. Απέλυσαν μαζικά καθαρίστριες ΣΟΧ από τα νοσοκομεία, όπως και στον Ευαγγελισμό, και διεκδικούμε να γυρίσουν πίσω μόνιμες και να φύγουν οι εργολάβοι. Επίσης, συμμετέχουμε στις 22 Μάρτη στη διαδήλωση ενάντια στον ρατσισμό, διεκδικώντας ελεύθερη πρόσβαση όλων των μεταναστών και προσφύγων στις δομές Υγείας, ΑΜΚΑ για όλους και να καταδικαστεί η κυβέρνηση για το έγκλημα στην Πύλο.

Οι συνελεύσεις μας και οι επιτροπές αγώνα είναι διαδικασίες που εξασφαλίζουν ότι θα μαζικοποιηθεί ο απεργιακός αγώνας και θα συνεχίσει μέχρι τη νίκη και όχι για την τιμή των όπλων. Αυτή είναι η διαφορά μας με την ηγεσία του σωματείου και το ΠΑΜΕ. Έβαλε φρένο στο να κορυφωθεί ο απεργιακός αγώνας και στην περίπτωση των απολύσεων των καθαριστριών και στο μέτρο της μαγνητικής κάρτας. Ο αγώνας δόθηκε, αλλά χωρίς να αξιοποιηθεί τη δυναμική που υπήρχε από τα κάτω και τη διάθεση η σύγκρουση να πάει μέχρι το τέλος. Για να καταλήξει σε δικηγόρους και πάνω απ' όλα με κριτήριο την "αλλαγή συσχετισμών" υπέρ του ΚΚΕ. Αυτός είναι ένας δρόμος που οδηγεί

σε ήττες».

«Εγώ ήμουν καθαρίστρια στον Ευαγγελισμό από το 2018 με σύμβαση και πιο πριν με εργολάβο», συνεχίζει η Δέσποινα Αθανασιάδου. «Απολυθήκαμε στις 31/12/24 για να μπει εργολάβος. Ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση μας είπε πολλά, αλλά αυτό που έγινε τελικά ήταν να είμαστε με συμβάσεις ομηρείας, όχι αορίστου, με 600 ευρώ. Με δυο λόγια μας άφησε ακάλυπτους και η ΝΔ μετά το εκμεταλλεύτηκε για να μας διώξει, πράγμα που προσπαθεί ήδη από το 2020. Κάποια στιγμή μπήκαμε σε 8ωρο, αλλά λόγω υποστελέχωσης δουλεύαμε για δυο και για τρία άτομα, έπρεπε να δίνουμε το 150% μας. Εγώ ήμουν σε χειρουργεία, που είναι νευραλγικό τμήμα, μόνη μου να κάνω τα πάντα. Από τη μία είχαμε την ευθύνη να είναι καθαρό το νοσοκομείο από σεβασμό προς τους ασθενείς και από την άλλη θέλαμε να είμαστε εντάξει στη δουλειά μας για να κερδίζουμε τις ανανεώσεις των συμβάσεων. Δεν εκτιμήθηκε τελικά αυτό και μας έδιωξαν.

Κάναμε πολλές κινητοποιήσεις για να διεκδικήσουμε τη δουλειά μας. Ήταν όμως σποραδικές. Δεν ήταν μια απεργία διαρκείας που θα έδινε τον τόνο μιας μεγάλης σύγκρουσης. Προφανώς θα είχε δυσκολίες γιατί θα έπρεπε να αντιμετωπίσουμε τους εκβιασμούς της διοίκησης και την οικονομική επιβάρυνση από τα χαμένα μεροκάματα. Όμως πιστεύω ότι μόνο έτσι θα νικούσαμε και τα χαμένα μεροκάματα θα έπαιναν τόπο. Αν η κατάσταση ήταν από πριν δύσκολη και με παρατυπίες εις βάρος μας, τώρα που μπήκε ο εργολάβος είναι "φαρ ούεστ". Κάνει ό,τι γουστάρει και δεν τον αγγίζει κανείς.

Η ηγεσία του σωματείου δεν έβαλε ποτέ την προοπτική του αγώνα διαρκείας. Εγώ πιστεύω ότι οι εργαζόμενοι είμαστε η δύναμη που μπορούμε να κάνουμε τα πάντα. Αλλά θέλει οργάνωση και μια πιο μαχητική Αριστερά. Γι' αυτό στηρίζω την ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ και βάζω υποψηφιότητα. Οι προτάσεις τους ήταν πιο δυναμικές, τεκμηριωμένες και με επιχειρήματα. Δεν είχαν τελειωμένη την υπόθεσή μας, δεν μιλάγαν για αγώνα για την τιμή των όπλων, αλλά με βάση αυτό που είπα παραπάνω: ότι εμείς έχουμε τη δύναμη. Γιατί ποια είναι η διοίκηση ή το υπουργείο; Είναι λίγοι κι είμαστε οι πολλοί».

M.N.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

ΑΥΓΗ

Σε 48ωρη απεργία στις 6 και 7 Φλεβάρη προχώρησαν οι εργαζόμενοι της Αυγής, ενώ σε κινητοποίηση προχώρησαν μαζί με τους εργαζόμενους του ρ/σ Στο Κόκκινο στις 11/2 έξω από την Επιθεώρηση Εργασίας, όπου συζητιόταν η προσφυγή τους για τα δεδουλευμένα και συνέχισαν με πορεία στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο **Γιάννης Ανδρουλιδάκης**, συνδικαλιστικός εκπρόσωπος της ΕΣΗΕΑ στον ρ/σ Στο Κόκκινο, δήλωσε στην ΕΑ: «Βρεθήκαμε το πρωί στο γραφείο του πρόεδρου του ΣΥΡΙΖΑ, Σ. Φάμελλου, ο οποίος επί της ουσίας μας είπε ότι δεν υπάρχει καμία λύση ή προοπτική λύσης. Στη συνέχεια ήρθαμε στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, με την εργοδοσία να μην εμφανίζεται υποστηρίζοντας ψευδώς ότι δεν έχει λάβει κλήση. Ξέρουμε πολύ καλά ότι την έλαβαν, γιατί εμείς δώσαμε την κλήση. Είναι προφανές ότι μιλάμε για εμπαιγμό με την εργοδοσία να προσπαθεί να κερδίσει χρόνο. Εμείς είμαστε τρεις μήνες απλήρωτοι, έχουμε εξαντλήσει κάθε διαδικασία καλής θέλησης και τώρα απαιτούμε τους μισθούς μας και σεβασμό. Η Αυγή έκανε απεργία για να μην βγει το φύλλο, εμείς κάνουμε στάσεις εργασίας με απεργιακό πρόγραμμα. Θα αποφασίσουμε τη συνέχεια σε επόμενη συνέλευση».

11/2, Συγκέντρωση εργαζομένων της Αυγής και του ρ/σ "Στο Κόκκινο" στο ΣΕΠΕ

ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ

48ωρη απεργία στις 12 και 13 Φλεβάρη οργανώνουν η Ομοσπονδία και τα Συνδικάτα Οικοδόμων, με πανελλαδική συγκέντρωση στην Αθήνα στις 13/2 στις 12μ στην πλατεία Κάνιγγος. Είναι κλιμάκωση του απεργιακού αγώνα που έχει ξεκινήσει από το περασμένο φθινόπωρο με κέντρο την υπογραφή νέας ΣΣΕ με αυξήσεις και δικαιώματα, αναγνώριση ενσήμων και μέτρα ασφάλειας.

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ

Μπαράξ συνελεύσεων πραγματοποιούνται αυτές τις μέρες για την οργάνωση της γενικής απεργίας στις 28/2, αλλά και για να συζητηθούν αγωνιστικά βήματα για τα ζητήματα που ανοίγουν στον κάθε κλάδο. 4ωρη στάση εργασίας 2μμ-6μμ και γενική συνέλευση στις 3μμ στο Τιτάνια θα πραγματοποιήσει το Συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού.

ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η συναυλία συμπαραστάσης στους συμβασιούχους του δήμου Ηλιούπολης που οργάνωσε το σωματείο εργαζομένων του δήμου μαζί με άλλα σωματεία και φορείς της Ηλιούπολης με την καλλιτεχνική επιμέλεια των ανθρώπων της «Πλατείας Τέχνης». Πολύ θετική ήταν η ανταπόκριση εργαζομένων του δήμου και αλληλέγγυων που έφτασαν στη συναυλία στην παρέμβαση των συντρόφων του ΣΕΚ της Ηλιούπολης που καλούσαν σε απεργιακή συνέχεια στους δήμους για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων με κορύφωση τη γενική απεργία στις 28/2.

Πάμε για Πανεργατική-σεισμό

28 Φεβρουαρίου όλοι/ες στην απεργία. Ως εδώ! Τα πολιτικά παιχνίδια στις πλάτες μας τελειώσανε. Πέρασαν δυο χρόνια κι ακόμα προσπαθούν να κουκουλώσουν ένα από τα μεγαλύτερα σιδηροδρομικά εγκλήματα της Ευρώπης. Ξαφνικά αυτές τις μέρες μας παρουσιάζουν cd και προσπαθούν να μας ρίξουν σάχη στα μάτια, ότι όλα με την εμπορική αμαξοστοιχία έβαιναν καλώς. Ενώ στην πραγματικότητα η ίδια η εταιρία σεκιούριτι είχε παραδεχτεί ότι πάνω στα cd είχαν γραφτεί άλλες κόπιες οπότε δεν μπορούμε να δούμε τι πραγματικά κουβαλούσε η εμπορική αμαξοστοιχία. Κάτι που μου έχει κάνει πολύ μεγάλη εντύπωση είναι ότι η αστυνομία και η πυροσβεστική δεν πήραν κατάθεση από κανέναν αυτόπτη μάρτυρα. Αυτή τη φορά είμαστε όλοι αποφασισμένοι να μην αφήσουμε τη συνέχεια της ατιμωρησίας όπως στο Μάτι, το Σάμινα ή το σχολικό λεωφορείο πάλι στα Τέμπη. Αν δεν θέλουν οι πολιτικοί να μάθουμε την αλήθεια, θα την φέρει στο φως ο λαός με δυναμικούς αγώνες. Ο πολιτικός ξεπεσμός δεν έχει τέλος με τις δηλώσεις στα συστημικά κανάλια που λένε ότι όλα αυτά γίνονται για να πάρουν οι γονείς μεγαλύτερες αποζημιώσεις. Η πολιτική τους είναι ένα βαρέλι δίχως πάτο ηθικής. Ας τους δείξουμε λοιπόν ποιος πραγματικά έχει τη δύναμη.

Σοφία Τζήμα, εργαζόμενη νοσοκομείο Έλενα

Η απεργία είναι πολύ σημαντική γιατί αναδεικνύει ότι οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν. Χρειάζεται να βάλουμε τη διεκδίκηση για επανακρατικοποίηση των σιδηροδρόμων χωρίς αποζημίωση στην Hellenic train. Οργανώνουμε την απεργία στο χώρο δουλειάς και προγραμματίζουμε παρεμβάσεις με το κάλεσμα του συνδικάτου για την απεργία στις 28 Φλεβάρη. Το κλίμα είναι διαφορετικό μετά τα συλλαλητήρια της 26 Ιανουαρίου. Πολλοί συνάδελφοι/ισσες συμμετείχαν, ακόμα και αυτοί που δεν περιμέναμε να τους δούμε στο δρόμο. Αλλά δεν μένουν στο ζήτημα των Τεμπών οι διεκδικήσεις. Σε εμάς υπάρχει ας πούμε συζήτηση και δυσάρεσκα για το ύψος των μισθών. Ο στόχος είναι φτιάξουμε επιχειρησιακό σωματείο κι έχουμε βήματα μέχρι εκεί αλλά η επιτυχία της απεργίας θα βοηθήσει και στην καλύτερη οργάνωση του χώρου.

Πάνος Λουκιάσας, εργαζόμενος σε εταιρεία πληροφορικής

Την Πέμπτη προγραμματίζουμε γενική συνέλευση με πρώτο θέμα τη συμμετοχή στην απεργία της 28ης Φλεβάρη και δεύτερο το να κλείσουν ζητήματα που αφορούν τη Συλλογική Σύμβαση. Ήδη έχουμε κάνει συνελεύσεις και συζητήσεις για τη διαμόρφωση πρότασης για ΣΣΕ πάνω σε όλα τα ζητήματα – το οικονομικό, τις παροχές, τις άδειες αλλά και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες που δεν είναι δεδομένες. Στην παρούσα κατάσταση για παράδειγμα δεν υπάρχει η ελευθερία να μοιράσουμε ανοιχτά μια προκήρυξη. Αλλά πλέον πολλά έχουν αλλάξει μετά τις 26/1. Η συμμετοχή στην πορεία ήταν τεράστια. Συμμετείχαμε με απόφαση του σωματείου και το μπλοκ μας είχε πολύ κόσμο. Είναι κόσμος που έχει εμπειρίες αγώνα, αρκεί να θυμίσω ότι στην περυσινή πανεργατική απεργία στις 28/2 είχαμε

το μέγιστο ποσοστό απεργών. Φέτος η οργή που υπάρχει για τη συγκάλυψη είναι εμφανής σε όλους τους συναδέλφους/ισσες. Χρειάζεται να συνδέσουμε την οργή για το εγκλημα στα Τέμπη με τη συνολική πολιτική της κυβέρνησης και τις επιθέσεις της σε όλα τα επίπεδα, από τα νοσοκομεία μέχρι την εκπαίδευση με την αξιολόγηση και τα Ωνάσεια και παντού.

Χρύσα Καλογεράκη, μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων Beta cae systems

Η μεγάλη κινητοποίηση για τα Τέμπη την Κυριακή 26/1, δείχνει ότι ο κόσμος δεν πρόκειται να το βάλει κάτω κι έτσι θα πάμε και για την απεργία στις 28/2. Να είναι σίγουροι ότι θα φάνε τα μούτρα τους, όλοι αυτοί που λένε ότι ο κόσμος είναι ανοργάνωτος και δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Η εργατική τάξη με τον αγώνα της δείχνει ότι όχι μόνο πρέπει να πέσει η κυβέρνηση, αλλά να γίνουν όλες οι αλλαγές που ζητάει η κοινωνία. Αλλαγές που θα σημαίνουν τη ριζική ανατροπή του συστήματος. Αλλαγές που θα σημαίνουν ένα καινούργιο σύστημα όχι καπιταλιστικό, όχι του κέρδους και της εκμετάλλευσης, αλλά που όλοι θα έχουν αυτά που έχουν ανάγκη. Αυτή τη στιγμή τα έχουν διαλύσει όλα. Στους δήμους δουλεύουμε τσάμπα σχεδόν. Μισθοί δεν υπάρχουν, ωράρια δεν υπάρχουν, εργαζόμενοι αρκετοί δεν υπάρχουν. Στην Υγεία; Πρωτοβάθμια περίθαλψη δεν υπάρχει. Για να πας στο ΤΟΜΥ του Ρέντη για παράδειγμα σου βάζουν χίλια εμπόδια. Την κατάσταση στα νοσοκομεία την ξέρουμε όλοι. Στο σιδηρόδρομο δυο χρόνια μετά το εγκλημα των Τεμπών δεν έχει αλλάξει τίποτα. Ακόμα μπαίνεις μέσα και δεν ξέρεις αν θα φτάσεις στον προορισμό σου. Και κανένας δεν αναλαμβάνει την ευθύνη.

Ελένη Τσαγανού, εργαζόμενη στο δήμο Νίκαιας Ρέντη

Πριν δυο χρόνια, όταν έγινε η δολοφονία στα Τέμπη, είχαν βγει πολλές συνδικαλιστικές ηγεσίες και έλεγαν ότι έχουμε πένθος, το πολύ να πάμε σε ένα απογευματινό συλλαλητήριο. Τελικά αυτή η αντιμετώπιση δεν πέρασε. Έχει σημασία ότι έγιναν πανεργατικές απεργίες – η μεγάλη στις 8 Μάρτη- και κατέβηκαν σχεδόν τρία εκατομμύρια στους δρόμους κάνοντας τη σύνδεση με τις γυναικοκτονίες. Αυτό έγινε και την επόμενη χρονιά και θα γίνει και τώρα. Στα νοσοκομεία συζητάμε για μεγαλύτερη κλιμάκωση με 48ωρη απεργία 27 και 28 Φλεβάρη και να συνεχίσουμε και με νέα απεργία στις 8 Μάρτη. Πάνε μαζί αυτά. Ο κόσμος ζητάει δικαιοσύνη για όλα. Για τις δολοφονίες στα Τέμπη, για τις γυναικοκτονίες, για τις δολοφονίες μεταναστών στα αστυνομικά τμήματα και στην Πύλο. Σε όλους τους χώρους υπάρχει η αίσθηση ότι για να τελειώσουμε με την κυβέρνηση χρειάζεται να κλιμακώσουμε σε αγώνα διαρκείας. Οργανώνουμε με συνελεύσεις στους χώρους δουλειάς κι επιτροπές αγώνα που δίνουν στον κάθε συνάδελφο/ισσα τη δυνατότητα να πάρει πάνω του την επιτυχία της απεργίας και την κλιμάκωση.

Ζανέτα Λυσικάτου, γιατρός νοσοκομείο Ευαγγελισμός

Απεργία σεισμός προμηνύεται την 28η Φλεβάρη σε όλη τη χώρα. Είναι η μέρα που συμπληρώνονται δύο χρόνια από τη μαζική δολοφονία στα Τέμπη αλλά γύρω από την οργή για το εγκλημα και τη συγκάλυψή του, ενώνονται όλες οι διεκδικήσεις και η αγανάκτηση απέναντι στην κυβέρνηση:

Προφανώς η μάχη των οικογενειών των δολοφονημένων για Δικαιοσύνη που έχουν στο πλευρό τους τη συντριπτική πλειοψηφία της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Η κυβέρνηση και οι φίλοι της, έντρομοι μετά τα πρόσφατα μεγάλα συλλαλητήρια, προσπαθούν να θολώσουν τα νερά χρησιμοποιώντας βίντεο που δήθεν αμφισβητούν τις καταγγελίες για εύφλεκτα υλικά. Παίρνουν όμως την απάντηση από τους ίδιους τους συγγενείς των θυμάτων.

«Ξεχάστε τα πάντα μα τα ΠΑΝΤΑ! Όσα χρόνια και να περάσουν ό,τι και να ακούτε, ό,τι και να ακούμε, πάντα θα γυρίζουμε στα ίδια ερωτήματα! Τα παιδιά μας όμως δίνουν όλες τις απαντήσεις, αυτά θα τους δικάσουν. Μαζί με τα παιδιά μας στις 28/02/25 όλοι εσείς μαζί θα τους ΔΙΚΑΣΕΤΕ», δηλώνει ο **Νίκος Πλακιάς**, που έχασε δύο κόρες και μία ανηψιά στα Τέμπη.

Μαζί θα βγει στο δρόμο και η μάχη των εργαζομένων στους σιδηρόδρομους που πρώτοι κήρυξαν απεργία τη συγκεκριμένη μέρα. Δυο χρόνια μετά τη δολοφονία, όχι μόνο δεν έχει αλλάξει κάτι, αντίθετα 200 εργαζόμενοι προορίζονται προς απόλυση και μάλιστα οι πρώτοι 90 από αυτούς, την 28η Φλεβάρη, την πλέον σημαδιακή ημέρα για το θανάσιμο πρόβλημα της υποστελέχωσης. «Μετά την αφινδιαστική ανακοίνωση για το κλείσιμο 34 εκδοτηρίων έως το τέλος Μαρτίου, εκφράζουμε την απογοήτευση και την ανησυχία μας, καθώς 200 οικογένειες κινδυνεύουν να μείνουν χωρίς εισόδημα. Η απόφαση αυτή υποβαθμίζει περαιτέρω το σιδηροδρομικό δίκτυο» τονίζουν μεταξύ άλλων οι εργαζόμενοι σε ανοιχτή επιστολή τους προς τον Μητσοτάκη.

Στην προσπάθεια για την επιτυχία της απεργίας αλλά και το άνοιγμα της συζήτησης για τον σιδηρόδρομο εντάσσονται οι εκδηλώσεις που οργανώνονται σε χώρους και γειτονιές η Εργατική Αλληλεγγύη με τίτλο «Οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν – Κρατικοποίηση των τρένων χωρίς αποζημίωση για την Hellenic Train, με εργατικό έλεγχο» (βλ. σελ. 18).

Στις 28 Φλεβάρη όμως θα ενωθούν και οι μάχες για Υγεία, Παιδεία, μισθούς. Ο αγώνας να μπει φραγμός στις δολοφονικές επιθέσεις είτε αυτές σημαίνουν νεκρούς πρόσφυγες σε θάλασσες και αστυνομικά τμήματα είτε στήριξη της γενοκτονίας των Παλαιστινίων. Η πάλη για την ανατροπή μιας κυβέρνησης που είναι στα σκοινιά μετά το χτύπημα που της έδωσαν τα μεγάλα συλλαλητήρια της Κυριακής 26/1.

Ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** δίνει όλες του τις δυνάμεις για την οργάνωση της απεργίας σε κάθε χώρο δουλειάς

βάζοντας την προοπτική της απεργιακής κλιμάκωσης για «Να ανατρέψουμε τους δολοφόνους». Στην προκήρυξη του συμπυκνώνει όλες τις μάχες που ενώνονται στη γενική απεργία:

«Ο Μητσοτάκης και η κυβέρνησή του, αυτή “η συμμορία του θανάτου”, έχουν μετατρέψει όλη την κοινωνία σε Τέμπη. Ο Άδωνις, έχει μετατρέψει τα νοσοκομεία σε ερείπια. Ασανσέρ πέφτουν, οι ασθενείς περιμένουν στις ουρές και αναγκάζονται να πληρώνουν από την τσέπη τους στα κοράκια του ιδιωτικού τομέα. Οι εργάτες και οι εργάτριες της Υγείας εξοντωμένοι από την έλλειψη προσωπικού και τις περικοπές καθημερινά βγαίνουν στους δρόμους για να υπερασπίσουν το ΕΣΥ από την διάλυση και την ιδιωτικοποίηση. Ο Πιερρακάκης, ξεπουλάει στο Ίδρυμα Ωνάση τα δημόσια σχολεία, τσαλαπατώντας τις ζωές των νέων παιδιών, όπως έκαναν και με το εγκλημα των Τεμπών, πετώντας στα αζήτητα μαθητές και εκπαιδευτικούς και ξεσηκώνει την οργή όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας...»

Οι χώροι δουλειάς έχουν μετατραπεί σε Τέμπη. Καθημερινά εργάτες ξεψυχάνε πάνω στο μεροκάματο γιατί δεν υπάρχουν στοιχειώδη μέτρα ασφαλείας, αφού ο Μητσοτάκης τα έχει χαρίσει όλα στα αφεντικά. Η ακρίβεια τσακίζει το εργατικό εισόδημα, ο μισθός δεν φτάνει ούτε για το πρώτο δεκαπενθήμερο, και την ίδια ώρα, ο Μητσοτάκης χαρίζει δισεκατομμύρια στους τραπεζίτες. Αλλά τα συνδικάτα ξεσηκώνονται διεκδικώντας συλλογικές συμβάσεις και αυξήσεις.

Η κυβέρνηση δολοφονεί πρόσφυγες στα σύνορα, όπως έκανε μαζικά με 600 νεκρούς στην Πύλο δολοφονεί αμάχους και παιδιά στην Παλαιστίνη, στηρίζοντας με κάθε τρόπο τον σφαγέα Νετανιάχου. Αυτήν την κυβέρνηση που βρίσκεται σε κρίση αποδρομή, μπορούμε να την ανατρέψουμε με τους αγώνες και τις απεργίες μας...

Αυτήν την οργή θα την βγάλουμε μαζικά στους χώρους δουλειάς και στους δρόμους στις 28 Φλεβάρη. Γι' αυτό οργανώνουμε από τώρα τους χώρους μας για να εξασφαλίσουμε την μεγαλύτερη συμμετοχή στην απεργία και στα συλλαλητήρια. Με Γενικές συνελεύσεις με επιτροπές αγώνα σε κάθε χώρο, ξεσηκώνουμε όλους και όλες. Παλεύουμε για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και να ανοίξουμε μια άλλη προοπτική για το εργατικό κίνημα.

Μια προοπτική που δεν περιορίζεται στις κοινοβουλευτικές λύσεις της αντιπολίτευσης, αλλά αντίθετα βάζει μπροστά την εργατική διέξοδο. Τον εργατικό έλεγχο σε κάθε χώρο δουλειάς και σε όλη την κοινωνία. Να πάρουν το κουμάντο της κοινωνίας οι εργάτριες και οι εργάτες, για να τελειώσουμε μια και καλή με το σύστημα που για τα κέρδη των αφεντικών θυσιάζει καθημερινά τις ζωές μας».

Σ.Μ.

Η μαζικότητα του συλλαλητηρίου στις 26/1 πραγματικά αποτελεί ένα ορόσημο. Γέμισε με αισιοδοξία έναν ολόκληρο κόσμο και έχει αλλάξει πάρα πολύ τον τρόπο με τον οποίο αυτός ο κόσμος θεωρεί ότι έχει τη δύναμη να μπορέσει να αντιμετωπίσει την κυβέρνηση και τις επιθέσεις της. Ήταν μεν για το έγκλημα στα Τέμπη αλλά άνοιγε όλη την ατζέντα. Φωνάζονταν συνθήματα για την Παλαιστίνη, για την Πύλο κλπ από κόσμο που δεν ήταν της επαναστατικής Αριστεράς, αλλά που αισθανόταν την ανάγκη να φωνάξει για όλα αυτά. Πολύ χαρακτηριστικό ήταν επίσης ότι με όποιον και να συζητούσες, το πρώτο πράγμα το οποίο άνοιγε στην κουβέντα είναι «πολύ καλό το σημερινό, μετά τι κάνουμε, χρειάζεται απεργιακή κλιμάκωση». Αυτό το άκουγες από τα στόματα όλων.

Στο σωματείο μας, ο ΣΕΠΕ Χανίων πήγαμε σε γενική συνέλευση την Τετάρτη για την απεργία στις 28/2 και θα διεκδικήσουμε από τη ΔΟΕ να προχωρήσει σε απεργιακή κλιμάκωση. Και προφανώς θα

ανοίξουμε και την κινητοποίηση για τις 8 Μάρτη στη συνέχεια.

Είναι μία περίοδος που χιλιάδες εργαζόμενοι/ες που έδιναν τις μάχες με τους χώρους τους με μικρότερη ή μεγαλύτερη ένταση, πλέον αντιλαμβάνονται ότι έχουμε τη δύναμη, ότι ο κόσμος μπορεί μαζικά να βγει στους δρόμους και να αλλάξει τα δεδομένα αυτής της κοινωνίας. Αυτή η φοβερή κινητοποίηση του κόσμου, που φαίνεται και μέσα στους χώρους δουλειάς με τις συνελεύσεις, με τις συσκέψεις και τη διάθεση που υπάρχει για την οργάνωση της απεργίας στις 28 Φλεβάρη, δείχνει και τη δυνατότητα που έχει η επαναστατική Αριστερά και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα να οργανώσει κόσμο στις γραμμές του, για να μπορούμε κάθε νέα μάχη για να τσακίσουμε και αυτήν την κυβέρνηση αλλά και συνολικά το σύστημα, να τη δίνουμε από καλύτερη αφετηρία κάθε φορά.

Μαργαρίτα Παπαμηνά,
δασκάλα ΣΕΠΕ Χανίων

Καθώς ο τρέχων κύκλος σκανδάλων και κινητοποιήσεων περιστρέφεται γύρω από το έγκλημα στα Τέμπη, δίνεται η δυνατότητα στους εργαζόμενους του σιδηρόδρομου να αποτελέσουν αιχμή του δόρατος κοινωνικών και ταξικών διεκδικήσεων, που φτάνουν πολύ παραπέρα από τον στενότερο κλάδο των συγκοινωνιών. Όλο αυτό το σκάνδαλο συμπαρασύρει πέρα από το στενά σιδηροδρομικό κλάδο, την Δικαιοσύνη, τις ελεγκτικές αρχές των Υπουργείων κλπ. Είναι πολύ βαθύ και πολύ εκτεταμένο.

Η σιδηροδρομική τεχνογνωσία στην Ελλάδα έχει απολεστεί. Η θεωρητική κατάρτιση και οι δεξιότητες έχουν πέσει στον πάτο σε ολόκληρη την ιεραρχική κλίμακα των υπαρχόντων φορέων. Η κουλτούρα ασφαλείας, που έτσι κι αλλιώς δεν ήταν ποτέ της προκοπής στον ελληνικό σιδηρόδρομο, με τα Μνημόνια κατέρρευσε ολοκληρωτικά. Το σιδηροδρομικό αντικείμενο είναι πρακτικά ανύπαρκτο σε ένταση και σε γεωγραφική κάλυψη με όλες τις καταργήσεις δικτύων που έχουν γίνει. Φτάσαμε να κυκλοφορούν μόνο δύο τρένα, ας πούμε, βορειώς της Λάρισας και αυτά τα δύο κατάφεραν να τα τρακάρουν μεταξύ τους.

Και μην παραβλέπουμε ότι η σύγκρουση αυτή καθ' αυτή είναι αποκλειστικά επακόλουθα των μνημονιακών ρυθμίσεων όπως και η γενικότερη ανυπαρξία του σιδηροδρόμου. Η μνημονιακή μιζέρια αποτρέπει την προσέλευση προσωπικού αξιώσεων στις σιδηροδρομικές και όχι μόνο συγκοινωνίες. Στο Μετρό που εργάζομαι εγώ, έχουμε σωρεία παρατηρήσεων που φτάνουν και τους μισούς ή τα δύο πέμπτα πολλών γκρουπ, όταν διαπιστώνουν την αναντιστοιχία αμοιβών και συνθηκών εργασίας. Στην υλικοτεχνική υποστήριξη, επίσης, γίνονται χοντρές τσιγκουνιές, ενώ έχουν εξαντληθεί τα όποια προμνημονιακά αποθέματα υπήρχαν. Ελάχιστα εναπομένοντα στελέχη με αξιολογη τεχνογνωσία στο σύνολο του σιδηροδρομικού κλάδου ή κρατούνται τελείως έξω από τους μηχανισμούς λήψης αποφάσεων, είτε σε μεγάλο ποσοστό συμμετέχουν στην ομερτά και στη συγκάλυψη. Στην υγιεινή και ασφάλεια έχουμε, επίσης, τεράστιο πρόβλημα με εκπροσώπους που στην ουσία αποτελούν φερέφωνα της διοίκησης.

Νίκος Σμπαρούνης,
εργαζόμενος στο Μετρό της Αθήνας

δευτικών. Βγήκαμε στο δρόμο για το έγκλημα στα Τέμπη για να πούμε ότι οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν, σε μια περίοδο που οι ιδιωτικοποιήσεις χτυπάνε την πόρτα της δημόσιας Παιδείας. Να, λοιπόν πως το ένα να φέρνει το άλλο. Οι μάχες συνδέονται μεταξύ τους. Αλλά πλέον χρειάζεται να κλιμακώσουμε. Να μπούμε σε μια διαρκή κινητοποίηση ώστε να έχουμε αποτέλεσμα. Στις 28 Φλεβάρη να κατέβουμε όλοι στους δρόμους αλλά και μετά στα επόμενα απεργιακά ραντεβού.

Αθανασία Κατσούλη,
εκπαιδευτικός Α' ΕΛΜΕ Αθήνας

Μέσα σε δύο εβδομάδες έχουμε πραγματοποιήσει τέσσερις στάσεις εργασίας στην εκπαίδευση. Πρέπει να δούμε το νήμα που συνδέει τις στάσεις εργασίας. Απεργήσαμε λοιπόν για τα Ωνάσια. Μετά κάναμε στάσεις εργασίας για τις διώξεις των συναδέλφων. Δεν είναι άσχετο το ένα με το άλλο.

Οι διώξεις έχουν να κάνουν με την αντίσταση στην αξιολόγηση. Τα Ωνάσια, εκτός από ιδιωτικοποίηση, έχουν σχέση με την αξιολόγηση των σχολείων. Την περασμένη Τρίτη είχαμε τη στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ για τους μισθούς μας. Κομμάτι της υποχρηματοδότησης των σχολείων είναι και η υποχρηματοδότηση των εκπαι-

Εξορμήσεις-Συσκέψεις σε χώρους δουλειάς

Τέταρτη 12/2

Νοσοκομείο Δρομοκαΐτειο, εξόρμηση, 9πμ
Νοσοκομείο Ευαγγελισμός, εξόρμηση, 9πμ
Νοσοκομείο Αγία Σοφία, εξόρμηση, 10πμ
Νοσοκομείο Αττικό, εξόρμηση, 9πμ
9ο ΓΕΛ Πετραλώνων, εξόρμηση 7.50πμ
12ο ΓΕΛ Πετραλώνων, εξόρμηση, 7.50πμ
Σιβιτανίδειος, εξόρμηση, 7.50πμ
Νοσοκομείο Αγλαΐα Κυριακού, εξόρμηση, 9πμ
ΕΡΤ 3, εξόρμηση, 10πμ
Νοσοκομείο Μεταξά, εξόρμηση, 2μμ
Νοσοκομείο Τζάνειο, εξόρμηση 11πμ
Νοσοκομείο Λαϊκό, εξόρμηση, 3.30μμ
Σταθμός Λαρίσης, εξόρμηση, 6μμ
Νοσοκομείο Ερυθρός, εξόρμηση, 7μμ

Πέμπτη 13/2

Δήμος Βριλησίων, εξόρμηση 9πμ,
ΣΥΣΚΕΨΗ 11πμ
Δημαρχείο Γαλατσίου, εξόρμηση, 10πμ
Ακρόπολη, εξόρμηση 8πμ
Μουσικό σχολείο Ιλίου, εξόρμηση, 7.30π.μ.
7ο & 10ο ΓΕΛ Περιστερίου, εξόρμηση, 8:00π.μ.
7ο Δ. Σ. Βύρωνα, εξόρμηση, 7.30πμ
ΜΕΤΡΟ Σεπόλια, εξόρμηση, 10πμ
Γκαράζ Δ. Πειραιά, εξόρμηση, 7πμ
13ο ΓΕΛ Πειραιά, εξόρμηση, 8πμ
Δημαρχείο Πειραιά, εξόρμηση, 11πμ
ΑΑΔΕ, εξόρμηση, 11πμ
Δημαρχείο Καλλιθέας, εξόρμηση, 10πμ
Δήμος Ρέντη, εξόρμηση 7πμ
ΕΡΤ εξόρμηση, 8πμ
Γκαράζ Δ. Κορυδαλλού, εξόρμηση 7πμ
Δημαρχείο Ηλιούπολης, εξόρμηση, 10πμ
Δημαρχείο Νίκαιας, εξόρμηση 9πμ
Κρατικό Νίκαιας, εξόρμηση, 10πμ
Δημαρχείο Κορυδαλλού, εξόρμηση 12 μερ.
Δημαρχείο Αγίας Παρασκευής, εξόρμηση 11πμ
Νοσοκομείο Αγλαΐα Κυριακού, εξόρμηση, 10πμ
Νοσοκομείο Ελπίς, εξόρμηση, 10πμ
Νοσοκομείο ΨΝΘ, εξόρμηση, 11πμ
Νοσοκομείο Άγιος Σάββας, εξόρμηση, 12 μερ.
Νοσοκομείο Αγία Όλγα, εξόρμηση 11.30πμ,
ΣΥΣΚΕΨΗ 1.30μμ σωματείο
ΑΑΔΕ, ΣΥΣΚΕΨΗ, 1μμ, Κυλικείο
Νοσοκομείο Δαφνί, εξόρμηση 12μερ.,
ΣΥΣΚΕΨΗ 2μμ, Τραπεζαρία
Νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου, 1.30μμ εξόρμηση
Νοσοκομείο Σωτηρία, εξόρμηση, 1μμ
Εργαζόμενοι Πληροφορικής, ΣΥΣΚΕΨΗ, 9μμ
Νοσοκομείο Χανίων, εξόρμηση, 10πμ
6ο ΔΣ Γλυφάδας, εξόρμηση, 2.30μμ
Γκαράζ Δ. Αθήνας, εξόρμηση, 6.30μμ

Παρασκευή 14/2

Έλενα Βενιζέλου, ΣΥΣΚΕΨΗ 2μμ σωματείο
15ο ΓΕΛ, εξόρμηση, 7.45πμ
Νοσοκομείο Ιπποκράτειο, εξόρμηση, 10πμ

Καλλιτεχνικό Αμπελοκήπων, εξόρμηση, 7.45πμ
5ο ΓΕΛ Περιστερίου, εξόρμηση, 8πμ
Δημαρχείο Περιστερίου, εξόρμηση, 9πμ.
Δημαρχείο Αγίων Αναργύρων, εξόρμηση, 8.30πμ
3ο ΓΕΛ Γλυφάδας, εξόρμηση 2.30μμ
Δημαρχείο Αθήνας, εξόρμηση, 11πμ
Δημαρχείο Κερατσίνι, εξόρμηση, 10πμ
«Σκούπες» Δ. Κερατσίνι, εξόρμηση 11πμ
Νοσοκομείο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης, εξόρμηση, 12 μερ.
3ο Λύκειο Πειραιά, εξόρμηση 1.15μμ
8ο ΓΕΛ Αθήνας, εξόρμηση, 1,15μμ
Νοσοκομείο Αιγινήτειο, εξόρμηση, 1μμ
Δήμος Αγίας Παρασκευής, ΣΥΣΚΕΨΗ, 3μμ
Δημαρχείο
Ραδιομέγαρο ΕΡΤ εξόρμηση 2μμ,
Δήμος Αμπελοκήπων - Μενεμένης, εξόρμηση, 11.30πμ
Δήμος Χανίων, εξόρμηση, 10πμ
Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, ΣΥΣΚΕΨΗ, 4.30μμ Ρομάντζο

Σάββατο 15/2

Επισιτισμός Εξάρχεια, εξόρμηση, 2μμ

Κυριακή 16/2

Κηπουροί, ΣΥΣΚΕΨΗ, 11πμ ΕΚΑ

Δευτέρα 17/2

Σχολεία Γκράβας, εξόρμηση, 1.30μμ
Εφορίες Θεσσαλονίκης, εξόρμηση, 7.15πμ
Τραϊνοσε Συγγρού, εξόρμηση, 7.30πμ
Νομισματικό Μουσείο, εξόρμηση, 8πμ
Δικαστήρια, Θεσ/νίκης, εξόρμηση, 11πμ
Hellenic train Λεύκα, εξόρμηση, 2μμ

Τρίτη 18/2

Νοσοκομείο Άγιος Σάββας, ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ, 2μμ Αμφιθέατρο
Νοσοκομείο Δουρούτη, εξόρμηση, 11πμ
Εργοστάσιο ΗΣΑΠ Πειραιά, εξόρμηση, 7πμ
Μουσικό Λύκειο Πειραιά, εξόρμηση, 8πμ

Πέμπτη 20/2

Ακρόπολη, ΣΥΣΚΕΨΗ, 11πμ

Η Γάζα δεν είναι για πούλημα

Οι δηλώσεις Τραμπ στην πρόσφατη συνάντησή του με τον σφαγέα Νετανιάχου, ότι οι ΗΠΑ «θα αναλάβουν τον έλεγχο στη Λωρίδα της Γάζας», θα την «κατέχουν» με μια «μακροπρόθεσμη ιδιοκτησιακή θέση» που θα εκτοπίσει τους κατοίκους της και θα μετατρέψει σε «Ριβιέρα της Μέσης Ανατολής», είναι σκέτη πρόκληση!

Είναι ανοιχτό κάλεσμα για εθνοκάθαρση των Παλαιστίνων το δεύτερο μέσα σε λίγες μέρες, έχοντας προηγηθεί αντίστοιχη δήλωση για «μόνιμη απομάκρυνση» τους προς την Αίγυπτο και την Ιορδανία ώσπου να ολοκληρωθεί η «ανοικοδόμησή της».

Την ίδια ώρα της συνάντησης των δύο αρχιτρομοκρατών, εκατοντάδες διαδήλωναν έξω από τον Λευκό Οίκο με συνθήματα « Η Γάζα δεν είναι για πούλημα», «Ελεύθερη Παλαιστίνη», «Σταματήστε να εξοπλίζετε το Ισραήλ». Και την επόμενη μέρα πολλές περισσότερες χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους σε μια σειρά πόλεις στις ΗΠΑ ενάντια στα σχέδια εθνοκάθαρσης της Γάζας, την ρατσιστική επίθεση του Τραμπ, την κατάργηση δικαιωμάτων των τρανς και των γυναικών, τις περικοπές κοινωνικών υπηρεσιών, δίνοντας συνέχεια στις μεγάλες αντιρατσιστικές διαδηλώσεις του περασμένου Σαββατοκύριακου.

Η πίεση αυτού του κινήματος «στην καρδιά του κτήνους» αλλά και οι διεθνείς αντιδράσεις ακόμα και συμμάχων των ΗΠΑ για τις δηλώσεις Τραμπ, ανάγκασαν αξιωματούχους της αμερικάνικης κυβέρνησης σε «αναδίπλωση», όπως έγινε και με τις απειλές για επιβολή δασμών στον Καναδά και το Μεξικό που μετριάστηκαν μέσα σε λίγες ώρες κάτω από τον πανικό που προκάλεσαν στα χρηματιστήρια.

Έχουν κάθε λόγο να ανησυχούν! Το σιωνιστικό κράτος τρομοκράτης δεν κατάφερε επί 15 μήνες να τσακίσει την Παλαιστινιακή Αντίσταση. Αναγκάστηκε να προχωρήσει σε εκχειρίδια αποδεχόμενο ευνοϊκότερους για την Αντίσταση όρους συγκριτικά με το περσινό καλοκαίρι, όπως κατήγγειλε ο Γκάλαντ, ο πρώην Υπουργός Άμυνας που απέλυσε ο Νετανιάχου επειδή θεωρούσε ανέφικτο το σενάριο «απόλυτης νίκης» του Ισραήλ.

Ο κόσμος στη Γάζα πανηγύρισε τη νίκη της εκχειρίδας εξοργίζοντας ακόμα περισσότερο τους σιωνιστές δολοφόνους και την επέβαλε με την αποφασιστική επιστροφή του στο Βορρά, όταν μέσα σε δύο μέρες μισό εκατομμύριο άνθρωποι επέστρεψαν μέσα στις πιο αντίξοες συνθήκες, επιβάλλοντας το άνοιγμα όλων των κλειστών διαδρόμων.

Δεν είναι μόνο η Αντίσταση των Παλαιστίνων που τους τρομάζει. Την περασμένη βδομάδα χιλιάδες Αιγύπτιοι, παρά τις απαγορεύσεις του καθεστώτος Σίσι, συγκεντρώθηκαν στην αιγυπτιακή πλευρά των συνόρων στη Ράφα κρατώντας παλαιστινιακές σημαίες και πλακάτ που έγραφαν «Όχι στον εκτοπισμό του παλαιστινιακού λαού».

Ο φόβος ότι η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη μπορεί να ενωθεί στο δρόμο ενάντια στην λιτότητα, που ήδη εκφράζεται με συνεχιζόμενες

απεργίες, αναγκάζει τον Σίσι, τον «αγαπημένο δικτάτορα» του Τραμπ, να αντιδράει στα σχέδια του. Στη Συρία, ο κόσμος στο Νότο συνεχίζει να συγκρούεται με τον στρατό κατοχής, στον Λίβανο η Αντίσταση δεν έχει ηττηθεί, το «αραβικό πεζοδρόμιο» είναι καζάνι έτοιμο να εκραγεί και να αποσταθεροποιήσει όλη την περιοχή, αναγκάζοντας τα καθεστώτα να κρατάνε αποστάσεις από τα σχέδια Τραμπ-Νετανιάχου για «αναδιάρθρωση» της Μέσης Ανατολής. Η Σαουδική Αραβία, ένας κρίσιμος σύμμαχος των ΗΠΑ και περιφερειακή ιμπεριαλιστική δύναμη, καταδίκασε το σχέδιο Τραμπ και είπε ότι δεν θα διαπραγματευτεί με το Ισραήλ αν δεν δημιουργηθεί ένα ανεξάρτητο Παλαιστινιακό κράτος.

Ο Τραμπ δεν πρόκειται να εγκαταλείψει το πιστό του μαντρόσκυλο. Υπέγραψε διάταγμα που «ξεπαγώνει» την παράδοση προς το Ισραήλ αεροπορικών βομβών άνω των 2.000 λιβρών και άλλο που αποσύρει την υποστήριξη των ΗΠΑ προς την υπηρεσία του ΟΗΕ για τους Παλαιστίνους πρόσφυγες (UNRWA). Οι εκβιασμοί για μπλοκάρισμα της ανθρωπιστικής και υγειονομικής βοήθειας πάνε μαζί με τις κλιμακούμενες επιθέσεις του στρατού κατοχής και των εποίκων στην Τζενίν, την Τουλκαρέμ και ολόκληρη τη Δυτική Όχθη.

Πιο δυνατή αντίσταση

Στεκόμαστε στο πλευρό της Παλαιστινιακής Αντίστασης που συνεχίζει σήμερα πιο έμπειρη και δυνατή! Υπερασπίζουμε το δικαίωμα των Παλαιστίνων στην αυτοδιάθεση τους κόντρα στα σχέδια εθνοκάθαρσης – εκτοπισμού τους. Μόνο ο κόσμος στη Γάζα έχει το δικαίωμα να αποφασίσει για την διακυβέρνηση και το μέλλον του. Ούτε οι σιωνιστές και οι ιμπεριαλιστές, ούτε τα καθεστώτα της περιοχής, ούτε οποιαδήποτε Αρχή σε αντιπαράθεση και σύγκρουση με τις αποφάσεις της πλειοψηφίας.

Χρειάζεται να δυναμώσουμε το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και τους λαούς όλης της περιοχής, να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της ΝΔ που δεν βρήκε ούτε μια λέξη να καταδικάσει τις δηλώσεις Τραμπ, που είναι συνένοχη στην γενοκτονία από την πρώτη στιγμή, στηρίζοντας στρατιωτικά, οικονομικά, ενεργειακά, διπλωματικά το σιωνιστικό κράτος και τώρα τρέχει να μπει στις μοιρασιές και τα παζάρια από τη Γάζα και τον Λίβανο μέχρι τη Συρία και την Ερυθρά προσπαθώντας να εξασφαλίσει ακόμα μεγαλύτερο μερίδιο και έλεγχο στην περιοχή, οξύνοντας επικίνδυνα και τον αντιδραστικό ανταγωνισμό με την Τουρκία.

Συνεχίζουμε μέχρι την τελική νίκη, για μια Ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι την Μεσόγειο! Για ένα ενιαίο, δημοκρατικό κράτος που θα ζουν ειρηνικά Άραβες και Εβραίοι, Χριστιανοί, Μουσουλμάνοι και άθεοι, με δικαίωμα επιστροφής όλων των Παλαιστίνων που διώχθηκαν από τη γη τους από το 1948 και μετά.

Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

7/2, Διαδήλωση στη Βαγδάτη μετά τις δηλώσεις Τραμπ για τη Γάζα. Φωτό: Quds News Network

«Η Παλαιστίνη δεν είναι για πούλημα» βροντοφωνάζαν οι διαδηλωτές έξω από τον Λευκό Οίκο την ώρα που ο Τραμπ ανακοίνωνε κατά τη συνάντησή του με τον Νετανιάχου την πρόθεσή του να αδειάσει τη Γάζα από τους Παλαιστίνους και να την μετατρέψει σε «Ριβιέρα».

Διαμαρτυρίες πραγματοποιήθηκαν τις επόμενες μέρες σε μια σειρά από πόλεις των ΗΠΑ αλλά και της Ευρώπης ενώ στο Βερολίνο, την Κυριακή 9 Φλεβάρη η αστυνομία προσπάθησε για ακόμη μια φορά να εμποδίσει τους διαδηλωτές. Την Κυριακή 9/2 στη Νέα Ορλεάνη, κατά τη διάρκεια του «σούπερ μπόουλ» -του μεγαλύτερου αθλητικού γεγονότος των ΗΠΑ με 200 εκατομμύρια τηλεθεατές- παρόντος του Τραμπ, ένας από τους εργαζόμενους στην παραγωγή, ντυμένος χορευτής, έκλεψε την παράσταση σηκώνοντας την παλαιστινιακή και την σουδανέζικη σημαία κατά τη διάρκεια του σόου του Κέντρικ Λαμάρ, μέχρι να συλληφθεί.

Ο Τραμπ μπορεί να κάνει δηλώσεις για παρουσία αμερικανικού στρατού στη Γάζα, τις οποίες οι επιτελείς του έσπευσαν να ανασκευάσουν, αλλά ολοένα και περισσότεροι βετεράνοι αμερικάνοι στρατιώτες συμμετέχουν στο κίνημα αλληλεγγύης. Όπως διαβάζουμε στο ρεπορτάζ της Γκάρντιαν υπάρχει ένα συνεχώς αυξανόμε-

νο ρεύμα συμμετοχής των βετεράνων στο αντιπολεμικό κίνημα και στο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Ο αριθμός των βετεράνων που επικοινωνούν για να εγγραφούν στους «Veterans for Peace», έχει τετραπλασιαστεί τον τελευταίο χρόνο φτάνοντας τα 10.000 νέα μέλη την τελευταία δεκαετία ενώ τους ακτιβιστές βετεράνους ακολουθούν εκατοντάδες χιλιάδες στα σόσια μίντια. Την περασμένη χρονιά είδαμε ατομικές ενέργειες στρατιωτών όπως η αυτοπυρπόληση του Άαρντ Μπούσνελ έξω από την ισραηλινή πρεσβεία όπως και τις παραιτήσεις ακόμη και αξιωματικών για την Γάζα.

Στις χώρες της Μέσης Ανατολής την σκυτάλη από τους Αιγύπτιους που την περασμένη εβδομάδα συγκεντρώθηκαν στα σύνορα με την Γάζα στην Ράφα πήρε το Αμμάν στην Ιορδανία όπου την Παρασκευή 8/2 πραγματοποιήθηκε συλλαλητήριο με συνθήματα «Όχι στον εκτοπισμό των Παλαιστίνων» και «Η Γάζα ανήκει στους Παλαιστίνους» ενώ διαδηλώσεις έγιναν και σε άλλα σημεία. Συγκέντρωση ενάντια στις «προτάσεις» Τραμπ για εκτοπισμό των Παλαιστίνων στην Ιορδανία και την Αίγυπτο έγιναν επίσης στην Βαγδάτη στο Ιράκ.

Γ.Π.

Συμβολική δράση στην παραλία Έδεμ στο Παλιό Φάληρο για το δικαίωμα των Παλαιστίνων στην «ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ» στον τόπο τους πραγματοποιήσαν, παρά το τσουχτερό κρύο και την βροχή, την περασμένη Κυριακή η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδος, μαζί με την οργάνωση Fetmatact, το γυναικείο κίνημα Μωβ και το κίνημα BDS Ελλάδας, ενώ το παρών έδωσαν αγωνιστές-τριες από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη.

Στην Παραλία στήθηκε μια μεγάλη παλαιστινιακή σημαία ενώ οι συγκεντρωμένοι σχημάτισαν με τα σώματά τους το «Κλειδί της Επιστροφής». Η ομάδα παραδοσιακών χορών «Επιστροφή» της Παλαιστινιακής Παροικίας ξεσήκωσε τους συγκεντρωμένους που σήκωσαν πανό με το σύνθημα «Υπενθυσίστε το Δικαίωμα της Επιστροφής» ενώ στο τέλος έριξαν συμβολικά λουλούδια στη θάλασσα, αφιερωμένα στους μάρτυρες της Αντίστασης για τα πάρει ο βοριάς στη θάλασσα της Γάζας.

«Οι Παλαιστίνιοι ό,τι και να γίνει θα επιστρέψουμε στα χωριά μας, στα σπίτια μας. Και όσοι φύγαν από το '48 και αυτοί το ίδιο. Η Παλαιστίνη από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα ανήκει στους Παλαιστίνους. Ο Τραμπ είναι ένας επιχειρηματίας που πιστεύει ότι μπορεί να αγοράσει όλον τον κόσμο και τώρα απειλεί με εθνοκάθαρση τους Παλαιστίνους. Είναι κάτι που δεν πρόκειται να το δεχτεί κανένας, ούτε οι Παλαιστίνιοι ούτε οι λαοί των αραβικών χωρών. Εμείς είμαστε ριζωμένοι στη γη μας και θα μείνουμε εκεί» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Σεχάντε Αντνάν καθηγητής Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής από την Παλαιστινιακή Παοικία Ελλάδας

9/2, Π. Φάληρο. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

Πρωτοβουλία για την δημιουργία «Συντονισμού Εργαζομένων για τη Δημοκρατική Αλλαγή» πήραν εργαζόμενοι και συνδικαλιστές στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα σε πολλές επαρχίες της Συρίας, ξαναπιάνοντας το νήμα της συριακής επανάστασης του 2012 με πρώτο βήμα την πραγματοποίηση βδομαδιατικών καθιστικών διαμαρτυριών τα Σάββατα μπροστά από τα κτίρια των εργατικών συνδικάτων σε μια σειρά πόλεις. Όπως διαβάζουμε στην «Πρώτη Γραμμή» του Επαναστατικού Αριστερού Ρεύματος στη Συρία:

«Υπό το φως της συνέχισης των αποτυχημένων άδικων οικονομικών και πολιτικών αποφάσεων με στόχο την εργατική τάξη και της επιδείνωσης της κρίσης διαβίωσης που υφίστανται εκατομμύρια Σύριοι, ο Σύλλογος Εργαζομένων Δημοκρατικής Αλλαγής ανακοινώνει τη συγκρότηση ειρηνικών δημοκρατικών εργατικών συντονισμών σε όλες τις συριακές επαρχίες... Πιστεύουμε ότι ο ειρηνικός και οργανωμένος αγώνας είναι ο μόνος τρόπος για την επίτευξη των δίκαιων αιτημάτων μας και ότι η ενότητα των εργαζομένων είναι το πιο ισχυρό όπλο ενάντια στις πολιτικές καταπίεσης και εκμετάλλευσης... Ας ενώσουμε τις γραμμές μας και ας ξεκινήσουμε ένα μαζικό εργατικό κίνημα που θα αποτελέσει την αρχή μιας νέας εποχής δικαιοσύνης και ελευθερίας στη Συρία.

Καλούμε όλους τους υπαλλήλους και τους εργαζόμενους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα να οργανωθούν και να επιλέξουν τους εκπροσώπους τους στα συντονιστικά για την επίτευξη των ακόλουθων στόχων: Ακύρωση όλων των αποφάσεων της υπηρεσιακής κυβέρνησης που αφορούν απολύσεις, διαθεσιμότητες, μη ανανέωση συμβάσεων ή αναγκαστικές άδειες με οποιοδήποτε όνομα και με οποιοδήποτε πρόσχημα... Αύξηση των μισθών και των συντάξεων ίση με το ελάχιστο αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης... Ανατροπή των ιδιωτικοποιήσεων... Η συνδικαλιστική οργάνωση ανήκει στους εργαζόμενους και αυτοί έχουν το δικαίωμα να αποφασίσουν για την τύχη της με νέες εκλογές χωρίς κηδεμονία...».

Διαδήλωση δασκάλων στη Λαττάκεια της Συρίας. Φωτό: SOHR

ΣΥΡΙΑ Οι εργατικοί αγώνες συντονίζονται

Η ανάγκη του συντονισμού προκύπτει καθώς σε μια σειρά πόλεις της Συρίας εξακολουθούν να βρίσκονται σε εξέλιξη εργατικές -και όχι μόνο- κινητοποιήσεις. Μέσα στην περασμένη εβδομάδα: Στις 4/2 εργαζόμενοι στην εταιρία ηλεκτρισμού στην Λαττάκεια πραγματοποίησαν συγκέντρωση ενάντια στην απόλυση και τις αναγκαστικές άδειες εκατοντάδων εργαζομένων. Αντίστοιχα, εργατική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε μπροστά από τη γενική εταιρεία ηλεκτρισμού στην Ταρτούς, ενάντια στην απόφαση της εταιρείας να καταγγείλει τις συμβάσεις 762 συμβασιούχων και να βγάλει σε αναγκαστικά άδεια για τρεις μήνες άλλους 137.

Στο Χαλέπι, οι γιατροί του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου προχώρησαν σε απεργία για να διαμαρτυρηθούν για την έλλειψη ασφάλειας και τις επανειλημμένες επιθέσεις κατά την ώρα της εργασίας τους. «Οι επιθέσεις αυτές δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά, αλλά προϊόν της αποσύνθεσης του κράτους και της κατάρρευσης των δημόσιων υπηρεσιών υπό το βάρος ταξικών πολιτικών που περι-

θωριοποιούν τα δικαιώματα των εργαζομένων και του ιατρικού προσωπικού, αφήνοντάς τους ευάλωτους στη βία ελλείψει ασφάλειας και σταθερότητας» αναφέρει η «Πρώτη Γραμμή».

Ο συντονισμός και η ενότητα της εργατικής τάξης της Συρίας ανεξαρτήτως εθνότητας, θρησκείας και φύλου έχει τεράστια σημασία όχι μόνο για να εξασφαλίσει τα προς το ζην σε μια χώρα όπου το μηνιαίο των δημοσίων υπαλλήλων είναι 25 δολάρια το μήνα, αλλά και για να εξασφαλίσει τη δημοκρατία, τη δικαιοσύνη, την ισότητα και την ασφάλεια των εργαζομένων, το σταμάτημα των εθνοτικών και θρησκευτικών συγκρούσεων, την απελευθέρωση της χώρας από τους κατοχικούς στρατούς.

Η ντε φάκτο προσωρινή κυβέρνηση Αλ Σάρα (Τζολάνι) την ίδια στιγμή που προσπαθεί μέσα από συναντήσεις με εκπροσώπους δυτικών και αραβικών κυβερνήσεων να εδραιώσει την εξουσία της αναζητώντας συμμάχους σε κυβερνήσεις και «επενδυτές» από το εξωτερικό, στο εσωτερικό: Εξαγγέλλει ιδιωτικοποιήσεις. Προωθεί μαζικές απολύσεις και δεν πληρώνει συντάξεις, με πρόσχημα υποτίθεται το «ξεκαθάρισμα φιλοκαθεστωτικών» ενώ αφήνει ελεύθερα (προς συνεργασία) στελέχη του Άσαντ κατηγορούμενα για εγκλήματα. Διαπράττει η ίδια ή επιτρέπει να διαπράττονται επιθέσεις κατά μειονοτήτων και αντιπολιτευόμενων. Ενώ αφήνει τον τουρκικό και τον ισραηλινο στρατό να δρουν ανενόχλητοι αντίστοιχα στον Βορρά και το Νότο της χώρας και φιλοξενεί τις αμερικανικές και ρωσικές βάσεις.

Έτσι, την περασμένη εβδομάδα από τη μια είχαμε σε συνοικία της Δαμασκού συγκέντρωση κατοίκων που απαιτούσε την δώξη ενός πρώην αξιωματούχου του Άσαντ που απε-

λευθρώθηκε από το καθεστώς παρά τη συμμετοχή του σε εγκλήματα και από την άλλη στην Ταρτούς και την Λαττάκεια, όπου υπάρχουν πολλοί αλεβίτες, διαδηλώσεις κατοίκων που καλούσαν τις αρχές να αποκαλύψουν που βρίσκονται οι άνθρωποί τους και απελευθερώσουν «όσους δεν έχουν βάψει τα χέρια τους με αίμα».

Υποδομές

Στην Κουνείτρα στο Νότο ο ισραηλινός στρατός έχοντας καταλάβει παράνομα τα υψίπεδα του Γκολάν και κομμάτι της νότιας Συρίας, συνεχίζει τις επιθέσεις βομβαρδίζοντας ανθρώπους, υποδομές του συριακού κράτους και στρατιωτικές εγκαταστάσεις, ανοίγοντας πυρ εναντίον κατοίκων που βοσκούσαν τα ζώα τους, κάνοντας εκκαθαριστικές επιχειρήσεις σε χωριά - αλλά και βομβαρδίζοντας στα σύνορα της Συρίας με τον Λίβανο, όπου κυβερνητικές δυνάμεις του Άλ Σάρα επιχειρούν εναντίον της Χεζμπολάχ.

Στον Βορρά ο τουρκικός στρατός έχει κλιμακώσει τις φονικές επιθέσεις και τους βομβαρδισμούς σε συνεργασία με τον «Συριακό Εθνικό Στρατό» που υποστηρίζεται από την Τουρκία εναντίον των Κούρδων μαχητών και αμάχων. Στο Μάνμπιτζ, που ελέγχεται από αυτόν στη βόρεια Συρία, οι κάτοικοι έκλεισαν για δύο μέρες όλα τα εμπορικά καταστήματα καταγγέλλοντας τις δολοφονίες αμάχων από βομβιστική επίθεση στην πόλη. Σε αντίθεση με τις αμερικανικές διαρροές περί αποχώρησης του αμερικανικού στρατού από τη Συρία, τις τελευταίες εβδομάδες μεταγωγικά και νταλίκες έχουν ξεφορτώσει τόνους στρατιωτικού υλικού στις αμερικανικές βάσεις ενώ οι αμερικανικές δυνάμεις πραγματοποιούν κοινές ασκήσεις με τους Κούρ-

δους μαχητές των SDF.

Στο μεταξύ ενώ συνεχίζουν να ανακαλύπτονται μαζικοί τάφοι από την περίοδο Άσαντ (17 τάφοι με 1.632 νεκρούς σύμφωνα με το Συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) δεκάδες άνθρωποι συνεχίζουν να σκοτώνονται καθημερινά σε διάφορα σημεία της Συρίας σε επιχειρήσεις των δυνάμεων ασφαλείας ή υποστηρικτών της προσωρινής κυβέρνησης Αλ Σάρα, σε σχεταριστικές επιθέσεις, σε «ξεκαθαρίσματα λογαριασμών» ανάμεσα σε αντίπαλες ομάδες αλλά και στα πολλά αφύλαχτα ναρκοπέδια.

Επίσης σε ανακοίνωσή τους ΛΟΑΤΚΙ ακτιβιστές στην Συρία κατήγγειλαν, μετά από βίντεο που είδαν το φως της δημοσιότητας, τη βίαιη εκστρατεία διώξεων και συλλήψεων με στόχο ΛΟΑΤΚΙ άτομα σε διάφορες πόλεις της Συρίας «για να καθαρίσει η συριακή κοινωνία από την “ηθική παρακμή” του καθεστώτος Άσαντ» -ενώ στην ουσία συνεχίζουν την πολιτική συλλήψεων και κακοποίησης που από το 2021 εφάρμοζε το καθεστώς Άσαντ θεωρώντας εκείνο τους ομοφυλόφιλους παράδειγμα «δυτικού φιλελευθερισμού».

Στην Ταρτούς, την Κυριακή 9/2 μια ειρηνική καθιστική διαμαρτυρία ενάντια στις απολύσεις και υπέρ μιας δημοκρατικής Συρίας δέχθηκε βίαιη επίθεση από «άγνωστη» ομάδα πιστή στη κυβέρνηση Αλ Σάρα. Όπως διαβάζουμε στην «Πρώτη Γραμμή»: «Οι επιτιθέμενοι χαρακτήρισαν τους διαδηλωτές “απομεινάρια του προηγούμενου καθεστώτος” σε μια προσπάθεια να τους απαξιώσουν και να καταστείλουν τις φωνές που ζητούν δημοκρατία και δικαιοσύνη. Βέβαια ανάμεσα στους διαδηλωτές που δέχθηκαν βίαια επίθεση ήταν ένας αγωνιστής που είχε συλληφθεί τρεις φορές από το καθεστώς Άσαντ και ένα αντικαθεστωτικό φωτογράφος.

Αυτό που συνέβη στην Ταρτούς δεν είναι απλώς μια καθιστική διαμαρτυρία που αντιμετωπίστηκε από μια αντισυγκέντρωση αλλά μια έκφραση της σύγκρουσης κοινωνικών και πολιτικών συμφερόντων ενώ η νέα κυβέρνηση προσπαθεί να εδραιώσει την εξουσία της στη Συρία. Η συνεχιζόμενη βία και οι απειλές κατά ακτιβιστών, είτε από υποστηρικτές του παλιού καθεστώτος είτε από εκείνους που ισχυρίζονται ότι εκπροσωπούν την “επανάσταση” και είναι στην εξουσία, επιβεβαιώνει ότι ο αγώνας για μια δημοκρατική και δίκαιη Συρία για όλους τους Σύριους, μόλις αρχίζει. Τα γεγονότα δείχνουν την επείγουσα ανάγκη για μια ισχυρή επαναστατική αριστερή οργάνωση που θα υπερασπίζεται τα δικαιώματα του συριακού λαού και θα αντιμετωπίζει τις πολιτικές καταστολής και αποκλεισμού».

Γιώργος Πίπτας

Πηγές: «Πρώτη Γραμμή», «Συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων»

"Με αγάπη για την Παλαιστίνη"

"Με αγάπη για την Παλαιστίνη": ένα mini Φεστιβάλ - μια Γιορτή για τη Γη και τον Λαό της Παλαιστίνης 13-15 Φεβρουαρίου 2025 στον Κινηματογράφο Τριανόν στην Αθήνα.

Η Dounias παρουσιάζει το mini Φεστιβάλ "Με αγάπη για την Παλαιστίνη", μία τριήμερη κινηματογραφική γιορτή που θα πραγματοποιηθεί στον Κινηματογράφο Τριανόν από 13 έως 15 Φεβρουαρίου 2025.

Στο πλαίσιο του Φεστιβάλ, θα προβληθούν τρεις ταινίες, κάθε μία από τις οποίες προσφέρει μια μοναδική και συγκινητική ματιά στην ομορφιά, τη δύναμη και την ανθεκτικότητα της Παλαιστίνης.

«Το έγκλημα της Πύλου δεν μπαίνει στο αρχείο-Στείλτε τους φονιάδες στο Ναυτοδικείο»

«Το έγκλημα της Πύλου δεν μπαίνει στο αρχείο, στείλτε τους φονιάδες στο Ναυτοδικείο». Αυτό ήταν το μήνυμα που έστειλε η μαχητική διαδήλωση της Πέμπτης 6 Φλεβάρη στον Πειραιά, με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ, της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα» και επιζώντων του ναυαγίου. Ενώπιον στην προκλητική συγκάλυψη της δολοφονίας των πάνω από 600 προσφύγων που επιχειρεί η κυβέρνηση Μητσοτάκη, όπως ακριβώς κάνει και στα Τέμπη, οι διαδηλωτές/ριες συνδέσαν τις μάχες και απαίτησαν δικαιοσύνη για τα θύματα.

Ήταν η πρώτη δυναμική απάντηση μετά την λυσσαλέα επίθεση που εξαπέλυσε το Υπουργείο Ναυτιλίας και ο υπουργός Στυλιανίδης προς τον Συνήγορο του Πολίτη για το πόρισμά του για το ναυάγιο, με το οποίο αναδεικνύει τις κακουρηματικές ευθύνες του Λιμενικού. Την ξεδιάντροπη αυτή κυβερνητική παρέμβαση και ολόκληρη την επιχείρηση συγκάλυψης κατήγγειλαν όλοι/ες οι ομιλήτες και οι ομιλήτριες στη συγκέντρωση στην πλατεία Κοραή όπου ξεκίνησε η διαδήλωση, πριν φτάσει έξω από την πόρτα του Ναυτοδικείου Πειραιά.

Τη συγκέντρωση άνοιξαν με τα τραγούδια τους ο ΧΥΤ και ο Εμπεροαο, οι οποίοι είχαν συμμετάσχει και στη μεγάλη συναυλία αλληλεγγύης στους επιζώντες και τις οικογένειες των θυμάτων της Πύλου στις 18 Γενάρη. Με

6/2, Πειραιάς. Πορεία στο Ναυτοδικείο. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

πανό συμμετείχαν η ΚΕΕΡΦΑ, επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου με την Πακιστανική Κοινότητα, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, η Νέα Αριστερά και η ΟΡΜΑ.

«Διαδηλώνουμε για να μην γίνει συγκάλυψη στο έγκλημα της Πύλου», μας είπε ο **Στάθης Μελέκης**, μαθηματικός στο 9ο ΓΕΛ Πετραλώνων και μέλος στην Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, η οποία είχε πάρει απόφαση συμμετοχής στη διαδήλωση. «Μιλάμε για ένα τεραστίων διαστάσεων έγκλημα και για ακόμα μια φορά «πλέον έχει αποδειχτεί περίτρανα, δεν πρόκειται περι-

ωριών συνωμοσίας- γίνεται συγκάλυψη. Η Ε' ΕΛΜΕ πήρε απόφαση συμμετοχής γιατί είναι ένα θέμα που μας αφορά όλους, όχι μόνο τις οικογένειες των προσφύγων. Γιατί δίνεται χώρος στον κάθε ακροδεξιό να κάνει ό,τι θέλει.

Πριν λίγα χρόνια στη γειτονιά μου τα Πετραλώνα είχαμε τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν, ενός εργαζόμενου που πήγαινε το πρωί στη δουλειά του. Το Ναυτοδικείο λοιπόν πρέπει να κάνει τη δουλειά του κι όχι αυτό που κάνει τώρα. Από την πλευρά μας με κλιμάκωση των δράσεων, των παραστάσεων δια-

μαρτυρίας και των πορειών μπορούμε να κάνουμε ξεκάθαρο τι έχει γίνει, γιατί οι κοινωνικές πιέσεις βλέπουμε όπως και στα Τέμπη ότι έχουν αποτέλεσμα, έτσι γίνονται μεγάλες αποκλύψεις».

«Τα Τέμπη και η Πύλος, αυτά τα δύο εγκλήματα, έχουν κοινό παρανομαστή», μας είπε η **Τζωρτζίνα**, τελειόφοιτη Γεωπονικής και εργαζόμενη σε εταιρία καλλυντικών. «Και για τα δύο ευθύνεται η κυβέρνηση με τους χειρισμούς και τις παραλείψεις της, που δεν γίνονται κατά λάθος, έχουν συγκεκριμένους σκοπούς. Αξίζει να κάνουμε τη σύνδεση γιατί τόσο οι ιδιωτικοποιήσεις όσο και ο ρατσισμός μπορούν να υφίστανται εναντίον του καθενός μας. Η κυβέρνηση και το σύστημα που υπηρετεί δεν διατάζει για τα κέρδη να κάνει πράγματα απάνθρωπα. Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε τη δύναμη μας, να οργανωθούμε στην επαναστατική Αριστερά, για να έχουμε πιο ισχυρή παρουσία σε γειτονιές, χώρους δουλειές, πανεπιστήμια».

«Είμαστε εδώ για το έγκλημα πριν δυο χρόνια στην Πύλο, για το οποίο τώρα βγήκε το πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτη πως οκτώ αξιωματικοί του Λιμενικού ήξεραν ότι υπήρχε πάρα πολύς κόσμος στο καράβι αλλά εσκεμμένα επέλεξαν να μην τον σώσουν με αποτέλεσμα να πιγούν πάνω από 600 άνθρωποι», μας είπε η **Μιχαέλα**, φοιτήτρια στο Ιστορικό Αρχαιολογικό Φιλοσοφικής Αθήνας,

«Απαιτούμε δικαιοσύνη. Είναι μεγάλος ο δρόμος αλλά όπως και για τα Τέμπη μπορούμε να κερδίσουμε. Η κυβέρνηση προσπαθεί να συγκάλυψει, μάλιστα ο Γκίκας είχε βγει στη Βουλή και έλεγε μην σχολοίστε γιατί υπονομιεύεται τα εθνικά ζητήματα. Γενικά η γραμμή της κυβέρνησης είναι "μην μιλάτε για τίποτα". Πρέπει να οργανωθούμε περισσότερο με περισσότερες κινητοποιήσεις».

«Σήμερα διαδηλώσαμε στο Ναυτοδικείο, απαιτώντας να διεξαχθεί η δίκη για το έγκλημα στην Πύλο, με τους 600 πνιγμένους πρόσφυγες», μας είπε η **Αγγελική Φωτεινού**. «Δύο εβδομάδες πριν, βρέθηκα στις Βρυξέλλες, διαδηλώνοντας για ένα άλλο έγκλημα, αυτό των Τεμπών. Είναι κρίσιμο η καμπάνια για την Πύλο να αποκτήσει μαζική δυναμική και να γίνει κεντρικό ζήτημα του αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού κινήματος σε όλη την Ευρώπη, συνδέοντας τη μάχη ενάντια στην ακροδεξιά με την αντίσταση στους ρατσιστικούς νόμους της Ευρώπης-Φρούριο. Εξίσου σημαντικό, όμως, είναι να πέσει αυτή η εγκληματική κυβέρνηση που ήδη κλονίζεται από τα Τέμπη και την Πύλο. Η απεργία στις 28/2 θα είναι καθοριστική, ανοίγοντας τον δρόμο για κλιμάκωση».

Άμεση συνέχεια της καμπάνιας για να πάνε στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου θα δοθεί με τη συμμετοχή της ΚΕΕΡΦΑ στην Πανεργατική Απεργία της 28ης Φλεβάρη και την οργάνωση της μεγάλης διενούσης κινητοποίησης ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες στις 22 Μάρτη, με κεντρικό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα και διαδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα.

Λένα Βερδές

6/2, Διαδήλωση για το ναυάγιο της Πύλου στην Πάτρα. Φωτό: ΣΕΚ Πάτρας

6/2, Η Έφη Δούση, δικηγόρος των επιζώντων του ναυαγίου στη συγκέντρωση στον Πειραιά. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Τον λόγο στη συγκέντρωση πήραν η Κατερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντης, η Έφη Δούση, δικηγόρος επιζώντων του ναυαγίου, ο Γιάννης Λεβαδάρος, αντιπρόεδρος του Σωματίου Εργαζόμενων Δήμου Κερατσινίου-Δραπετσώνας, ο Γιώργος Γώγος, πρόεδρος της Ένωσης Λιμενεργατών Πειραιάς, ο Θανάσης Διαβολάκης, μέλος του ΔΣ της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργιών Ελλάδος, η Βασιλική Κατσιφάκη, από την ΟΡΜΑ, η Μαρία Ανδρέου, εκπαιδευτικός στην ΕΛΜΕ Πειραιάς και ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

«Είμαστε στον Πειραιά, στην έδρα του Ναυτοδικείου και του Λιμενικού, από όπου οργανώνονται όλες οι δολοφονικές επαναπροωθήσεις, για να βροντοφωνάξουμε να ξεκινήσει επιτέλους η δίκη και να τιμωρηθούν οι υπεύθυνοι για τον πνιγμό των 600 και πλέον προσφύγων, να ανοίξουν τα σύνορα», ξεκίνησε τον χαιρετισμό της η Κ.Θωίδου.

«Οι γειτονιές του Πειραιά ξεκίνησαν ένα μεγαλύτερο αγώνα τα προηγούμενα χρόνια μαζί με τους μετανάστες για να τσακίσουν την εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή καταφέροντας να κλείσουν τα δολοφονικά γραφεία τους εδώ στην πλατεία Κοραή, αλλά και στη Νίκαια και το Πέραμα. Οι γειτονιές του Πει-

ραιά μαζί με τα σωματεία και τη νεολαία στήριξαν πριν δέκα χρόνια τους πρόσφυγες που είχαν εγκλωβασθεί στο λιμάνι με μια απίστευτη αλληλεγγύη. Δεν θα ανησυχούσε αυτή η κυβέρνηση να συνεχίζει να δολοφονεί πρόσφυγες, στρώνοντας το δρόμο στην ακροδεξιά.

Πριν λίγο είχαμε συγκέντρωση στο Δημαρχείο Νίκαιας. Για πρώτη φορά συντονίστηκαν οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές και οι γονείς σε μια διαμαρτυρία για την απίστευτη διάλυση των σχολείων. Αυτό που ακούστηκε ήταν τραγικό. Τα σχολεία δεν έχουν χαρτιά, σαπούνια, απορρυπαντικά. Είναι αποτέλεσμα αυτής της κυβέρνησης. Θα τους τσακίσουμε και θα ανοίξουμε το δρόμο για να βάλουμε τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους».

Ο δήμος φοβάται

«Μάλλον ο δήμος φοβάται. Τι συμπεριλαμβόμαστε από το πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτη που κατά την αήθη ανακοίνωση του Υπουργείου Ναυτιλίας είναι ένα άντρο δικαιωματιστών, αναρχοκομμουνιζών, συνδικαλιστών, σαν οι ΚΕΕΡΦΑάδες να επανακατέλαβαν τον Συνήγορο, να διάβασαν πέντε χιλιάδες σελίδες αποδεικτικό υλικό, να κατέληξαν σε 146 σελίδες πόρισμα που λέει ότι οι επιζώντες και οι συνήγοροί τους φωνάζουμε εδώ και ενάμιση χρόνο: ότι εκτός από τις ευθύνες κακουρηματι-

κού χαρακτήρα του πλοιάρχου και του πληρώματος του περιπολικού 920, έχουν ευθύνη και οι ανώτεροι αξιωματούχοι τους, το Ελληνικό Κέντρο Έρευνας και Διάσωσης και το Κέντρο Επιχειρήσεων», ξεκίνησε η Ε. Δούση.

«Ποια είναι η απάντηση του Υπουργείου; Ότι το πόρισμα έχει ένα πολιτικό σκέλος απομειώνοντας την επιστομολογική εγκυρότητά του και ένα τύπου νομικό που είναι υπό κρίση. Είπε επίσης για μην αναζητήσουμε την ευθύνη σε αυτούς που έχουν βράσει τα χέρια τους με αίμα, αλλά να την αναζητήσουμε πάλι στα φερόμενα επικίνδυνα δίκτυα των διακινητών και σε όλο αυτό που τείνει να αποπροσανατολίζει την κοινή γνώμη. Δεν μας είπε γιατί εξαφανίστηκαν όλα τα αποδεικτικά στοιχεία...»

Μας είπε επίσης να μην αναζητούμε καμία ευθύνη γιατί οι ένστολοί μας είναι ήρωες και μας προστατεύουν νυχθημερόν από τις απειλές... Μας είπε επίσης ότι έχουμε ιδιοτελή κίνητρα, όπως και οι οικογένειες των θυμάτων των Τεμπών. Μας είπε επίσης ότι ο Συνήγορος αργούσε την έρευνα γιατί ήθελε να παρατείνει την παραμονή του. Μας είπαν πολλά και θα μας πουν ακόμα περισσότερα. Θα είμαστε εδώ για να τους απατηθήσουμε σε όλα».

«Ως Σύλλογος Εργαζομένων Δήμου Κερατσινίου-Δραπετσώνας θέλουμε να διατυπώσουμε ότι συμπεριεμάσαστε σε κάθε αγώνα, κι-

νητοποίηση και ενέργεια προκειμένου να βγάλουμε στο φως τη συγκάλυψη για την Πύλο, τα Τέμπη και όχι μόνο», είπε ο Γ. Λεβαδάρος. «Καθημερινά εργαζόμενοι σκοτώνονται και δεν βρίσκουν το δίκιο τους από την αντεργατική πολιτική. Τριάντα χιλιάδες νεκροί από το 2015 και ο αριθμός αυξάνεται. Και αυτό που βλέπουμε είναι ατιμωρησία και συγκάλυψη. Η δύναμη που βγαίνει μέσα από κάθε εργαζόμενο θα πρέπει να φτάσει παντού και κυρίως στα αφτιά της κυβέρνησης αλλά και όλων των πολιτικών κομμάτων στη Βουλή που υποθετούν ή λίγο ή πολύ αυτούς τους νόμους, τους αντεργατικούς και δολοφονικούς για τους μετανάστες, τους εργαζόμενους, την κοινωνία».

«Είμαστε εδώ για να αντιδράσουμε στη συγκάλυψη του εγκλήματος όπου χάθηκαν τόσες εκατοντάδες άνθρωποι που προσπαθούσαν να βρουν ένα καλύτερο μέλλον», είπε ο Γ. Γώγος. «Δυστυχώς δεν είναι οι μόνοι, χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες έχουν χάσει τη ζωή τους στη Μεσόγειο. Στην περίπτωση αυτή όμως οι ευθύνες του κρατικού μηχανισμού, του ελληνικού κράτους, της ελληνικής δικαιοσύνης, είναι τεράστιες. Όχι μόνο δεν προσπαθούν να διαλευκάνουν και να αποδώσουν τις ευθύνες στους φυσικούς και ηθικούς αυτουργούς του εγκλήματος, αλλά προσπαθούν να συγκάλυψουν».

Δεν έχουμε μάλλον να κάνουμε με μια κυβέρνηση απλή, αλλά με μια εγκληματική οργάνωση που προσπαθεί να ριζεί πέλο πωλητής παντού. Δεν θα περάσει. Πριν δυο βδομάδες είχαμε μια τεράστια αυθόρμητη συγκέντρωση του λαϊκού κόσμου για τα Τέμπη. Πρέπει να λειτουργήσουμε ενωμένα, γιατί τα σημάδια των καιρών είναι άσχημα. Ο σκοταδισμός απλώνεται στον πλανήτη. Οι δημοκρατικές φωνές πρέπει να ενωθούμε για να επανακαταλάβουμε τις κοινωνίες μας. Να περάσει το δίκιο, τα κοινωνικά δικαιώματα να είναι καθολικά ανεξαρτήτως χρώματος, θρησκείας, πολιτικών ιδεολογιών».

Λιμάνι αλληλεγγύης

«Σας καλωσορίζουμε στον Πειραιά που θέλουμε να είναι λιμάνι ειρήνης και αλληλεγγύης, όπως το 2015 που πρόσφερα ζεστή αγκαλιά και φροντίδα σε δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες που έρχονταν από τη Συρία», είπε ο Θ. Διαβολάκης. «Είμαστε εδώ για να απαιτήσουμε δικαιοσύνη για το έγκλημα της Πύλου, την τιμωρία των ενόχων. Δεν θα αφήσουμε την κυβέρνηση της ΝΔ να συγκάλυψει τις δικές της ευθύνες. Πριν δυο βδομάδες πλημμύρισαν τις πλατείες και τους δρόμους της Ελλάδας και όχι μόνο, απαιτώντας δικαιοσύνη για το έγκλημα των Τεμπών. Η κυβέρνηση στριμωγμένη

αναγκάστηκε να απολογηθεί.

Το ίδιο θα γίνει και για το έγκλημα της Πύλου και για όλα τα εγκλήματα της. Έχουμε τη δύναμη, εμείς, ο λαός, το πεζοδρόμιο, οι διαδηλώσεις, οι απεργίες, να ανατρέψουμε τις δολοφονικές πολιτικές της κυβέρνησης και της Ευρώπης Φρούριο. Τις πολιτικές που δολοφονούν με τις επαναπροωθήσεις, τις ιδιωτικοποιήσεις, την ακρίβεια. Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση που έχει βράσει τα χέρια της με αίμα ανθρώπων. Είμαστε εδώ η πραγματική αντιπολίτευση».

«Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να στηρίξουν τον αγώνα στο πλευρό των προσφύγων, των ναυαγών, κάθε κληνημένου», είπε η Μ. Ανδρέου. «Οκτώ χρόνια πριν δώσαμε τη μάχη και την κερδίσαμε να ενταχθούν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία του Ικονίου και του Περάματος. Συνοδέψαμε τα προσφυγόπουλα από το Σχιστό στα σχολεία με αγκαλιές, λουλούδια, διαδηλώσεις, πετώντας έξω τους Λαγούς και τους χρυσαυγίτες».

Σήμερα πάλι δίνουμε μεγάλες μάχες στην παιδεία. Υπάρχουν πάρα πολλές πειθαρχικές διώξεις σε βάρος αγωνιστών συνδικαλιστών εκπαιδευτικών, σήμερα μάλιστα τραβήχτηκε στο Πρωτοδικείο Πειραιά και η ίδια η ΕΛΜΕ με δικαστήριο. Έχετε ακούσει για την προσπάθεια της κυβέρνησης να στήσει τα λεγόμενα

Ωνάσεια Σχολεία. Εκτός του ότι από το 1ο Γυμνάσιο Περάματος πετιέται έξω το 50% των ντόπιων παιδιών της περιοχής, αποκλείονται και τα προσφυγόπουλα από το μόνο σχολείο πρόσβασης και αναφοράς για να μάθουν τη γλώσσα. Στηρίζουμε τον αγώνα, αγκαλιάζουμε τους πρόσφυγες και είναι μονόδρομος να νικήσουμε».

Μαζί στον αγώνα

«Είμαστε μαζί στον αγώνα ενάντια στη συγκάλυψη στο έγκλημα στην Πύλο και τα Τέμπη, ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων», είπε η Β. Κατσιφάκη. «Να φτιάξουμε ένα αντιδεξιό αντικαπιταλιστικό μέτωπο ώστε να εηλώσουμε κάθε σάπιο κομμάτι του συστήματος. Δεν αρκούμαστε στο να δικαιωθούμε απέναντι στους φυσικούς και ηθικούς αυτουργούς. Είναι το κράτος των καπιταλιστών, οι λιμενικοί, οι μπάσοι, ολόκληρο το σύστημα που δημιουργεί τέτοια εγκλήματα ξανά και ξανά. Να αντισταθούμε στη συγκάλυψη και την καταπίεση της τάξης μας».

«Η σημερινή συγκέντρωση είναι η συνέχεια αυτής στο Σύνταγμα, του κόσμου που βγήκε κατά χιλιάδες αφού άκουσε το ανατριχιαστικό μήνυμα "Δεν έχω δεξιόνομο". Η ίδια ακριβώς κατάσταση υπήρχε στα αμπάρια του Αντριάνα, όπου χάθηκαν πάνω από 600 ζωές, γυναίκες,

Κινητοποιήσεις έγιναν στις 6 Φλεβάρη και στη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, τον Βόλο, τη Λέσβο.

«Την Πέμπτη, την ίδια ώρα με την πορεία στον Πειραιά, οργανώσαμε συγκέντρωση με μικροφωνική στην Καμάρα», μας έγραψε ο **Νίκος Χατζάρας** από την ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης. Συμμετείχαν μέλη της ΚΕΕΡΦΑ, της ANTAΡΣΥΑ, της ομάδας Albatros κ.α. Ακούστηκε δυνατά ότι δεν θα περάσει η συγκάλυψη –το «μπάζωμα» που επιχειρείται να γίνει, όπως και στα Τέμπη. Επίσης καταγγείλαμε την ρατσιστική επίθεση που είχε γίνει την προηγούμενη μέρα, από ομάδα φασιστοειδών σε Αγύπτιο αλιεργάτη, στη Ν. Μηχανιώνα. Μοιράστηκαν κείμενα που καλούσαν στη Γενική Απεργία στις 28 Φλεβάρη και τη συνέχεια στις 8 και 22 Μάρτη. Ο κόσμος έκανε τη σύνδεση με τα Τέμπη και τις άλλες δολοφονικές πολιτικές κι άφησε να στοιχία του για να βοηθήσει στην καμπάνια μας. Το ίδιο πρωί η συντονίστρια της ΚΕΕΡΦΑ Θεσ/νίκης, **Δήμητρα Κοιμανοπούλου** μίλησε στο ρ/σ «Στο κόκκινο» και το Σάββατο σε εκδήλωση της Αντιρατσιστικής Πρωτοβουλίας Θεσ/νίκης».

«Συγκέντρωση στην πλατεία Γεωργίου και διαδήλωση στο κέντρο της πόλης πραγματοποιήθηκε σήμερα το απόγευμα», έγραψε την ίδια μέρα το **ΣΕΚ Πάτρας**. «Στην διαδήλωση συμμετείχαν η ΚΕΕΡΦΑ, η Κίνηση υπεράσπισης δικαιωμάτων προσφύγων και μεταναστών, η ANTAΡΣΥΑ, άλλες αριστερές οργανώσεις, η αναρχική ομάδα "Δυσήνιος Ίππος" και ανέταχτος κόσμος. Με απαίτηση να τιμωρηθούν οι ένοχοι της κυβέρνησης και του λιμενικού για το έγκλημα της Πύλου αλλά και με συνθήματα που κατήγγειλαν την ρατσιστική πολιτική των δολοφόνων και των βίαιων επαναπροωθήσεων στα σύνορα».

παιδιά, πρόσφυγες που έφυγαν από τα χωριά τους με την ελπίδα ότι μπορούν να στείλουν ένα κομμάτι ψωμί στις πεινασμένες οικογένειές τους», είπε ο Π. Κωνσταντίνου.

«Αυτό το οξυγόνο κόβουν οι δολοφόνοι της κυβέρνησης. Το κόβουν από νέα παιδιά στις ράγες με την ιδιωτικοποίηση, το κόβουν με τον ρατσισμό για τους πρόσφυγες βάζοντας μπροστά το λιμενικό εν είδη ταγμάτων εφόδου, σαν παρακρατική οργάνωση. Έχει το θράσος να μας κουνά το δάχτυλο για την έρευνα ο Στυλιανίδης, ο υπουργός των εφοπλιστών που χρησιμοποιούν τα καράβια τους για να βοηθούν τον σφαγέα Νετανάχου. Πού θα μείνει η έρευνα; Αυτοί που δολοφόνησαν θα κάνουν την ανάκριση; Πού ήταν οι κάμερες; Εκεί που ήταν και για τα τρένα, εκεί που ήταν και στη δολοφονία Καμράν, κλειστές».

Θα είμαστε η φωνή των νεκρών. Στις 28 Φλεβάρη καλούμε μαζικά το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα στην απεργία. Και στις 22 Μάρτη ενώνουμε τη φωνή μας παγκόσμια, για να ριζούμε τα σύνορα της Ευρώπης Φρούριο, για να κοντράρουμε την άκρα δεξιά που την προμοδοτούν τα καθάρματα του Τραμπ, όπως ο Ίλον Μασκ. Όπως διαλύσαμε τη Χρυσή Αυγή, θα πάμε στη δίκη στο Ναυτοδικείο για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι».

ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΗΜΑΚΗΣ

«Τον σκότωσε η φυλακή»

Άγνωστα παραμένουν ακόμα τα αίτια θανάτου του Βασίλη Δημάκη, που βρέθηκε νεκρός στο κελί του στις φυλακές Κορυδαλλού την περασμένη βδομάδα. Αυτό όμως που δεν είναι άγνωστο είναι ότι η ιστορία του θα αποτελεί πάντα την πιο κραυγαλέα απόδειξη του αυταρχικού και εκδικητικού ρόλου του σωφρονιστικού συστήματος και όλου του κράτους απέναντι στους κρατούμενους.

«Όλα πρέπει να ψαχτούν και όλα τα ερωτήματα να απαντηθούν», έγραψε μετά την είδησή του θανάτου του ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** που τον είχε εκπροσωπήσει παλιότερα. «Αλλά αν τα χαρτιά γράφανε την αλήθεια, το ιατροδικαστικό πόρισμα θα έγραφε στην αιτία θανάτου τέσσερις λέξεις: Τον σκότωσε η φυλακή».

Πράγματι στη χώρα που κρατούμενοι “αυτοκτονούν” μέσα στα αστυνομικά τμήματα και τις φυλακές χωρίς μάρτυρες και χωρίς ποτέ οι κάμερες να λειτουργούν, δεν πρέπει να μείνει ίχνος υποψίας για τα αίτια θανάτου του. Ωστόσο, και «φυσικά» να αποδειχτούν, δεν θα μπορέσουν να διαγράψουν τον ρόλο που πιθανά έπαιξε η επιβάρυνση της υγείας του από τις δύο πολυήμερες απεργίες πείνας και δίψας στις οποίες είχε προχωρήσει τα προηγούμενα χρόνια. Ούτε θα καταφέρουν να ξεχαστεί ο λόγος που τον οδήγησε σε αυτές κλοντάς τον γνωστό στο πανελλήνιο.

Τόσο το 2018 όσο και το 2020, οι αρμόδιες αρχές θέλησαν να του στερήσουν το δικαίωμα στην εκπαίδευση. Την πρώτη φορά κόβοντας την άδεια παρακολούθησης σπουδών στο Πολιτικό της Νομικής για την οποία είχε όλες τις προϋποθέσεις και τη δεύτερη μετάνοματάς τον βίαια στις φυλακές Γρεβενών μακριά από τη σχολή του.

Έτσι αντιμετώπισε το «σύστημα» έναν άνθρωπο που το ποινικό

του παρελθόν δεν τον εμπόδιζε να προσπαθήσει και να καταφέρει, όχι μόνο να τελειώσει το Λύκειο, αλλά και να περάσει στο πανεπιστήμιο. Και μάλιστα μέσα στο πιο γνωστό εχθρικό για τη μόρφωση αλλά και για κάθε είδους προσωπική αλλαγή περιβάλλον, αυτό των φυλακών, στις οποίες ο ίδιος βρέθηκε από τα 20 μέχρι τα 47 του χρόνια.

Με τον αγώνα τον δικό του καθώς και του τεράστιου κινήματος συμπαράστασης που ξεδιπλώθηκε στο πλευρό του, από τους συμφοιτητές του και τους πανεπιστημιακούς του δασκάλους μέχρι τους γιατρούς, τους εκπαιδευτικούς και όλον τον κόσμο που υπερασπιζόταν το δικαίωμα όλων στη μόρφωση, μπόρεσε και τις δύο φορές να νικήσει. Αναγκάζοντας τους υπεύθυνους σε υποχώρηση και σε ικανοποίηση των αιτημάτων του.

Συνολικά η περίπτωση του Βασίλη Δημάκη ανέδειξε τότε και συνεχίζει να αναδεικνύει σήμερα τέσσερα πράγματα. Το πρώτο είναι το πόσο μακριά από το στόχο της «επανάσταξης» βρίσκεται το υπάρχον σωφρονιστικό σύστημα. Το δεύτερο είναι ότι οι άδειες κάθε είδους, αλλά και όλα τα δικαιώματα των κρατούμενων, είναι κατακτήσεις των ίδιων -και όχι “δωράκια” των αρμόδιων αρχών. Το τρίτο είναι τη συστηματική παραβίασή τους από τους κρατικούς μηχανισμούς που υποτίθεται υπάρχουν για να τα υπηρετούν. Και το τελευταίο είναι ότι μόνο ο αγώνας μπορεί να τα υπερασπίσει στις φυλακές και παντού. Όλα αυτά εξηγούν τις χιλιάδες αναρτήσεις, μηνύματα, άρθρα που ακολούθησαν το θάνατό του.

Α.Β.

Ναζί δολοφόνος που «έβλεπε» παντού Ρομά

Την Κυριακή 9/2, ο 60χρονος νεοναζί Δ. Κολτσιδάς, πρώην υποψήφιος της Χρυσής Αυγής, δολοφόνησε δύο ανθρώπους στους Γόνιους στη Λάρισα και στη συνέχεια ταμπουρώθηκε στο Ξυλουργείο του οπλισμένος με αυτόματα όπλα, χειροβομβίδες και εκρηκτικά για να αυτοκτονήσει εν τέλει αφού έριξε και μερικές ριπές προς την αστυνομία που τον είχε περικυκλώσει.

Πριν συμβεί αυτό, μίλησε τηλεφωνικά σε δημοσιογράφο του Σταρ: «Γύφτος μου φαίνεται που τον έριξα στο κεφάλι. Ο άλλος ο οδηγός δεν πρέπει να είναι γύφτος. Την έφαγε τζάμπα αυτός... Επειδή εγώ ήμουν με τις πατερίτσες νόμιζε, ότι θα με έκανε καλά. Τον κάνω ένα άδειασμα και του δίνω μια στο κεφάλι με το 38άρι και δίνω και μία στον άλλο, τον, πως τον λένε, τον οδηγό... Κορίτσι μου, όπως έλεγε ο μεγάλος μας πατέρας με το μικρό του μουστάκι “τα δέντρα πεθαίνουν όρθια”...».

Τα «τελευταία διάσημα» λόγια του αναδεικνύουν το ποιόν του και το κίνητρο για να φτάσει στη δολοφονία. Ασχέτως των οικονομικών διαφορών (1.000 ευρώ λένε) που μπορεί να είχε με το ένα από τα δύο θύματα (ο δεύτερος ήταν απλά μεταφορέας) ο «γύφτος» την έφαγε «δικαία» και ο άλλος «τζάμπα». Και μάλιστα με τον «μεγάλο του πατέρα» τον Χίτλερ να τον καμαρώνει από ψηλά γιατί επέλεξε αντί να περιμένει να πεθάνει (ήταν άρρωστος λένε) έφυγε «όρθιος» ...σκορπίζοντας θάνατο.

Ο ισχυρισμός ότι τους δολοφόνησε επειδή του «επιτέθηκαν» δεν μπορεί να ευσταθεί καθώς από την ιατροδικαστική εξέταση των

θυμάτων προκύπτει, σύμφωνα με τα ΜΜΕ, ότι οι πυροβολισμοί έγιναν εξ επαφής. Από την ίδια του τη μαρτυρία εξάλλου προκύπτει ότι ο δράστης «περίμενε» τα δύο θύματα, ένα εκ των οποίων κατηγορούσε ότι δεν τον είχε πληρώσει για μηχανήματα που του πούλησε: «Επειδή είμαι άρρωστος πούλησα... Στην αρχή νόμιζα ότι ήταν Ξυλουργοί. Ήρθε με έναν γύφτο αυτός στην αρχή... Τέλος πάντων βγάξω αγγελία ότι πουλάω και άλλο ένα μηχανήμα. Με παίρνουν τηλεφωνο. “Γεια σου μπορούμε να έρθουμε;”. Λέω “ναι, αυτή είναι η τιμή”...».

Ρατσιστικό κίνητρο

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα αποδείχθηκε ότι ούτε ο δεύτερος δολοφονημένος ήταν Ρομά. Ήταν Ξυλουργός, «εξαιρετικά αγαπητός» σύμφωνα με τα τοπικά ΜΜΕ της Σκιάθου. Αλλά ο Κολτσιδάς πήγε να βρει τον «πατερούλη του με το μουστάκι» έχοντας την ικανοποίηση ότι «έφαγε ένα γύφτο». Ο Κολτσιδάς έβλεπε «γύφτους» ακόμη κι εκεί που δεν υπάρχουν. Το ρατσιστικό κίνητρο «φωνάζει».

Η ευκολία με την οποία δολοφόνησε έχει να κάνει αφενός με την ευκολία που η ΕΛ.ΑΣ δολοφονεί τους Ρομά: Σαμπάνης, Φραγκούλης, Μιχαλόπουλος. Αφού τους δολοφονεί η ΕΛ.ΑΣ χωρίς συνέπειες γιατί όχι και ο κάθε Κολτσιδάς; Αλλά έχει να κάνει και με την προκλητική χρόνια ατιμωρησία των φασιστών. Την ώρα που ο Βασίλης Δημάκης πεθαίνει στην φυλακή και ο Νίκος Ρωμανός ξαναπαίρνει στην φυλακή, ύποπτος για «τρομοκρατία» για ένα «αποτύπω-

μα» σε σακούλα, για τις διασυνδέσεις του Κολτσιδά -που συνέχιζε τη δραστηριότητά του στον φασιστικό χώρο και είχε ολόκληρο οπλοστάσιο σπίτι του- στην ΕΛΑΣ δεν κουνιέται φύλλο. Αναζητούν ακόμη τα «κίνητρα του δράστη». Μια ματιά στο «πλούσιο ιστορικό» του αρκεί. Όπως διαβάζουμε στην Εφ-Συν:

«Ο Δημήτρης Κολτσιδάς ήταν στέλεχος της Χρυσής Αυγής στη Λάρισα έως το 2014, οπότε και αποχώρησε από την εγκληματική οργάνωση αφήνοντας αιχμές κατά του Νίκου Μιχαλολιάκου περί... ασυνέπειας, ενώ ο ίδιος εμφανιζόταν ως περισσότερο συνεπής εθνικοσοσιαλιστής και υπερασπιστής της “λευκής ανωτερότητας”. Για πρώτη φορά απασχόλησε το πανελλήνιο τον Ιούνιο του 2001 όταν συνελήφθη με την κατηγορία της επίθεσης με χειροβομβίδες σε δύο τουρκικά φορτηγά στο τελωνείο της Λάρισας, για την οποία καταδικάστηκε το 2004 σε ποινή φυλάκισης 6,5 ετών, ενώ ανέλαβε και την ευθύνη της επίθεσης εκ μέρους της οργάνωσης “Κατάφρακτοι”. Στις 18.4.2010 συνελήφθη έπειτα από επεισόδια σε συγκέντρωση της Χ.Α. στη Λάρισα... Αντιμετώπισε κατηγορίες για διακεκριμένη στάση και οπλοφορία. Το 2012 ήταν υποψήφιος βουλευτής με τη Χ.Α. στον νομό Λάρισας... και συνέχιζε μέσω αναρτήσεών του να διατρανώνει τα φιλοχιτλερικά πιστεύω του, ενώ έγινε μέλος του «Εθνικού Μετώπου» του Δημήτρη Ζαφειρόπουλου. Μάλιστα, πέρυσι ήταν ομιλητής σε εκδήλωση του ακροδεξιού μορφώματος για τα Ιμια...».

Γ.Π.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ-ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ

Δεν ευθύνεται μόνο η κυβέρνηση

Με την Πανελλήνια Ομοσπονδία Λιμενικών συνάντησε ο γγ του ΚΚΕ Δ. Κουτσούμπας. Η συνάντηση έγινε λίγο μετά τη δημοσίευση του πόρισματος του Συνηγόρου του Πολίτη με το οποίο ζήτησε να ελεγχθεί, διοικητικά και ποινικά το Λιμενικό για το πολύνεκρο ναυάγιο στην Πύλο με υπουργούς της κυβέρνησης να επιτίθενται στη συνέχεια στον ΣτΠ για αυτήν του την ενέργεια.

Όπως διαβάζουμε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο Δ. Κουτσούμπας τόνισε ανάμεσα σε άλλα πως «το ΚΚΕ με κάθε μέσο, με κάθε τρόπο που διαθέτει στηρίζει, προσπαθεί να προωθήσει τα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων στο Λιμενικό Σώμα... για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, για απόδοση όλων των οφειλόμενων αδειών και των ρεπό στο προσωπικό» κ.α. Επεσήμανε επίσης «την ανάγκη να θεοπιστεί Κώδικας Δεοντολογίας Λιμενικού για να είναι ξεκάθαροι οι προβλεπόμενοι κανόνες εμπλοκής και συμπεριφοράς σε κάθε περιστατικό, έτσι ώστε να μην οδηγούνται και να μην σπρώχνονται να χρησιμοποιούν μεθόδους που οδηγούν είτε σε πνιγμούς είτε σε ναυάγια ξεριζωμένων. Όλα αυτά τα προβλήματα πρέπει να εκλείψουν. Ξέρουμε ότι δεν ευθύνονται οι εργαζόμενοι στο Λιμενικό Σώμα, αυτά είναι θέμα πολιτικής βούλησης, ευθύνεται η κυβέρνηση, ευθύνονται τα υπουργεία, όλοι αυτοί που έχουν το μαχαίρι και το πεπόνι».

Είναι σωστό ότι για τον πνιγμό των 650 νεκρών της Πύλου και πολλών περισσότερων άλλων τα προηγούμενα χρόνια, την πολιτική ευθύνη φέρουν η ρατσιστική πολιτική των κλειστών συνόρων και των επαναπροωθήσεων της Ευρώπης-Φρούριο και της κυβέρνησης Μητσοτάκη που πρωτοστατεί σε αυτή. Αλλά αυτό δεν απαλλάσσει από τις ευθύνες τους λιμενικούς ανώτερους και κατώτερους που σχεδιάζουν και υλοποιούν τις δολοφονικές ρατσιστικές επιχειρήσεις. Όπως ακριβώς δεν απαλλάσσεται από τις ευθύνες ο **Μελίστας** όταν δολοφονούσε τον Καλτεζά, ο **Κορκονέας** όταν δολοφονούσε τον Γρηγορόπουλο και τόσο άλλοι σε αντίστοιχες κρατικές δολοφονίες.

Πόσο μάλλον όταν -ενώ όλος ο κόσμος απαιτεί δικαιοσύνη και όχι συγκάλυψη- προχωράνε σε δηλώσεις σαν και αυτές που πραγματοποίησε μετά τη συνάντηση ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Λιμενικών **Κ. Κυράνης** ερωτηθείς για την Πύλο: «Η θέση της Ομοσπονδίας είναι ξεκάθαρη: Δηλώνουμε απερίφραστα τη στήριξη στους συναδέλφους που επιχειρούν σε κάθε σημείο της χώρας και εκτελούν τις εντολές και τις οδηγίες. Αυτό που εμείς υποστηρίζουμε είναι ότι οι συνάδελφοί μας όταν επιχειρούν δέχονται εντολές και αυτό ακριβώς κάνουν και σε καμία περίπτωση δεν φέρουν την ευθύνη για ό,τι έχει προκύψει...».

Με σχολιασμό των δικηγόρων πάνω στις καταθέσεις των τελευταίων μαρτύρων του κατηγορητηρίου συνεχίστηκε η δευτεροβάθμια δίκη της Χρυσής Αυγής την Πέμπτη 6 Φλεβάρη (138η δικάσιμος).

Από την Πολιτική Αγωγή σχολίασαν ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** εκ μέρους των Αιγύπτιων αλιεργατών και οι **Ελευθερία Τομπατζόγλου** και **Μαρίνα Δαλιάνη** εκ μέρους της οικογένειας Φύσσα.

Οι τρεις τους πήραν τη σκυτάλη από τη **Χρύσα Παπαδοπούλου**, τον **Κώστα Παπαδάκη** και τον **Κώστα Σκαρμέα** (βλέπε προηγούμενο φύλλο της ΕΑ). Συνολικά η Πολιτική Αγωγή κατάφερε δύο πράγματα ταυτόχρονα: Από τη μία να αναδείξει τα κρίσιμα στοιχεία των μαρτυρικών καταθέσεων, το πώς δένουν μεταξύ τους αλλά και με όλο το αποδεικτικό υλικό, επιβεβαιώνοντας το κατηγορητήριο. Και από την άλλη να “ξεδοντιάσει” όλους τους ισχυρισμούς και τις τακτικές της υπεράσπισης.

Από τα πέντε πρώην μέλη της ΧΑ που λόγω φόβου κατέθεσαν ανώνυμα, τους λεγόμενους «προστατευόμενους μάρτυρες», ξεκίνησε τον σχολιασμό του ο Θ. Καμπαγιάννης. Μπορεί το 2013, όπως θύμισε, η ηγεσία της ΧΑ να ισχυριζόταν ότι οι συγκεκριμένοι μάρτυρες «καμία σχέση δεν έχουν με την οργάνωση» -ο Κασσιδιάρης μάλιστα στο απολογητικό του υπόμνημα δήλωνε emphaticά «δεν έχουν περάσει ούτε έξω από τα γραφεία». Όμως πλέον «δεν έμεινε καμία αμφιβολία ότι άπαντες και άπασες ήταν υποστηρικτές, μέλη και στελέχη της Χ.Α.», είπε, καθώς κατά την εξέτασή τους η ίδια η υπεράσπιση “έδωσε” τα ονοματεπώνυμά τους, για τον πρώτο προσκόμισε την αίτηση εγγραφής του ως υποστηρικτή και για τους υπόλοιπους δεν διέψευσε την ένταξή τους στην οργάνωση.

Όσο για όσα κατέθεσαν, εξήγησε ότι ο τρόπος που μπορούν να αποκτήσουν απόλυτη αξιοπιστία και να καταστούν πλήρες αποδεικτικό μέσο στο δικαστήριο είναι σε συνδυασμό με στοιχεία από άλλες καταθέσεις και από τα αναγνωστά έγγραφα που ακολουθούν. Συγκεκριμένα: «Αν αυτό που είπε ο προστατευόμενος Α, ότι ο Λαγός είχε πρόσβαση στη δικογραφία την επομένη της δολοφονίας Φύσσα και η Χ.Α. έκανε ενέργειες προκειμένου να αποφύγει την απόδοση δικαιοσύνης, αν βρείτε τηλεφωνικές κλήσεις που να προκύπτει αυτό, τότε θα μπορείτε να αξιοποιήσετε τη συγκεκριμένη κατάθεση».

Αν αυτό που είπαν οι προστατευόμενοι Β και Γ ότι γίνονταν στρατιωτικές εκπαιδεύσεις, αν το δικαστήριο βρει μηνύματα από κατηγορούμενους όπως στο κινητό του Κορκοβίλη που επιβεβαιώνουν ότι γίνονταν στρατιωτικές εκπαιδεύσεις ή αν βρείτε φωτογραφίες του Κασσιδιάρη που ο ίδιος τις έχει ονοματίσει “trainer” (εκπαιδευτής) και πράγματι φαίνεται να εκπαιδεύει άτομα της Χ.Α., τότε θα μπορείτε να αξιοποιήσετε τις καταθέσεις τους. Αν πάλι βρείτε αυτό που κατέθεσε η Ε, ότι το 2009 ο Μιχαλολιάκος ήταν παρών στην επίθεση στο παλιό Εφετείο στο ξεκίνημά της, αν βρείτε φωτογραφίες, βίντεο, δηλώσεις του ίδιου που επαίρεται γι’ αυτό, τότε θα μπορείτε να επιβεβαιώσετε και το αληθές της μαρτυρίας της Ε».

Στη συνέχεια πέρασε στους μάρτυρες που πρωτόδικα είχαν κληθεί από την Πολιτική Αγωγή και τώρα κλήθηκαν από τον εισαγγελέα. Όπως τόνισε, η μεγάλη συνεισφορά των μαρτύρων που προέρχονταν από την Πολιτική Αγωγή των Αιγύπτιων αλιεργατών ήταν ότι έφε-

Η Πολιτική Αγωγή “ξεδοντιάζει” τις υπερασπιστικές τακτικές

Θ. Καμπαγιάννης

Ε. Τομπατζόγλου

Μ. Δαλιάνη

ραν «την εικόνα της πολύχρονης εγκληματικής δράσης της ΧΑ και της διάρκειας ως βασικό στοιχείο στη συγκρότησή της» κόντρα «στη θεωρία του μεμονωμένου περιστατικού που αποτελεί βασικό υπερασπιστικό ισχυρισμό».

Όπως υπογράμμισε, οι μεν **Κουσουρής, Πίττας, Γκαργκάνας** και **Διαβολάκης** μίλησαν για επιθέσεις από το 1996 μέχρι το 2011 για τις οποίες υπάρχουν αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις δίνοντας τη δυνατότητα στο δικαστήριο «να δομήσει την απόφασή του σε πολύ στέρεο έδαφος». Οι δε **Τάκου, Χριστόπουλος, Ρέλλας** και **Κωνσταντίνου** έφεραν την εικόνα «της πολύ μεγαλύτερης εγκληματικής βίας, ιδιαίτερα της ρατσιστικής, τα χρόνια 2011-13 που συνδέεται απόλυτα με τη δράση της Χ.Α.».

Στάθηκε επίσης στους μάρτυρες που προέρχονταν από την Πολιτική Αγωγή των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ, τους βουλευτές **Λυκούδη, Κατσώτη** και **Κανέλλη**, που «έδωσαν την ίδια εικόνα της εγκληματικής οργάνωσης και της ιεραρχίας ακόμα και μέσα στη Βουλή» και «έφεραν τον εμπρηστικό ρατσιστικό λόγο της». Τόνισε ότι η διαφορά με τον εμπρηστικό λόγο άλλων κομμάτων είναι ότι «η Χ.Α. διέθετε εκείνο το μηχανισμό έξω από τη Βουλή που μετέτρεπε τα λόγια σε πράξεις, διέθετε δηλαδή αυτό που λέει το κατηγορητήριο και η πρωτόδικη απόφαση ως “επιχειρησιακός μηχανισμός”». Και ανέλυσε το πώς αυτό, περί ύπαρξης επιχειρησιακού μηχανισμού, το επιβεβαίωσε πλήρως ο πρώην γραμματέας της τοπικής Νοτίων Προαστίων της Χ.Α., ο **Παπαγεωργίου**, ο έκτος επώνυμος προστατευόμενος μάρτυρας.

Το τελευταίο σχόλιο του Θ. Καμπαγιάννη ήταν πάνω στο επίμονο ερώτημα της υπεράσπισης προς όλους τους μάρτυρες αν έχουν ακούσει το «ηχητικό Σαμαρά» και δει το «βίντεο Μπαλτάκου» -τα οποία υποτίθεται αποδεικνύουν την πολιτική σκευωρία εις βάρος της Χρυσής Αυγής. Όπως ξεκαθάρισε: «Αν η Χρυσή Αυγή δεν είχε κάνει αυτά τα οποία έκανε και τα οποία είπαν οι μάρτυρες, κανένα ηχητικό

Σαμαρά και κανένα βίντεο Μπαλτάκου δεν θα μπορούσε να τους φέρει σε ένα ποινικό δικαστήριο στη χώρα μας».

Και έκλεισε: «Τι κάνανε; Οτιδήποτε έχει να κάνει μέχρι επικίνδυνες σωματικές βλάβες, ο παρών κατηγορούμενος [σ.σ. Λαγός] το αποκαλεί “σφαλιάρες”. Όταν ήρθε ο Κουσουρής, ο οποίος χαροπάλεψε για μέρες σε μια εντατική, μίλησε για “καραγκιοζιλίκια”. Άρα “σφαλιάρες” όταν πρόκειται για μέχρι επικίνδυνες σωματικές βλάβες, “καραγκιοζιλίκια” όταν πρόκειται για απόπειρα ανθρωποκτονίας. Αν ο υπεύθυνος του πειθαρχικού της Χ.Α., τον οποίο διόρισε ο ίδιος ο Μιχαλολιάκος, αναφερόταν έτσι στις αξιόποινες πράξεις, αντιλαμβάνεστε το ήθος που διαμόρφωνε η οργάνωση στα μέλη, τα στελέχη, τις ομάδες που συγκροτούσαν τις φρουρές και τις ασφάλειες. Δεν έχω καταλάβει ακόμα αν ο εντολέας μου, ο **Αμπουζίντ Εμπάρακ**, έπεσε θύμα “σφαλιάρας” ή ήταν “καραγκιοζιλίκι” αυτό που του συνέβη».

«Φακέλωμα»

Ακολούθησε η Ε. Τομπατζόγλου. Με τη σειρά της αναφέρθηκε σε όσα αποκάλυψαν οι προστατευόμενοι μάρτυρες για τα τάγματα εφόδου, τις στρατιωτικές εκπαιδεύσεις, τις διασυνδέσεις με την αστυνομία, τις εντολές βίας, την ιδεολογική κατάρτιση, το “φακέλωμα” των μελών που αξιοποιούνταν εναντίον τους σε περίπτωση αποχώρησης.

Για την κατάθεση Κουσουρή είπε ότι «καταδεικνύει τον διαχρονικό τρόπο δράσης της Χ.Α., γιατί όπως στην περίπτωση Φύσσα, το θύμα εντοπίστηκε, ταυτοποιήθηκε και μέσα σε ελάχιστο χρόνο συγκροτήθηκε τάγμα εφόδου και τον χτύπησε ... υπάρχει δηλαδή μια επαναλαμβανόμενη δράση με απόσταση δεκαπέντε ετών με πανομοιότυπο τρόπο». Ενώ αναφέρθηκε και στους υπόλοιπους μάρτυρες, χωρίζοντας τις καταθέσεις τους σε δυο κατηγορίες, αυτές που μίλησαν για τη χρυσαυγίτικη βία με «ρατσιστικά κίνητρα» και αυτές που μίλησαν

για τη χρυσαυγίτικη βία με «πολιτικά κίνητρα».

Για τη Μ. Δαλιάνη «οι καταθέσεις των μαρτύρων αλληλοσυμπληρώθηκαν, δηλαδή τα στοιχεία για τις επιθέσεις, το modus operandi και την ιδεολογία της Χ.Α. που εισέφεραν στο δικαστήριο τα θύματα, οι αυτόπτες και οι θεσμικοί παράγοντες, ήρθαν να συμπληρώσουν και τα πρώην μέλη της οργάνωσης, έτσι ώστε να δημιουργηθεί τελικά μια απολύτως ομοιόμορφη εικόνα για τον τρόπο δράσης, τη δομή, τη στρατιωτική οργάνωση, την πειθαρχία, τα κίνητρα, τη ναζιστική ιδεολογία και τη στοχοθεσία της οργάνωσης».

Τα παραπάνω ανέλυσε στη συνέχεια, κάνοντας επίσης αναφορά σε μία μία τις καταθέσεις. Αφιέρωσε δε χρόνο στους προστατευόμενους μάρτυρες, τους οποίους η υπεράσπιση επειδή προέρχονται από τα σπλάχνα της οργάνωσης προσπαθεί με κάθε τρόπο να παρουσιάσει ως αναξιόπιστους. Ανέδειξε όσα είπε ο Παπαγεωργίου, ο οποίος καταθέτοντας επώνυμα δύσκολα μπορεί να

αμφισβητηθεί. Στάθηκε όμως σε όσα δίνουν αξιοπιστία και στους υπόλοιπους πέντε, κυρίως μετά την επιλογή της υπεράσπισης να τους αποδώσει ιδιότητες, ονόματα, ποινική και οικογενειακή κατάσταση και άλλα προσωπικά δεδομένα. Με αυτό τον τρόπο, είπε, «τους τοποθέτησε απολύτως μέσα στα γραφεία των τοπικών οργανώσεων της Χ.Α., τους ενέταξε πλήρως μόνη της στον οργανωτικό ιστό της οργάνωσης, συνομολόγησε και τους προσέδωσε αξιοπιστία».

Μετά από αυτό το μπαράζ της Πολιτικής Αγωγής, οι δικηγόροι υπεράσπισης μη έχοντας κανένα τρόπο να διαψεύσουν τα στοιχεία των καταθέσεων επέλεξαν τις επιθέσεις στους μάρτυρες, άλλοτε προσωπικές, άλλοτε για τις πολιτικές τους πεποιθήσεις, άλλοτε και τα δύο μαζί.

Ενδεικτικό, όσα κατέληξε να λέει ο ένας εκ των δύο δικηγόρων του Μιχαλολιάκου για τους προστατευόμενους μάρτυρες (και μη αναφέροντας κουβέντα για τους υπόλοιπους δεκαπέντε): ότι ο πρώτος και ο έκτος έχουν «ποινικό μητρώο», η δεύτερη έχει «πρόβλημα με ουσίες», ο τρίτος έχει «ιστορικό διπολικής διαταραχής», ο τέταρτος «έχει θέματα» γενικά, η πέμπτη είναι μια τραγουδίστρια «χωρίς καλλιτεχνική εξέλιξη» που πάσχει από «μανία κατάδιωξης».

Αν η υπεράσπιση του ίδιου του “Αρχηγού” έχει ξεμείνει τόσο από στοιχεία, μπορεί κανείς να φανταστεί τι ισχύει για τους υπόλοιπους υπερασπιστές. Οι σχολιασμοί τους συνεχίστηκαν τη Δευτέρα 10 Φλεβάρη (139η δικάσιμος) και το δικαστήριο μπήκε στην εξέταση των αναγνωστών εγγράφων.

Λένα Βερδέ

Επόμενες δικάσιμοι

Φλεβάρης: 13, 17, 18, 21, 24, 25, 27/2
Μάρτης: 6, 12, 13, 18, 21, 24, 26, 27/3

Το Εργαστήριο Σεισμολογίας του ΕΚΠΑ κατέγραψε πάνω από 11.700 σεισμούς, μεταξύ 26 Ιανουαρίου και 7 Φεβρουαρίου, στον υποθαλάσσιο χώρο ανάμεσα στην Σαντορίνη, την Αμοργό, την Ίο και την Ανάφη.

Η εκδήλωση αυτής της σεισμικής δραστηριότητας, σ' αυτή την περιοχή, ανεξάρτητα από το αν είναι ηφαιστειακής, τεκτονικής προέλευσης ή αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασής τους, ήταν κάτι αναμενόμενο. Όλοι γνωρίζουμε ότι πρόκειται για μία από τις πιο σεισμογενείς περιοχές του πλανήτη. Προφανώς, κανένας δεν μπορεί να γνωρίζει το πότε και σε τι έκταση θα εκδηλωθεί ένας σεισμός αλλά το μόνο σίγουρο είναι ότι θα εκδηλωθεί. Και όμως, αυτό που βλέπουμε σήμερα είναι η ασυδοσία του κέρδους στη "βαριά βιομηχανία του τουρισμού", η παντελής έλλειψη κατάλληλων υποδομών και η διάλυση του "κρατικού μηχανισμού" στο να προετοιμάσει και να προστατέψει τους κατοίκους σ' αυτά τα νησιά.

Το σλόγκαν "από τύχη ζούμε", που συνοδεύει την διακυβέρνηση της ΝΔ επιβεβαιώθηκε για άλλη μία φορά. Είδαμε σκηνές πανικού όπου ο κόσμος έτρεχε, αβοήθητος, να φύγει από τα νησιά και είχε να αντιμετωπίσει την αισχροκέρδεια των αεροπορικών και ακτοπλοϊκών εταιριών αλλά και την έλλειψη οποιασδήποτε κρατικής μέριμνας. Οι κάτοικοι και οι τουρίστες αφήνονται στην ουσία στην τύχη τους μπροστά σε μια καταστροφή.

Δεν υπήρξε ποτέ ενημέρωση και εκπαίδευση των κατοίκων σε περιπτώσεις σεισμών, δεν υπάρχει αναλυτικό σχέδιο έκτακτης και ασφαλούς εκκένωσης, δεν υπάρχουν κατάλληλοι χώροι υποδοχής που να εξασφαλίζουν προσωρινή διαμονή με εξασφάλιση των βασικών πρώτων αναγκών (φάρμακα, τροφή, νερό, ενέργεια) δεν υπάρχει κατάλληλο μόνιμο προσωπικό (γιατροί, νοσηλευτές, μηχανικοί, πυροσβέστες) που θα αναλάμβανε την περίθαλψη και την προστασία των κατοίκων, δεν υπάρχει χωροταξικό σχέδιο που να καθορίζει τις χρήσεις της γης λαμβάνοντας υπόψη του την αντισεισμική προστασία και να καλύπτει τις ανάγκες διαφυγής και την διασφάλιση των υποδομών για την προστασία των κατοίκων (και των τουριστών) και στη Σαντορίνη και στα διπλανά νησιά. Τώρα ανακοινώθηκαν 8 χώροι καταφυγής σε περίπτωση μεγάλου σεισμού, όχι σε σημεία όπου έπρεπε να έχει σχεδιαστεί γι' αυτό αλλά σε σημεία που έτυχε να είναι ακόμα αδόμητα σε πεδινές περιοχές.

Θυμωμένοι

Όπως μας είπε η Ελευθερία Ψυχογιού, δημοτική σύμβουλος στην Αμοργό, «Δεν μας έβγαλε ο σεισμός στους δρόμους αλλά η αδιαφορία του κράτους. Για άλλη μια φορά τούτες τις ώρες καταλάβαμε ότι το μόνο που έχουμε είναι ο ένας τον άλλον. Ξέρουμε ότι είμαστε σε σεισμογενή περιοχή. Ξέρουμε για το ρήγμα της Αμοργού. Ασκήσεις για τους σεισμούς κάνουμε ως ΕΔΟΚ (Εθελοντική Διασωστική Ομάδα Κρίσεων) κάθε χρόνο στα σχολεία. Έχουμε μάθει να προσέχουμε και είμαστε ψύχραιμοι. Ψύχραιμοι και θυμωμένοι... ζούμε σε μια σεισμογενή περιοχή και τα δημόσια κτήρια (βλ. σχολεία) δεν έχουν ελεγχθεί αν και έχει ζητηθεί από τον Δήμο Αμοργού εκτός από το δημοτικό σχολείο Καταπόλων, διότι ο έλεγχος από τον ΟΑΣΠ γίνεται μετά από κλήρωση! Αν σου κάτσει δηλαδή».

Στη Σαντορίνη, από το 2003 μέχρι και το 2022, έχει γίνει μόνο μία φορά (ενώ θα πρέπει

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ, ΑΜΟΡΓΟΣ

Θυσία στο βωμό του κέρδους

κάθε 5 χρόνια) πρωτοβάθμιος προσεισμικός έλεγχος (οπτική εκτίμηση μηχανικού), σε 127 δημόσια κτίρια και κτίρια όπου συγκεντρώνεται κόσμος και από αυτά τα 30 ήταν άμεσης προτεραιότητας για δευτεροβάθμιο έλεγχο, ο οποίος δεν έχει γίνει ακόμα. Μόλις 2 από τα 26 σχολικά κτίρια είναι σχετικά καινούρια. Περίπου 5.000 παιδιά κάνουν μάθημα σε σχολεία που χρονολογούνται από τη δεκαετία του 1960. Για να έχουμε μία εικόνα, στην Ελλάδα ο προσεισμικός έλεγχος ξεκίνησε το 2001 και μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί περίπου 16.000 πρωτοβάθμιοι έλεγχοι σε περίπου 80.000 κτίρια Δημόσιας και Κοινωνικού χαρακτήρα (20%) και περίπου 9.000 σε περίπου 16.000 σχολικά κτίρια (56%). Η καθυστέρηση, οφείλεται, κυρίως στο γεγονός ότι σύμφωνα με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο δεν υπάρχει υποχρεωτική εφαρμογή. Τώρα η κυβέρνηση στέλνει μηχανικούς από την Αττική για νέο

πρωτοβάθμιο έλεγχο, αλλά μόνο των δημοσίων και κρατικών κτιρίων, στις Κυκλάδες.

Η κατάσταση στο Νοσοκομείο της Σαντορίνης και στα Κ.Υ των νησιών είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα της κυβερνητικής πολιτικής στην Υγεία. Διάλυση της δημόσιας Υγείας για να στέλνει τον κόσμο στην ιδιωτική περίθαλψη. Η Σαντορίνη έχει ένα σχετικά σύγχρονο νοσοκομειακό κτίριο αλλά χωρίς γιατρούς και νοσηλευτές. Όταν ξεκινούσαν οι σεισμοί, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στα Δημόσια Νοσοκομεία (ΠΟΕΔΗΝ) δήλωνε ότι: «Σήμερα είναι χωρίς κανένα παθολόγο, χωρίς κανένα καρδιολόγο, χωρίς κανένα μικροβιολόγο, χωρίς κανένα παιδίατρο ενώ έχει μόνο 20 νοσηλευτές και μόνο τρεις τραυματιοφορές. Στο Σταθμό του ΕΚΑΒ υπάρχουν 4 διασώστες και με συνεχείς μετακινήσεις διασωστών καταφέρνουν να βγάσουν ένα ασθενοφόρο τη βάρδια. Πως θα τα καταφέρουν να προσφέρουν έτσι

Κάτεργα της τουριστικής βιομηχανίας

«Η Σαντορίνη είναι ένας εμβληματικός τουριστικός προορισμός και προφανώς χρέος μας είναι να την προστατεύσουμε, να διαφυλάξουμε τη φήμη της» δήλωσε ο Μητσotάκης από την Σαντορίνη ανακοινώνοντας μέτρα στήριξης για την «επιχειρηματικότητα». Ένα πράγμα μόνο τον ενδιαφέρει, να διαφυλάξει τα τεράστια κέρδη της τουριστικής βιομηχανίας, των κατασκευαστικών και των εφοπλιστών. Για τους χιλιάδες εργαζόμενους που από τις πλάτες τους βγαίνουν όλα αυτά τα κέρδη, που αυτές τις μέρες είχαν να αντιμετωπίσουν την αισχροκέρδεια των ακτοπλοϊκών και των αεροπορικών εταιριών δεν έβγαλε κουβέντα.

Μιλάμε για πολλές δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους που δουλεύουν σεζόν αλλά και για χιλιάδες ακόμη που παραμένουν για εργασίες οικοδομικές, συντήρησης και κάθε είδους εργασίες εκτός σεζόν. 2.000 περίπου από αυτούς, μόνιμοι κάτοικοι του νησιού, με τις οικογένειές τους. Με τι όρους δουλεύουν όλοι και όλες αυτοί; Με τους όρους που διαμόρφωσαν οι νόμοι του Μητσotάκη, με 8μηνες συμβάσεις οι περισσότεροι, με 12μηνες αυτοί που μένουν όλο τον χρόνο, στην καλύτερη περίπτωση με θήμερη δουλειά με μια μέρα ρεπό και 8ωρο-9ωρο. Στη χειρότερη χωρίς κανένα ρεπό, δεκάωρα και δωδεκάωρα – αφήνοντας απ' έξω και εκείνους που δουλεύουν μαύρα.

Αυτή η κατάσταση επιδεινώθηκε τα δύο προηγούμενα χρόνια. Το 2022 ήταν η καλύτερη χρονιά για την τουριστική βιομηχανία που εκτίναξε τα κέρδη της καθώς ο κόσμος έβγαине από την πανδημία. Από την αρχή του 2023 γκρινιάζαν ότι η χρονιά θα είναι «πεσμένη» και γι' αυτό το λόγο οι περισσότεροι όμιλοι και επιχειρήσεις προχώρησαν σε περικοπές προσωπικού που σήμανε ακόμη μεγαλύτερη εντατικοποίηση για τους εργαζόμενους καθώς εκεί που πριν δουλεύανε δέκα, τώρα δουλεύανε επτά. Το 2023 τελικά δεν ήταν «κακή χρονιά», ο τζίρος και τα κέρδη αυξήθηκαν όπως και το 2024. Αλλά η εντατικοποίηση παραμένει καθώς πολλοί εργαζόμενοι, ειδικευμένοι ιδιαίτερα, δεν πάνε να δουλέψουν στα νησιά οκτάμηνο με αυτούς τους μισθούς και αυτές τις συνθήκες, βρίσκουν πλέον δουλειές και στην Αθήνα. Και τώρα τα αφεντικά γκρινιάζουν γιατί έχουν έλλειψη σε εργατικά χέρια. Και τώρα που έφυγε κόσμος φαίνεται ακόμη περισσότερο αυτό καθώς αυτή τη στιγμή που μιλάμε η οικοδομική δραστηριότητα έχει εκτιναχτεί.

Και βέβαια τα προβλήματα που αντιμετωπίζεις σαν εργαζόμενος στην Σαντορίνη δεν περιορίζονται στα εργασιακά. Είναι η ποιότητα των καταλυμάτων, είναι η άθλια συγκοινωνία για τους εργαζόμενους που μένουν στους οικισμούς στην ενδοχώρα του νησιού, είναι το οδικό δίκτυο συνεχώς μπουρλιαρισμένο το καλοκαίρι, δρόμοι που είναι λαμιητόμοι για τον κόσμο που χρησιμοποιεί τα μηχανάκια του. Είναι η πλήρης αδυναμία του νοσοκομείου του νησιού παρά τις ηρωικές προσπάθειες των εργαζομένων σε αυτό να καλύψει τον κόσμο. Πόσα περιστατικά και έχω και προσωπική εμπειρία από τραυματισμούς εν ώρα εργασίας είτε εκτός και να περιμένεις με τις ώρες να σε δει ένας γιατρός. Εμένα προσωπικά αυτή η κατάσταση με έδωξε, δεν χρειαζόνταν οι σεισμοί για να φύγω.

Μιχάλης, εργαζόμενος στον Επισιτισμό

ασφαλείς υπηρεσίες σε περίπτωση τραυματιών από ενδεχόμενο σεισμό». Το ίδιο και στην Αμοργό. «Από τους τελευταίους μήνες του 2024 το Κ.Υ βρίσκεται σε λειτουργική κατάσταση και επισφάλεια λόγω των τραγικών ελλείψεων προσωπικού», γράφει σε ανακοίνωσή της η Ομοσπονδία Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδος (ΟΕΝΓΕ).

Στις 29 Γενάρη πραγματοποιήθηκε μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας από τους κατοίκους της Αμοργού. Με ομόφωνο ψήφισμα του Δημοτικού Συμβουλίου καταγγέλλεται ότι: «Η κατάσταση των δημόσιων δομών Υγείας στο νησί μας έχει πλέον περιέλθει σε τέλμα λόγω της υποστελέχωσης, της έλλειψης επαρκούς νοσηλευτικού προσωπικού, των παράτυπων εφημεριών, των ασυνόδευτων μετακομιδών ασθενών κ.ά. Μπορεί να μην λειτουργεί το Κ.Υ. αλλά η κυβέρνηση δίνει δεκάδες εκατομμύρια από το Ταμείο Ανάκαμψης για μια επέκταση – μαμούθ του φυσικού λιμανιού των Καταπόλων που μπορεί να καταστρέψει το φυσικό περιβάλλον του νησιού αλλά θα εξασφαλίζει τεράστια κέρδη σε tour operators και κρουαζιερόπλοια.

Δέμα

Όπως καταγγέλει η Ελευθερία Ψυχογιού: «στείλανε δύο νοσοκόμες για μια εβδομάδα. Όταν φύγουν ποιος θα κάνει νοσηλεία που δεν βγαίνουν οι βάρδιες; Θα διακομίζονται άρρωστοι άνθρωποι με τον φλεβοκαθετήρα διότι δεν θα υπάρχει νοσηλεύτρια. Θα συνεχίσουν να τους στέλνουν ως ασυνόδευτο δέμα στην Νάξο; Υποχρεώνονται όλες οι βαθμίδες σε τηλεκπαίδευση. Σοβαρά τώρα; Κουνάει το νησί κάθε λίγο και λιγάκι, κουνιούνται τα σπίτια τα πάντα και οι οθόνες κατά ένα μαγικό τρόπο θα μένουν ακίνητες και τα παιδιά προσηλωμένα; Να τους πει κάποιος ότι αρρωσταίνουμε και εκτός σεισμού. Αρρωσταίνουμε και όταν έχει απαγορευτικό λόγω καιρού.

Να τους πει κάποιος ότι οφείλουν να καλύψουν τις άμεσες και διαρκείς ανάγκες του νησιού όλο τον χρόνο, διότι όλο τον χρόνο η Αμοργός είναι νησί και εμείς άνθρωποι. Να τους πει κάποιος ότι ο σχεδιασμός τους είναι για σενάριο κωμωδίας, αλλά εμείς δυστυχώς δεν μπορούμε να διασκεδάσουμε, διότι ζούμε συνεχώς σε κατάσταση επισφάλειας. Να τους πει κάποιος ότι εμείς δεν θέλουμε να εγκαταλείψουμε το νησί μας. Να τους πει κάποιος ότι τα νησιά δεν έχουν μόνο Καλοκαίρια αλλά και ατέλειωτους Χειμώνες και οι ζωές μας έχουν αξία!».

Για ναβάλουμε τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους, χρειάζεται να παλέψουμε για να δοθούν χρήματα για τον αντισεισμικό σχεδιασμό και προστασία, για ενίσχυση των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών και φορέων με το απαραίτητο μόνιμο προσωπικό όλων των ειδικοτήτων και με κατάλληλα μέσα, για ενίσχυση της δημόσιας Υγείας με προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, για το χτίσιμο νέων σχολείων με μόνιμους εκπαιδευτικούς, για ανάπτυξη της σεισμικής έρευνας. Απέναντι στην ασυδοσία της βιομηχανίας του τουρισμού, παλεύουμε για διαρκή επικαιροποίηση των αντισεισμικών προδιαγραφών και κανονισμών, για την προστασία των ελεύθερων χώρων και τη δημιουργία νέων. Οι σεισμοί είναι φυσικό φαινόμενο, η πρόληψη και η αντιμετώπιση τους, όμως, είναι ζήτημα πολιτικών επιλογών. Και η κυβέρνηση της ΝΔ κάνει επιλογές προς όφελος όχι του απλού κόσμου αλλά του κεφαλαίου. Ο απλός κόσμος τις πληρώνει με τη ζωή του.

Γιώργος Ράγκος

Ένας σεισμός μπορεί... να μας σώσει!

Στη Σαντορίνη πάντα είχαμε σεισμούς. Είχαμε μάθει να κουνιόμαστε και να τρέχουμε στο βάθος των υπόσκαφων σπιτιών μας που δεν έπαθαν τίποτα κατά τον μεγάλο σεισμό του 1956. Μόνο οι πέτρινες προσόψεις τους είχαν γκρεμιστεί. Οι σπηλιές ήταν και παραμένουν τα πιο αντισεισμικά σπίτια.

Κατολισθήσεις στα πρηνή της Καλντέρας πάντα είχαμε με ή χωρίς σεισμούς, με ή χωρίς βροχή. Τι άλλαξε τώρα; Κανένας ειδικός δεν είπε ότι το ηφαιστειο θα εκραγεί, ή ότι θα γίνει καταστροφικός σεισμός. Γιατί τόσο πανικός; Μήπως διότι για πρώτη φορά πανελληνίως λήφθηκαν προσεισμικά μέτρα; Μας έστειλαν ΕΜΑΚ, σκηνές, σκυλιά, πυροσβεστικά να βγαίνουν στους δρόμους με το κόκκινο φως άνευ λόγου. Αρκετός κόσμος θορυβήθηκε και νομίζοντας ότι αναμένεται ένας καταστροφικός σεισμός, άρχισε να εγκαταλείπει το νησί. Έτσι κυκλοφόρησε στα διεθνή ΜΜΕ ότι κινδυνεύει η Σαντορίνη και οι φίλοι από το εξωτερικό που ρώταγαν τι γίνεται με το τραίνο των Τεμπών, ρώταγαν τώρα για τους σεισμούς.

Στην πραγματικότητα η ναυαρχίδα του ελληνικού τουρισμού, το πιο διάσημο ελληνικό νησί παγκοσμίως, είναι ανοχύρωτο σε περίπτωση φυσικών καταστροφών.

1. Το νέο λιμάνι της Σαντορίνης είναι άγνωστο πότε θα ξεκινήσει και δεν υπάρχει προβλήτα διαφυγής σε περίπτωση που λόγω κατολίσθησης κλείσει ο δρόμος προς το λιμάνι του Αθηνιού. Από το 2018 που έχουν ολοκληρωθεί οι εγκρίσεις μελετών για 2 προβλήτες διαφυγής, μια μικρή στη Βλυχάδα κι μια μεγαλύτερη στον Κολούμπο, **τώρα** είπαν από την κυβέρνηση ότι μάλλον θα δοθεί χρηματοδότηση για τη μικρή στη Βλυχάδα.

2. Ειδικά για τα σχολικά κτίρια που παρουσίαζαν ρωγμές από πέρυσι ο Δήμος ζητούσε κατεπειγόντως ελέγχους, χωρίς μέχρι τώρα να υπάρχουν ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΕΣ απαντήσεις. **Τώρα** ο ΟΑΣΠ και το ΤΕΕ ξεκίνησαν εντατικές επιθεωρήσεις στα κτίρια των σχολικών μονάδων.

3. Ο Δήμος είναι κατά 60% υποστελεχωμένος. Η Δημοτική Αστυνομία είναι σχεδόν ανύπαρκτη στο νησί των 4 εκατομμυρίων τουριστών και ο Δήμος ζητά την επίτευξη των έργων προστασίας και υποστήλωσης των πρηνών στην καλντέρα. **Τώρα** λένε θα τα επισπεύσουν.

4. Το Νοσοκομείο της Σαντορίνης είναι κατά 50% υποστελεχωμένο (δεν έχει παθολόγο, καρδιολόγο, παιδίατρο κ.α.). Ελπίζουμε να μας λυπηθούν οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα.

5. Η ετήσια επιβατική κίνηση του Αεροδρομίου Θήρας έσπασε νέο ρεκόρ φέτος φθάνοντας σε 2.877.122 επιβάτες. Ο βασικός σχεδιασμός (Basic Design) του Αεροσταθμού της Frarot για το 2026 προέβλεπε αριθμό επιβατών 1.910.415, κι αυτός ο αριθμός είχε ξεπεραστεί από το 2017. Έχουν κάνει gates και τις εξόδους κινδύνου. Δεν επαρκούν οι χώροι στάθμευσης οχημάτων. Αλλά τη FRAPORT δεν την ενδιαφέρει αν οι επιβάτες τλαιπωρούνται ή κάθονται στο πάτωμα το καλοκαίρι, όσο η αύξηση των χώρων στάθμευσης αεροσκαφών και των DUTY FREE.

Από τα παραπάνω συνάγουμε πόσο σωτήριος μπορεί να είναι ένας σεισμός για τη Σαντορίνη. Ειδικά αν -όταν θα αποσυρθεί η επίδειξη προστασίας (ΕΜΑΚ, κτλ)- επιδειχθεί η αναγκαία κυβερνητική μέριμνα και δεν μείνουν στα λόγια on camera.

Αναστασία Βενετσάνου,
 πρώην Πρόεδρος της Αναπτυξιακής Κοινοτικής
 Επιχείρησης Οίας

Η Σαντορίνη δεν απειλείται με καταστροφή από τους σεισμούς. Απειλείται με καταστροφή από την ελεύθερη αγορά. Απειλείται με καταστροφή από την επέλαση των επενδυτών – εγχώριων και διεθνών αλυσίδων ξενοδοχείων, αχόρταγων εφοπλιστών της κρουαζιέρας, σκοτεινών κερδοσκοπών της γης- που μετράνε την Καλντέρα και το ηλιοβασιλέμα της Οίας σε ευρώ και δολάρια. Ή σε εκατομμύρια ευρώ και δολάρια, για να είμαστε ακριβείς.

Η UNESCO έχει κατατάξει την Καλντέρα στον κατάλογο με τα 100 σημαντικότερα Μνημεία Γεωλογικής Κληρονομιάς του κόσμου. Σχηματίστηκε πριν από περίπου 3.600 χρόνια από μια από τις μεγαλύτερες ηφαιστειακές εκρήξεις της ιστορίας – το τσουνάμι που την ακολούθησε κατέστρεψε τα παράλια της Μινωικής Κρήτης ενώ οι καπνοί και οι στάχτες σκοτεινίασαν τον ουρανό μέχρι τη μακρινή Κίνα.

Η Καλντέρα έχει κηρυχθεί επίσημα εδώ και πολλά χρόνια «προστατευόμενη περιοχή» και «παραδοσιακός και διατηρητέος οικισμός». Στα χαρτιά μόνο. Στην πράξη η πολιτεία έκανε πάντα τα στραβά μάτια, επιτρέποντας στους κάθε λογής ημετέρους (την άρχουσα τάξη, τους πλούσιους, τους πολιτικούς της φίλους και πάει λέγοντας) να κάνουν κυριολεκτικά ότι θέλουν. Το παρακάτω απόσπασμα από ένα άρθρο της **Μάχης Τράτσα** στο Βήμα του 2012 είναι χαρακτηριστικό:

«Πληγή για τη Θήρα είναι η ανεξέλεγκτη οικοδόμηση, που τείνει να μετατρέψει την Καλντέρα σε σουρωτήρι. Όπως λένε κάτοικοι του νησιού, το υπέδαφος θα μοιάζει σύντομα με κούφια γη... Οι επιστήμονες εκφράζουν φόβους για την ασφάλεια των οικισμών από την επέκταση των υφιστάμενων υπόσκαφων ή το παράνομο χτίσιμο νέων...».

Τη χρονιά εκείνη η κυβέρνηση είχε αναστείλει κάθε οικοδομική δραστηριότητα στην Καλντέρα – όχι για να προστατέψει το μνημείο αλλά για να σώσει την τουριστική φήμη του νησιού, ύστερα από μια κατολίσθηση που είχε παρασύρει, λίγους μήνες πριν, κάποιους τουρίστες. Αλλά αντί να σταματήσει την οικοδόμηση, η αναστολή την επιτάχυνε: γιατί παράλληλα με την αναστολή, το τότε Υπουργείο Περιβάλλοντος, Κλιματικής Αλλαγής και Ενέργειας (ΥΠΕΚΑ) κατήργησε και τα δικαιολογητικά που απαιτούντο μέχρι τότε για να αποδειχτεί ότι ένα κτίσμα ήταν παλιό και άρα ότι μπορούσε να επισκευαστεί ή να ανοικοδομηθεί.

Από εδώ και πέρα κάθε αυθαίρετο κτίσμα στην Καλντέρα, ακόμα και αν είχε χτιστεί χτες, θα μπορούσε να θεωρηθεί παραδοσιακό και να νομιμοποιηθεί. «Η ρύθμιση του ΥΠΕΚΑ», έγραφε το Βήμα, «έδωσε φτερά και σε όσους ήθελαν να χτίσουν στη Σαντορίνη σε οικόπεδα όπου δεν επιτρέπεται. Είναι χαρακτηριστικό

Σαντορίνη. Φωτό: I-stock

Μνημείο – “σουρωτήρι”

ότι τον τελευταίο μήνα στην Οία πραγματοποιούνται οικοδομικές εργασίες, οι περισσότερες... χωρίς οικοδομική άδεια».

Το 2012 ήταν μια ταραγμένη χρονιά για την Ελλάδα: είχαμε τα μνημόνια, την Τρόικα, δυο εκλογές και τρεις κυβερνήσεις. Αλλά η στάση της πολιτείας δεν ήταν καθόλου διαφορετική ούτε τα προηγούμενα, ούτε τα επόμενα χρόνια. «Είχαμε κάνει μελέτη για την οριοθέτηση της Καλντέρας από το 2002», έλεγε σε μια πρόσφατη συνέντευξή του ο **Ευθύμης Λέκκας**, καθηγητής Δυναμικής Τεκτονικής και Γεωλογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. «Ήταν να περάσει από τη Βουλή και να θεσμοθετηθεί, ούτως ώστε να απαγορευθεί η δόμηση τουλάχιστον μέσα στο δημόσιο κτήμα, αλλά δεν έγινε ποτέ... Σήμερα πάλι, είδα να χτίζουν στο Αθηνιό, στη μέση της Καλντέρας...».

Αυθαίρετη χρήση

«Στον δρόμο προς την Οία, κάποιος αγόρασε οικόπεδο στη μεριά που κοιτάει προς τη Νιο – σε καλύτερη τιμή από ό,τι αν έβλεπε Καλντέρα – για να χτίσει ξενοδοχείο» συμπληρώνει η **Έλσα Βαγιανού**, στο Βήμα της περασμένης Δευτέρας. «Κατ’ αρχάς, σε αυτή τη ζώνη, από το Προεδρικό Διάταγμα του 1990, απαγορεύονται οι τουριστικές μονάδες, άρα είναι αυθαίρετη η χρήση. Αλλά αυτό είναι το λιγότερο. Για να έχει θέα, έσκαψε ένα υπόγειο τούνελ και έβγαλε δωμάτια στην Καλντέρα, δηλαδή στο δημόσιο κτήμα. Το ίδιο και άλλος ξενοδόχος στον κεντρικό δρόμο Πύργου – Φηρών. Το οικόπεδό του δεν ήταν στην πλευρά της Καλντέρας αλλά απέναντι. Έκανε σήραγγα και... βρήκε θέα».

Το περασμένο φθινόπωρο η κυβέρνηση του Μητσοτάκη ανέστειλε για μια ακόμα φορά έως τα τέλη του 2025 την έκδοση νέων οικοδομικών αδειών στην περιοχή. Η κυβέρνηση έχει ετοιμάσει ένα νέο Ειδικό Πολεοδομικό Σχέδιο που πε-

ριορίζει, υποτίθεται, σημαντικά τη δόμηση στο νησί και απαγορεύει ολοκληρωτικά την δόμηση στην Καλντέρα. «Επίσης, υποχρέωσε την πολεοδομία του δήμου να ελέγξει όλες τις οικοδομικές άδειες που εκδόθηκαν την τελευταία πενταετία έως τις 30 Ιουνίου 2025» γράφει (και πάλι) η Μάχη Τράτσα στο Βήμα. Επιτέλους, θα μπορούσε να πει κανείς. Μόνο που η «υπηρεσία είναι στελεχωμένη με έναν προϊστάμενο και μόνο δύο μηχανικούς για την εποπτεία της Σαντορίνης, της Θεσσαλίας, της Σικίνου, της Φολεγάνδρου, της Ανάφης και της Ίου... Οι περιπολίες για ελέγχους δεν έχουν ξεκινήσει ακόμη». Και ούτε πρόκειται να ξεκινήσουν, από ότι φαίνεται, ποτέ.

Το 1956 ο Εγκέλαδος γκρέμισε κυριολεκτικά τη μισή Σαντορίνη αφήνοντας πίσω του πάνω από 50 νεκρούς. Οι σεισμικές δονήσεις αυτών των ημερών, παρά τον τρόπο που έχουν προκαλέσει, είναι μέχρι στιγμής πιο ήπιες. Αλλά ο κίνδυνος είναι τεράστιος – όχι μόνο γιατί ο Εγκέλαδος είναι απρόβλεπτος αλλά και γιατί η κερδοσκοπική δόμηση, με νέα υπόσκαπτα δωμάτια κάτω από άλλα χτίσματα, πισίνες θεμελιωμένες σε σαθρά εδάφη και τούνελ που βλέπουν στην Καλντέρα, έχει μετατρέψει την γη πραγματικά σε «σουρωτήρι».

Η πολιτεία θα έπρεπε κανονικά να διατάξει την κατεδάφιση όλων αυτών των αυθαίρετων και επικίνδυνων κτισμάτων. Η αξία της γης στην Καλντέρα (και σε όλη την Σαντορίνη) όμως είναι τεράστια. Και το τελευταίο πράγμα που θέλει η κυβέρνηση του Μητσοτάκη είναι να έρθει σε σύγκρουση με τους κατόχους «τεράστιων αξιών».

Κάποιος θα πρέπει να θυμίσει στους κ.κ. επενδυτές ότι η φύση ούτε γνωρίζει, ούτε αναγνωρίζει αυτούς τους περιορισμούς.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Ανοιχτές συζητήσεις

Οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν Κρατικοποίηση των τρένων χωρίς αποζημίωση για την Hellenic Train με εργατικό έλεγχο

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/2

ΠΕΡΑΙΑΣ

αιθ. Β' δημοτικής κοινότητας,
Δραγάση 1Α, 7μμ
Ομιλητές/τριες: Τιάνα Ανδρέου, συνδικαλί-
στρια Επιτροπή Κεφαλαιογοράς, Παναγιώ-
της Καλλίτσης, πρόεδρος Συλλόγου
Διπλωματούχων Μηχανικών ΟΣΕ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Show What, πλατεία Μεσολογίου 7.30μμ
Ομιλητές: Χρήστος Τσατσαρώνης, σωμα-
τείο μηχανοδηγών της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, Λέαν-
δρος Μπόλαρης, ιστορικός, συγγραφέας

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Πλατεία Σουρμένων, 7μμ
Ομιλητές: Γιώργος Ρόδης, Γεν.Γραμμα-
τέας Συλλόγου Εφοριακών Αττικής και Κυ-
κλάδων, πρώην εργαζόμενος στην
Ολυμπιακή, Στέλιος Γιαννούλης, δάσκα-
λος, Δ.Σ. ΣΕΠΕ Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-
Βουλιαγμένης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

γραφεία 3ης κοινότητας δήμου Αθήνας,
Τριών Ιεραρχών 74, 7μμ
ομιλητές/τριες: Κωνσταντίνα Κακούρου,
πρόεδρος Ε' ΕΛΜΕ, Θωμάς Κατσαρός, ΔΣ
Πανελληνίας Ένωσης Συντηρητών Αρχαι-
οτήτων

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Στέκι Αριστερής Κίνησης Περιστερίου 7μμ
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη, ψυχολόγος,
Κίνηση Απεργιακή 8 Μάρτη, Κώστας Πολύ-
δωρος, γραμματέας σωματείου εργαζομέ-
νων «Τσαμούρης ΑΕ»

ΙΛΙΟΝ

Καφέ Leon Kop, πλ. Αγ.Αναργύρων 7.30μμ

Ομιλητές/τριες: Χρήστος Σαββάκης, πρώην
πρόεδρος ΟΣΠΑ (Ολυμπιακής Αεροπο-
ρίας), Κατερίνα Πατρικίου, πρόεδρος Συλ-
λόγου Εργαζομένων νοσοκομείου Άγιος
Σάββας, Χρήστος Κουρνώτης, ΔΣ ΟΛΜΕ

Θεσσαλονίκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

Καφέ Ποέτα 8μμ
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου, μέλος
ΔΣ Δικηγορικού Συλλόγου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Καφέ Γιώτης, Μικρού 6, 8μμ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού, ΔΣ ΟΣΕΘ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Καφέ Πέτρος 7.30μμ
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας, συνδικαλιστής
ΟΤΑ

ΠΕΜΠΤΗ 13/2

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Δημαρχείο, πεζόδρομος
Ματζαγριωτάκη 7μμ
ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός,
Γ.Σ. ΟΕΝΓΕ, Ραφαήλ Καστρίτσης, ΔΣ σω-
ματείου εργαζομενων «Τσαμουρης ΑΕ»

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Πανόρμου 59, 7ο κοινοτικό διαμέρισμα
Δήμου Αθήνας 7μμ
Ομιλητές: Κώστας Καταραχιάς, γραμμα-
τέας ΔΣ εργαζομένων νοσοκομείου
«Έλενα», Βασίλης Ζαβογιάννης, πρόεδρος
ΠΕΠ ΤΡΑΙΝΟΣΕ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ

Ομιλητές: Δημήτρης Κουτσιάφτης, πρό-
εδρος Σωματείου Μηχανοδηγών (ΠΕΠΕ),
Νίκος Τουρνάς, ΔΣ ΟΣΥΟ, Γαβρίλος Κασι-
μάτης, πρόεδρος ΠΑΣΥΜΗΤΕ-ΕΡΤ

ΠΑΤΡΑ

Αίθουσα ΕΒΕ, Αράτου 21 6.30μμ
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς, εργαζόμε-
νος ΠΓΝΠ

ΒΟΛΟΣ

Θόλος 7μμ
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης, προγραμματι-
στής

ΧΑΝΙΑ

Καφέ Μίνωος 6.30μμ
Ομιλητής: Χρήστος Κιούπης, γυμναστής

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/2

ΝΙΚΑΙΑ

δημαρχείο 6.30μμ
Ομιλητές/τριες: Κώστας Μαυρομιχάλης,
συνταξιούχος-εργαζόμενος στον ΟΣΕ, Κα-
τερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλος Νί-
καιας, Σοφία Σιμποπούλου, εκπαιδευτικός,
ΕΛΜΕ Πειραιά

ΚΥΨΕΛΗ

Studio Κυψέλης,
Σπετσοπούλας 9 & Κυψέλης, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Γιώργος Πίττας, δημοσιο-
γράφος Εργατική Αλληλεγγύη, Άννα Καρ-
λαύτη, πρόεδρος ΣΕΠΕ «η Αθηνά»

ΤΡΙΤΗ 18/2

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Συνεδριακό κέντρο Νέας Ιωνίας,
Π.Ιωακείμ 4, σταθμός ΗΣΑΠ 7.30μμ

Ομιλητές: Δημήτρης Κουτσιάφτης, πρό-
εδρος του Σωματείου Μηχανοδηγών
(ΠΕΠΕ), Κώστας Μαυρομιχάλης, συνταξι-
ούχος εργαζόμενος στον ΟΣΕ, Γιάννης Θε-
οχάρης, συνδικαλιστής Ιντρακόμ,
Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Νέον Καφενεϊόν, πλ. Καλουσιάνης 7μμ
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα, γιατρός, ΔΣ ΕΙΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/2

ΗΡΑΚΛΕΟ

Καφέ Μαρίνα 7μμ
Ομιλήτρια: Τόνια Αντωνίου, μηχανικός,
μέλος ΣΜΤ

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/2
καφέ Γαρδένια, πλ. Ηρώων 7.30μμ
80 χρόνια από τη Συμφωνία της Βάρκιζας
Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/2 δημαρχείο 8μμ
Τα «Τέμπη» της Σερβίας
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/2 πλ. Φελέκη 6μμ
80 χρόνια από τη Συμφωνία της Βάρκιζας
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώ-
σεις. Πρέπει να ανατραπεί με την
εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινο-
βουλευτικός δρόμος προς μια τέ-
τοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο
στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη,
όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για
να προστατεύσει τα συμφέροντα
της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον
πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια
νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την
εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπο-
ρεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι
εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-
ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινω-
νικού πλούτου και προγραμματίσουν
την παραγωγή και την διανομή σύμ-
φωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρ-
χούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο

εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκό-
σμιο επίπεδο, μπορούμε να σταμα-
τήσουμε τους πλούσιους και δυνα-
τούς που κυριαρχούν πάνω στον
πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί
να πετύχει μόνο εάν είναι παγκό-
σμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρω-
σίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα
αλλά απομονωμένη επανάσταση
όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε
κάτω από την πίεση της παγκόσμιας
αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για
την επικράτηση του Στάλιν και την
μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό
καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθε-
στώτα δημιουργήθηκαν αργότερα
στην Ανατολική Ευρώπη και την Κί-
να.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε
προσπάθεια που έχει στόχο την διαί-
ρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε
αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο,

κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που κα-
ταδικάζει πρόσφυγες και μετανά-
στες να πεθαίνουν στα σύνορά της
και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές
διακρίσεις αν καταφέρουν να τα πε-
ράσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των
ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα,
φυλή και φύλο καθώς και όλους τους
καταπιεσμένους να οργανώσουν την
αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα
τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά
κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοι-
νωνική, πολιτική και οικονομική ισότη-
τα των γυναικών και για το τέλος
όλων των διακρίσεων ενάντια στους
ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.
Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα
που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα
από το κυνήγι του κέρδους και τους
ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνα-
τοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί
ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δι-
καστήρια και τον στρατό. Για να συγ-
κρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η ερ-
γατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυ-

τή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Ερ-
γατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέ-
ρει τους ακτιβιστές του κινήματος
μαζί με την εργατική τάξη. Το επανα-
στατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να
δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει
τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοη-
θήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέ-
ες και εκείνες οι στρατηγικές που θα
μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά
τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/2

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 13/2

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 5.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Αμφιάλη Μνημείο Φύσσα 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/2

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 5.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 15/2

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλ.Ελευθερίας 10.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 12μμ
ΙΛΙΟΝ
Κεντρική πλατεία Ιλίου 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πεζόδρομος Περιστερίου
"Κελάρι" 12μμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πετρουπόλεως "Τζάντε" 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ. Παντελεήμονας 12μμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 12μμ
ΚΥΨΕΛΗ
Πλ. Κυψέλης, Γερμανός 12μμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαγριωτάκη
και Θησέως 11.30πμ
Ν.ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 12μμ

ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Πεζόδρομος Χαϊμαντά 12μμ

Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου
Πολιτιστικό Κέντρο 12μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 12μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ. Θεράποντα 12μμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 10.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 11πμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μμ
ΧΑΝΙΑ Πλ.1866 12μμ
ΗΡΑΚΛΕΟ Λιοντάρια 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Όγλας 11πμ
ΣΑΘΗ Πλατεία 12μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνος Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης,
Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου,
Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφείας 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Η Συμφωνία της Βάρκιζας που υπογράφηκε επίσημα στις 12 Φλεβάρη του 1945 έχει μείνει στη συνείδηση του κόσμου της Αριστεράς ως το συνώνυμο της πιο άδικης συνθηκολόγησης που χαντάκωσε το συγκλονιστικό κίνημα της Αντίστασης.

Χρειάζεται να επιμεινουμε σε αυτή την εκτίμηση, γιατί σήμερα, 80 χρόνια μετά, η Δεξιά σεργιάνει αναπαλαιωμένο το περιβόητο σχήμα των «τριών γύρων». Η Βάρκιζα μετατρέπεται σε ένα απλό διάλειμμα ανάμεσα στην «κομμουνιστική ανταρσία» του Δεκέμβρη του '44 και στην επόμενη προσπάθεια του «κόκκινου ολοκληρωτισμού» με τον Εμφύλιο. Έτσι, το Πρώτο Θέμα (7/2) σε ένα άρθρο με τίτλο «Πώς φτάσαμε στον τελικό τρίτο γύρο», μας πληροφορεί ότι η Βάρκιζα παραβιάστηκε πρώτα «εξ' αριστερών» από την ηγεσία του ΚΚΕ που έκρυψε μεγάλες ποσότητες οπλισμού μετά την παράδοση των όπλων και τη διάλυση του ΕΛΑΣ. Κι η εφημερίδα Δημοκρατία κυκλοφόρησε ένθετο με το κείμενο της Συμφωνίας «Το ορόσημο που έβαλε τέλος στην κομμουνιστική απειλή και έδωσε ελπίδα στην πατρίδα».

Όταν υπογράφηκε η Συμφωνία η ηγεσία του κινήματος την παρουσίασε σαν έναν σκληρό αλλά αναγκαίο συμβιβασμό. Σύμφωνα με τον Γ. Σιάντο, τον α' γραμματέα της Κ.Ε του ΚΚΕ τότε «δεν είναι παράδοση άνευ όρων. Είναι ένα μίνιμουμ ελευθεριών για δράση. Δίνει ένα ηθικό νομικό έρεισμα για την αντιφασιστική πάλη». Η εναλλακτική, πάλι σύμφωνα με τον Σιάντο, αλλά και άλλα στελέχη, ήταν ο ΕΛΑΣ να συνεχίσει το αντάρτικο στα βουνά αποκομμένοι από τις πόλεις και έτσι η Αριστερά θα μετατρέποταν «σε μια αίρεση που θα μπορούσαν ακόμα και να μας επικηρύξουν». Τελικά αυτό και έκανε η αστική τάξη και οι Εγγλέζοι «σύμμαχοι», σφίγγοντας τη θηλιά που είχε περάσει στο λαϊκό του κινήματος με την υπογραφή της η ηγεσία της Αριστεράς.

Οι μόνες συγκεκριμένες δεσμεύσεις στη συμφωνία αφορούσαν την Αριστερά. Η αποστράτευση του ΕΛΑΣ και η παράδοση των όπλων του ρυθμιζόταν με ένα λεπτομερές «Πρωτόκολλο Συμφωνίας διά τα Στρατιωτικά Ζητήματα». Σε ένα συμπληρωματικό «Πρωτόκολλο Αποστρατεύσεων» ο ΕΛΑΣ δήλωνε ακόμα και τις ποσότητες του οπλισμού τις οποίες θα παρέδιδε. Τελικά παρέδωσε πολύ περισσότερο οπλισμό απ' ό,τι είχε δηλώσει.

Εφαρμογή

Από την άλλη η κυβέρνηση δεν δεσμευόταν ουσιαστικά σε τίποτα. Η εφαρμογή των διατάξεων για τις εκλογές, την ελεύθερη πολιτική δράση, την τιμωρία των δωσιλόγων παραπέμπονταν στην ίδια και τους μηχανισμούς του κράτους που ανασυγκροτούσαν.

Το 2ο Άρθρο της Συμφωνίας δήλωνε, για παράδειγμα, ότι θα αρθεί ο Στρατιωτικός Νόμος. Όμως παράλληλα νεκρανάστανε τη ΚΔ' Συντακτική Πράξη του 1935 («περί μέτρων διαταράξεως της δημοσίας τάξεως») που είχε χρησιμοποιήσει ο Μεταξάς όταν επέβαλε τη δικτατορία του προβλέποντας ακόμα και αναστολή κρίσιμων άρθρων του Συντάγματος για τις ατομικές και πολιτικές ελευθερίες.

Όλες οι υποσχέσεις της Συμφωνίας για ελεύ-

Σκόμπι και Τσόρτσι

Πανό του ΕΑΜ καλωσορίζει τους Βρετανούς στην Απελευθέρωση της Αθήνας

80 ΧΡΟΝΙΑ ΒΑΡΚΙΖΑ

Έτσι πήγε χαμένο το κίνημα της Αντίστασης

θερες εκλογές και πολιτική δράση έμειναν στα χαρτιά.

Το άρθρο που έχει προκαλέσει τις μεγαλύτερες συζητήσεις ήταν αυτό που αφορούσε την αμνηστία. Η αντιπροσωπεία του ΕΑΜ είχε κάτσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων βάζοντας σαν όρο την γενική αμνηστία για όλους συμμετείχαν στον Δεκέμβρη. Αυτό που δέχτηκε ήταν το χειρότερο που μπορούσε να κάνει. Άφησε ανοιχτή την πόρτα για να διώκονται οι αγωνιστές με μια βιομηχανία ποινικών διώξεων. Έχει σημασία να θυμίσουμε τη διατύπωση:

«Άρθρον 3ον: Αμνηστία. Αμνηστεύονται τα πολιτικά αδικήματα τα τελεσθέντα από της 3ης Δεκεμβρίου 1944 μέχρι της υπογραφής του παρόντος. Εξαιρούνται της αμνηστίας τα συναφής κινόντα αδικήματα κατά της ζωής και της περιουσίας τα οποία δεν ήσαν απαραίτητως αναγκαία διά την επιτυχίαν του πολιτικού αδικήματος. Ο σχετικός Νόμος θα δημοσιευθή άμα τη υπογραφή της παρούσης συμφωνίας...».

Η «μηχανή» ήταν απλή και χυδαία –και φυσικά λειτούργησε με την αγαστή συνεργασία των «θεσμών» όπως της Δικαιοσύνης. Αγωνιστές σέρνονταν στις φυλακές με κατηγορίες για διάπραξη «αδικημάτων κατά της ζωής και περιουσίας» για να εισπράξουν βαριές ποινές μέχρι και εκτέλεση αργότερα. Σαν να μην έφτανε αυτό, τα άρθρα 7 και 8 πρόβλεπαν εκκαθαρίσεις των δημοσίων υπαλλήλων και των ανδρών των Σωμάτων Ασφαλείας που είχαν πάρει μέρος στον Δεκέμβρη. Ένα χρόνο μετά την υπογραφή της Συμφωνίας οι πολιτικοί κρατούμενοι έφταναν τις 80.000 και ένα κύμα τρομοκρατίας της Δεξιάς κάλυπτε τη χώρα.

Η «Βάρκιζα» δεν ήταν μια «καλή συμφωνία» που την υπονόμεισε η Δεξιά και ο αστικός πολιτικός κόσμος. Ήταν δομημένη με τέτοιο τρόπο στις διατυπώσεις της που έδειχνε εξαρχής πού θα κατέληγε η εφαρμογή της. Γι' αυτό ήταν μια συνθηκολόγηση κι ο κόσμος της Αριστεράς την εξέλαβε ως τέτοια εξαρχής. Οι διωγμοί έστειλαν τον κόσμο στο βουνό και ο Εμφύλιος Πόλεμος φούντωσε από τα μέσα του 1946.

Υπήρχε εναλλακτική σε αυτή τη συνθηκολόγηση; Το πρώτο κρατούμενο είναι ότι το ΕΑΜ

και ο ΕΛΑΣ μπορεί να είχαν ηττηθεί στη Μάχη της Αθήνας τον Δεκέμβρη, αλλά διατηρούσαν τον έλεγχο του μεγαλύτερου τμήματος της χώρας. Και πέρα από τον επίσημο έλεγχο με τις περιοχές που τους είχε αποδώσει η ανακωχή που είχε υπογραφεί τον Γενάρη, το εργατικό κίνημα ήταν ζωντανό και έπαιρνε ήδη φόρα για την αντιμετώπιση του στην Αθήνα, τον Πειραιά, τη Θεσσαλονίκη και σε όλες τις πόλεις.

Ούτε το αντίπαλο στρατόπεδο είχε λυμένα τα χέρια. Συχνά προβάλλεται σαν επιχείρημα ότι οι διεθνείς συσχετισμοί ήταν αρνητικοί, μιας και οι Μεγάλοι Σύμμαχοι συνέχιζαν τον πόλεμο με τη ναζιστική Γερμανία και στη συνάντησή τους στη Γιάλτα (ακριβώς εκείνες τις μέρες) άρχιζαν να μοιράζουν την Ευρώπη. Η ηγεσία της Αριστεράς έδειξε ρεαλισμό λέει αυτή η άποψη και σαν απόδειξη προβάλλονται οι αρνητικές απαντήσεις του Τίτο, του Βουλγάρικου ΚΚ και εν τέλει του Στάλιν στα αιτήματα για βοήθεια.

Αίσχη

Στην πραγματικότητα, η ηγεσία της Αριστεράς έβγαλε από τη δύσκολη θέση τον Τσόρτσιλ που πήγαινε στη Γιάλτα κάτω από την κατακραυγή της διεθνούς κοινής γνώμης για τα αίσχη του εγγλέζικου ιμπεριαλισμού στην Αθήνα. Αν έφτανε στη Γιάλτα με το «ελληνικό ζήτημα» σε εκκρεμότητα και τη σύγκρουση να εξελισσεται θα ήταν, το λιγότερο, ένας μεγάλος πονοκέφαλος γι' αυτόν. Γι' αυτό βιαζόταν «να σκεφθώμεν μίαν προσωρινήν τακτοποίησιν» όπως τηλεγραφούσε στον Ρούζβελτ ήδη στις 28 Δεκεμβρη.

Πίσω από τις εκτιμήσεις για τον περίφημο «αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων» υπήρχε μια συνολική στρατηγική: του κοινοβουλευτικού δρόμου και της ταξικής συνεργασίας. Στα μέσα της δεκαετίας του '30 αυτή η τεράστια αλλαγή παίρνει και επίσημο χαρακτήρα στην πολιτική των κομμουνιστικών κομμάτων. Στην περίπτωση της Ελλάδας, η 6η Ολομέλεια της ΚΕ του κόμματος τον Γενάρη του 1934 σήμαινε την εγκατάλειψη της σοσιαλιστικής επανάστασης στο όνομα ενός «σταδίου» αστικοδημοκρατικής αλλαγής. Ο Παντελής Πουλιόπουλος προειδοποιού-

σε ότι αυτή η αλλαγή, παρά τη ριζοσπαστική φρασεολογία που την έντυνε αρχικά, σήμαινε: «σταμάτημα και ασκητικός αυτοπεριορισμός του ελληνικού προλεταριάτου» στους αγώνες του ενάντια στις επιπτώσεις της κρίσης και των αυταρχικών επιθέσεων της άρχουσας τάξης.

Στην περίοδο της Αντίστασης αυτή η στρατηγική πήρε την πιο ξεκάθαρη και απόλυτη διάστασή της. Η «εθνική ενότητα» μπορούσε να περιλάβει τους πάντες, εκτός από μια χούφτα συνεργατών του κατακτητή. Κι αυτή η στρατηγική, όχι κάποια «λάθη», ήταν η αιτία για όλους τους συμβιβασμούς που άνοιξαν τον δρόμο στη Βάρκιζα: τη Συμφωνία του Λιβάνου τον Μάη του 1944, τη Συμφωνία της Καζέρτας τον Σεπτέμβρη της ίδιας χρονιάς.

Ακόμα και αν η έκβαση της μάχης της Αθήνας ήταν διαφορετική –πιο «ισόπαλη»–

πάλι η ηγεσία θα υπέγραφε μια Βάρκιζα. Γιατί ο προσανατολισμός της ήταν ο συμβιβασμός με την άρχουσα τάξη και τον αγγλικό ιμπεριαλισμό, με την ελπίδα ότι, «μετά τον πόλεμο», σε «ελεύθερες εκλογές» θα κατακτούσε την κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Μια χιμαιρική ελπίδα, όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης.

Στα μέσα της δεκαετίας του '30 ο Τρότσκι ειρωνευόταν τις ρεφορμιστικές ηγεσίες γράφοντας σε μια ημερολογιακή σημείωση: «Αυτοί οι κύριοι δεν παύουν να αιφνιδιάζονται όταν ο κόσμος ανταποκρίνεται στα καλέσματά τους». Αυτό έγινε ξανά και ξανά εκείνη την περίοδο και στην Ελλάδα. Η εργατική τάξη έδειχνε με τη δράση και τους αγώνες της ότι έχει τη δύναμη να πάρει την κοινωνία στα χέρια της. Αλλά οι ρεφορμιστικές ηγεσίες υποτιμούσαν πάντα αυτή τη δυναμική ανακαλύπτοντας κάθε φορά έναν «αρνητικό συσχετισμό». Χρειαζόμαστε τα διδάγματα της ιστορίας για να χτίσουμε την επαναστατική Αριστερά που δεν θα αιφνιδιάζεται από τη δυναμική των αγώνων αλλά θα τους πηγαίνει μπροστά μέχρι τη νίκη.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης

Συνέχεια από τη σελ. 3

Ο Τραμπ απάντησε με ένα τελεσίγραφο-ρελάνς: «Αν δεν επιστραφούν -όλοι, όχι με το σταγονόμετρο, όχι δύο και ένας, μέχρι το Σάββατο στις 12 η ώρα ... θα ξεσπάσει η κόλαση». Ενώ ερωτώμενος αν θα υπάρξει αμερικανική εμπλοκή απάντησε «Θα δούμε τι θα συμβεί».

Δυο εβδομάδες περίπου πριν λήξει η πρώτη φάση της εκχειρίας με 21 απο τους 33 ομήρους να έχουν ανταλλαχθεί, ο Τραμπ και ο Νετανιάχου βάζουν μπουρλότο στην εκχειρία (που σε δεύτερη φάση προβλέπει ανταλλαγή των εναπομείναντων ομήρων, πλήρη αποχώρηση του Ισραήλ από τη Γάζα, μόνιμο τερματισμό των συγκρούσεων) προκαταβάλλοντας ότι δεν θα υπάρξει καν τρίτη φάση γιατί για την μεταπολεμική Γάζα η απόφαση έχει ήδη παρθεί, θα γίνει αμερικανοϊσραηλινή Ριβιέρα!

Από την Ντόχα, σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα Haaretz, «οι Καταριανοί έστειλαν οργανωμένα μηνύματα στο Ισραήλ υπενθυμίζοντας ότι η συμφωνία μεταξύ Ισραήλ και Χαμάς είναι και με αυτούς που την εγγυώνται και ότι η στάση του Ισραήλ θέτει σε κίνδυνο τη συνέχιση της απελευθέρωσης των απαχθέντων στην πρώτη φάση». Η ισραηλινή αντιπροσωπεία που έφτασε στην Ντόχα με καθυστέρηση μιας εβδομάδας, ήταν «χαμηλού κύρους» και εξουσιοδοτημένη να συζητήσει μόνο «τεχνικές ρυθμίσεις» για την πρώτη φάση. Τώρα ο ισραηλινός στρατός αναστέλλει όλες τις άδειες των στρατιωτών.

Η κλιμάκωση του Τραμπ και του Ισραήλ εναντίον των Παλαιστίνων δεν περιορίζεται στις δηλώσεις και στη διπλωματία. Η έναρξη της εκχειρίας στην Γάζα έχει συνοδευτεί από μια απίστευτη κλιμάκωση του Ισραήλ στην Δυτική Όχθη με τον ισραηλινό στρατό να βομβαρδίζει ανελέητα, να κατεδαφίζει ολόκληρες γειτονιές, να δολοφονεί εκατοντάδες Παλαιστίνιους, να συλλαμβάνει περισσότερους Παλαιστίνιους από όσους απελευθερώνει στο πλαίσιο των ανταλλαγών και να έχει εκτοπίσει από τα χωριά και τις πόλεις τους στην Δυτική Όχθη πάνω από 35.000 ανθρώπους. Στην Ανατολική Ιερουσαλήμ ο ισραηλινός στρατός έκανε εφόδους και συλλήψεις σε βιβλιοπωλεία ενώ ισραηλινοί έποικοι εισέβαλαν ξανά στο Τέμενος Αλ Ακσα.

Στη συνάντησή του με τον Νετανιάχου, ο Τραμπ έθεσε σε αμφισβήτηση και τη Δυτική Όχθη. Απαντώντας σε ερώτηση σχετικά με «την προσάρτηση της Ιουδαίας και της Σαμάρειας» (όπως αποκαλούν οι σιωνιστές την κατεχόμενη Δυτική Όχθη) από το Ισραήλ είπε ότι «ο κόσμος αγαπάει την ιδέα» και ότι «εμείς θα αποφασίσουμε και θα ανακοινώσουμε τη θέση μας μέσα στις επόμενες τέσσερις εβδομάδες» -έχοντας ήδη δηλώσει στο παρελθόν ότι θα εγκαταλείψει τον όρο «Δυτική Όχθη» στην επίσημη ορολογία των ΗΠΑ και θα χρησιμοποιεί τον όρο «Ιουδαία και Σαμάρεια». Το Ισραήλ από τη μεριά του εξόργισε ακόμη και τους σαουδάραβες πρίγκηπες με το σχέδιο μετεγκατάστασης των Παλαιστίνων στην έρημο της Σ. Αραβίας, με τους τελευταίους να απαντούν ότι «δεν θα εξομαλύνουν τις σχέσεις τους με το Ισραήλ χωρίς δύο κράτη».

Μέσα σε μια εβδομάδα ο Τραμπ έχει ακυρώσει την υποκριτική πολιτική δεκαετιών των ΗΠΑ για «δύο κράτη» στην Παλαιστίνη απει-

Κάτω τα χέρια από τη Γάζα

Νετανιάχου και Τραμπ

λώντας ανοιχτά με εθνικάθαρση την Γάζα και προσάρτηση τη Δυτική Όχθη. Αδιαφορώντας πλήρως για το «Διεθνές Δίκαιο» που ποτέ δεν ήταν δίκαιο, χωρίς καν να χρησιμοποιεί προφάσεις περί «τρομοκρατίας». Αδιαφορώντας για την στάση των ευρωπαϊών συμμάχων του και της ΕΕ που όλοι ανεξαιρέτως δήλωσαν την αντίθεσή τους σε ένα τέτοιο προσανατολισμό. Και απειλώντας τα συμμαχικά στις ΗΠΑ αραβικά κράτη με κόψιμο της χρηματοδότησης αν δεν αποδεχτούν τα σχέδιά του - ακυρώνοντας την ίδια τη δικιά του πολιτική που προσέβλεπε την εδραίωση του Ισραήλ μέσα από τις Συμφωνίες του Αβραάμ.

Μνήμες

Η ιδέα έχει δημιουργήσει ζήτημα ακόμη και στο εσωτερικό του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος, με γερουσιαστές να επικρίνουν τη στάση του λέγοντας ότι «δεν είναι κάτι που μπορεί να αποφασιστεί μονομερώς» και «δεν έχουμε καμία δουλειά να σκεφτόμαστε μια ακόμη κατοχή που θα απειλήσει τον πλούτο μας και θα χύσει το αίμα των στρατιωτών μας». Οι μνήμες της αμερικανικής αποχώρησης από το Ιράκ και το Αφγανιστάν είναι ακόμη νωπές.

Στην πραγματικότητα ο Τραμπ προιονίζει την καρέκλα στην οποία κάθεται. Χωρίς τα αραβικά κράτη δεν μπορεί να επιβάλει στην πράξη κανένα σχέδιο στην Γάζα. Αλλά και στην περίπτωση που πιάσουν οι απειλές και οι εκβιασμοί του προς τα καθεστώτα της Αιγύπτου και της Ιορδανίας, αυτό δημιουργεί μια ακόμη μεγαλύτερη απειλή για τις ΗΠΑ, τα καθεστώτα στηρίγματα του Ισραήλ να πέσουν με πάταγο από τα κάτω. Το ίδιο απειλεί και το κόψιμο της οικονομικής βοήθειας αν αυτά αρνηθούν, π.χ. στην Αίγυπτο όπου ο λαός υποφέρει από τη λιτότητα του ΔΝΤ.

Αυτό το έχουν κάποιοι ως συναίσθηση ακόμη και μέσα στο Ισραήλ. Όπως δήλωσε ο πρώην ισραηλινός πρωθυπουργός **Ολμέρτ** στα ΝΕΑ: «Το Ισραήλ πρέπει να αποχωρήσει. Η Παλαιστινιακή Αρχή μαζί με τις μετριοπαθείς αραβικές χώρες πρέπει να αναλάβουν να κρατήσουν τη Χαμάς εντελώς εκτός και να αρχίσουν να ανοικοδομούν τη Γάζα. Οτιδήποτε άλλο μού φαίνεται όνειρο, παραίσθηση, δεν είναι πρακτικό από πολιτική άποψη ούτε βιώσιμο σχέδιο. Εάν τελικά ο αμερικανικός

στρατός σταλεί στη Γάζα για να αναγκάσει σε αλλαγές, θα το ξανασκεφτώ».

Σε αυτήν την κατεύθυνση κινούνται τα ίδια αραβικά καθεστώτα, οι χώρες της ΕΕ, ο ΟΗΕ. Η Αίγυπτος ανακοίνωσε ότι θα φιλοξενήσει μια αραβική σύνοδο κορυφής στις 27/2 για τις εξελίξεις στην Γάζα. Ο ΟΗΕ αυτές τις μέρες υπέγραψε με την Παλαιστινιακή Αρχή μια συμφωνία 80 εκατομμυρίων δολαρίων για να καθαρίσει τα ερείπια και να στήσει προσωρινά καταφύγια στην Γάζα. Όπως δήλωσε ένας εκπρόσωπός της: «Η Παλαιστινιακή Αρχή έχει αναπτύξει ένα πρόγραμμα για τους πρώτους έξι μήνες και ένα τριετές σχέδιο για τη μετάβαση και την πλήρη ανοικοδόμηση σε διάστημα 10 ετών στο πλαίσιο ενός προγράμματος που αναπτύχθηκε σε συντονισμό με την Παγκόσμια Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα Ηνωμένα Έθνη». Μόνο που η Παλαιστινιακή Αρχή δεν έχει καμία εξουσία στην Γάζα. Σε μια «κίνηση καλής θέλησης» ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής, **Αμπάς**, ανακοίνωσε τον τερματισμό ενός προγράμματος για την παροχή επιδομάτων στις οικογένειες Παλαιστίνων που σκοτώθηκαν ή φυλακίστηκαν από το Ισραήλ που αποτελεί μακροχρόνιο αίτημα των ΗΠΑ και του Ισραήλ.

Δεν χρειάζεται να περιμένουμε να δούμε αν και πόσο και μέχρι που μπλοφάρει ο Τραμπ προκειμένου να επιβάλει τους δικούς του όρους για το τι θα γίνει στην Παλαιστίνη. Δεν πρέπει να έχουμε καμιά αυταπάτη για τις «εναλλακτικές» λύσεις που ετοιμάζουν η ΕΕ και τα αραβικά καθεστώτα που εδώ και 16 μήνες παρακολουθούν, αν δεν σιγοντάρουν, τον γενοκτονικό πόλεμο του Ισραήλ στην Γάζα. Να σταθούμε μαζί στο πλευρό των κατοίκων της Γάζας που μέσα στο κρύο και την πείνα, με την απειλή μιας νέας εκκίνησης του πολέμου επιμένουν: «Μεγαλώσαμε τα παιδιά μας, μαθαίνοντάς τους ότι δεν μπορούν να αφήσουν τα σπίτια τους και δεν μπορούν να επιτρέψουν μια δεύτερη Νάκμπα. Δεν αφήσαμε τη Γάζα με τους βομβαρδισμούς και την πείνα, πάμε σκοπεύει τώρα να μας πετάξει έξω; Δεν πάμε πουθενά» όπως δήλωσε η **Ουμ Ταμέρ Τζαμάλ**, μια 65χρονη μητέρα έξι παιδιών.

Γιώργος Πίπτας

Ο ελληνικός καπιταλισμός αναλύεται από όλη την κεντροαριστερά (μέρος του ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ και κόμματα που προήλθαν από τις διασπάσεις του) σαν ένας στρεβλός καπιταλισμός που τον κυβερνάνε μερικές δεκάδες πλούσιες οικογένειες, οι λεγόμενοι ολιγάρχες, που υπηρετεί η Ν.Δ. και που μονάχα απομυζούν τον υπόλοιπο πληθυσμό (του βγάζουν στο σφυρί το σπίτι, τον γδέρνουν με τα καρτέλ τους στο ρεύμα κ.ο.κ) και δεν ενδιαφέρονται να αυξήσουν τον κοινωνικό πλούτο μέσα από παραγωγικές επενδύσεις: η ελληνική οικονομία σέρνεται ή ακόμη δεν παράγει τίποτα, βυθίζεται στην υπανάπτυξη και στην κλειποκρατία, με συνέπεια την υπονόμευση και κάθε έννοιας του κράτους δικαίου από την κυρίαρχη «παρεοκρατία», όπως τη χαρακτηρίζει ο Τσίπρας.

Και συμπεραίνουν πως απαιτείται μια κυβέρνηση με κορμό την κεντροαριστερά που θα συγκρουστεί με τους ολιγάρχες (κυρίως της ενέργειας, των τραπεζών, των σουπερ μάρκετ, των κατασκευών) και θα στηρίξει ένα μοντέλο «υγιούς» καπιταλιστικής ανάπτυξης μέσα από τη συνεργασία των εργαζομένων, του κράτους και των υγιών επιχειρηματιών που θέλουν να επενδύσουν, ένα μοντέλο παραγωγικής ανασυγκρότησης με ταυτόχρονα μέτρα αναδιανομής του νέου πλούτου που θα παραχθεί. Κι αυτό θα είναι το απαραίτητο στάδιο (στην ίδια αντίληψη που η παραδοσιακή Αριστερά του ΚΚΕ για δεκαετίες καλλιεργούσε στο κίνημα) για να καλυφθούν βραχυπρόθεσμα οι ζωτικές ανάγκες των εργαζομένων και να μπορεί ρεαλιστικά να μπει μακροπρόθεσμα και το ερώτημα για πιο ριζικές αλλαγές σε σοσιαλιστική κατεύθυνση.

Είναι όμως μύθος ότι η Ελλάδα δεν παράγει σχεδόν τίποτα στον πρωτογενή τομέα (αγροτικό-κτηνοτροφικό, αλιεία) και στην μεταποίηση (βιομηχανία και κατασκευές) και έχει μόνο υπηρεσίες, κυρίως τουρισμό και μάλιστα με την υποσημείωση ότι μπορεί να αποδειχθεί μη διατηρήσιμος τομέας σε σχέση με άλλους παραδοσιακούς βιομηχανικούς τομείς (αξιολογική κρίση που όμως δεν επιβεβαιώνεται διαχρονικά ούτε καν στην περίοδο των μνημονίων) ενώ οι έλληνες εφοπλιστές έχουν ήδη ή μπορούν να μεταφέρουν όποτε το θελήσουν την έδρα τους στο εξωτερικό.

Καταρχάς 4,5 εκατομμύρια εργαζόμενοι στην Ελλάδα προφανώς δεν απασχολούνται μονάχα στον τουρισμό και κάποιες υπηρεσίες. Το δε χρονιάτικό προϊόν που παράγεται εγχώρια (και περιλαμβάνει όλα τα αγαθά και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των επενδύσεων αντικατάστασης του εξοπλισμού καθώς και του επιπρόσθετου εξοπλισμού), το ΑΕΠ, φτάνει και ξεπερνάει τα 230 δις ευρώ. Αυτό το ισχυρό προϊόν (με άλλα λόγια το εισόδημα που ισούται με την νομισματική αξία του προϊόντος), πέρα από τον ταξικό χαρακτήρα της διανομής του μεταξύ κερδών και μισθών, προέρχεται από τις περίπου 290.000 ιδιωτικές επιχειρήσεις στην Ελλάδα με τουλάχιστον ένα μισθωτό (μεταξύ αυτών μεγάλοι όμιλοι επικεφαλής των κλάδων τους που φιγουράρουν στα χρηματιστήρια), από τους αυτοαπασχολούμενους κι από το δημόσιο τομέα και τις παραγωγικές υπηρεσίες του (όπως υγείας, εκπαίδευσης κ.α.) καθώς και δημοτικών και κρατικών επιχειρήσεων.

Το 2023, σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, τα χρήματα που συνολικά εισπράχθηκαν από εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών είναι 98,4 δις ευρώ

Η στρατηγική της Αριστεράς και οι μύθοι της «παραγωγικής ανασυγκρότησης»

και φτάνουν πλέον το 44% του εγχώριου εισοδήματος (εξαγωγικό θαύμα). Για παράδειγμα το ισοζύγιο στον κλάδο «τρόφιμα-ποτά -καπνός» είναι σχεδόν ισοσκελισμένο: 9,48 δις εισαγωγές και 8,9 δις εξαγωγές, παρά την εσφαλμένη εντύπωση που διαχέεται.

Κύρια εξαγωγικά προϊόντα της ελληνικής οικονομίας είναι τα προϊόντα πετρελαίου των δύο μεγάλων διυλιστηρίων, τα φάρμακα, τα χημικά, τα μέταλλα όπως προϊόντα αλουμινίου, χαλκού, σιδήρου, τα τσιμέντα, διάφορα βιομηχανικά προϊόντα και μηχανήματα, τα αγροτικά προϊόντα όπως λάδι, ψάρια, φρούτα, προϊόντα υψηλής τεχνολογίας που φτάνουν το 14% των συνολικών εξαγωγών (παραγωγή software, τηλ/κός εξοπλισμός κ.α.).

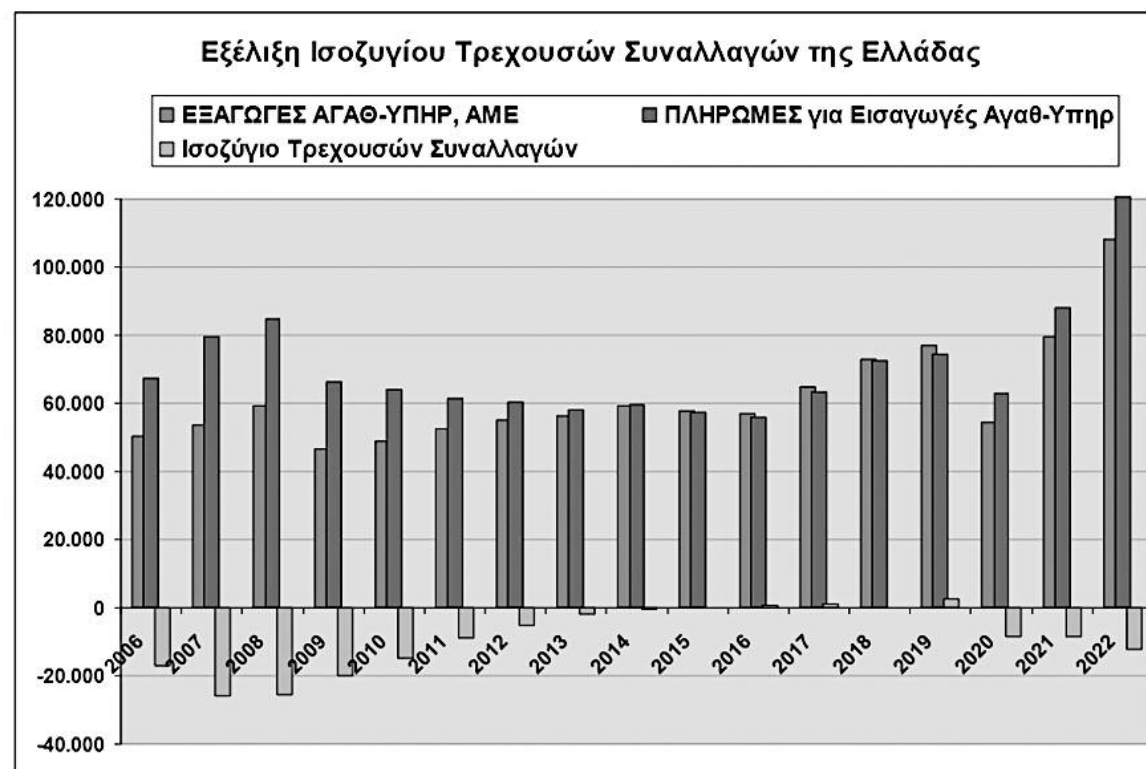
Ισοζύγιο

Για εισαγωγές δαπανήσαμε 109 δις ευρώ, γύρω στα 10 δις ευρώ είναι το έλλειμμα στις συναλλαγές αγαθών και υπηρεσιών: στα βιομηχανικά προϊόντα διαχρονικά έχουμε περισσότερες εισαγωγές από εξαγωγές κι εκεί έρχονται οι λεγόμενες υπηρεσίες (τουρισμός, μεταφορές -εφοπλισμός και logistics) όπου είμαστε πλεονασματικοί και αντισταθμίζεται, όχι πλήρως, το συνολικό ισοζύγιο.

Η απόκλιση κατά τον Στουρνάρα δεν είναι ανησυχητική, αποτελεί προβληματάκι όπως χαρακτηριστικά δήλωσε γιατί δείχνει ότι η ελληνική οικονομία χρηματοδοτείται εύκολα από το εξωτερικό και την καλύπτει: ακριβώς γιατί οι δανειστές θεωρούν ότι θα πάρουν πίσω τα λεφτά τους με τόκο μέσα από την μελλοντική απόδοση, την αύξηση του ΑΕΠ. Επίσης αυτός ο δανεισμός δεν προέρχεται από το δημόσιο αλλά από τον ιδιωτικό τομέα.

Ο Μητσοτάκης δεν συμφωνεί απόλυτα και στοχεύει σε διορθωτικές κινήσεις με αύξηση κυρίως των ξένων επενδύσεων και με έμφαση στην ανάπτυξη των ΑΠΕ για να πάψει η Ελλάδα να εισάγει φυσικό αέριο από το εξωτερικό, αντίθετα να εξαγει ρεύμα, κλείνοντας πιθανά εντελώς και το έλλειμμα στο ισοζύγιο αγαθών και υπηρεσιών (το βασικό μέρος του λεγόμενου ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών που συμπεριλαμβάνει και το ισοζύγιο των ξένων επενδύσεων και το ισοζύγιο εμ바σμάτων).

Ο ελληνικός καπιταλισμός είναι ένας αναπτυσσόμενος καπιταλισμός, με ώριμες καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής μέσα στις επιχειρήσεις, μέρος του διεθνούς καπιταλιστικού συστήματος, ενσωματωμένος σε διακρατικούς φορείς όπως η Ε.Ε. και η ευρωζώνη με στόχο να αντλεί πλεονεκτήματα από τη θέση της (όπως η μεταφορά κεφαλαίων μέσω ΕΣΠΑ ,αγροτικές επιδοτήσεις, ταμείο ανάπτυξης τελευταία) με μια αστική τάξη στην κορφή της οποίας είναι οι εφοπλιστές που κινούν το 25% των παγκόσμιων μεταφορών και επενδύουν όταν τους βολεύει και σε άλλους κλάδους (από τα πετρέλαια ως τα ακίνητα) και ακολουθούν οι βιομήχανοι, οι μεγάλοι κατασκευαστές, με ένα ισχυρό τουριστικό τομέα κι ένα αναπτυσσόμενο εμπορικό τομέα καθώς και τραπεζικό τομέα, ακόμη με επεκτατικές βλέψεις στις θαλάσσιες ζώνες του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου , με ορμητήριο την ένταξη της στο NATO.

Οι επενδύσεις στην Ελλάδα είναι χαμηλές για τους ίδιους λόγους που είναι χαμηλές σε όλη την Ε.Ε. και παγκοσμίως. Οι καπιταλιστές (που σε αυτό το σύστημα διοικούν γιατί αυτοί αποφασίζουν το αν θα επενδύσουν ή όχι τα κέρδη των επιχειρήσεων σε εξοπλισμό νέων εγκαταστάσεων, κτιριακών, μηχανολογικών , πληροφορικής και δικτύων, μεταφορικών μέσων) σε περιόδους πτώσης της κερδοφορίας περνάνε σε μείωση των επενδύσεων και αυτό οδηγεί σε στασιμότητα ή και ύφεση.

Την περίοδο του νεοφιλελευθερισμού έδωσαν οι αστικές κυβερνήσεις τη μάχη για να αυξηθεί η μειωμένη κερδοφορία που έφερε ο προηγούμενος κύκλος μακράς συσσώρευσης ώστε να ωθήσουν τις επενδύσεις: με μείωση των μισθών στον ιδιωτικό τομέα, ιδιωτικοποιήσεις και περικοπές κρατικών δαπανών για να δώσουν φιλέτα στους ιδιώτες-επενδυτές και να τους μειώσουν τους φόρους , παγκοσμιοποίηση με μετεγκατάσταση επιχειρήσεων σε Ασία, Μεξικό, Κεντρική Ευρώπη και ταυτόχρονα παγκόσμια χρηματοπιστωτική επέκταση για να υποστηριχτεί η διεθνοποίηση του κεφαλαίου. Οι εμπορικές τράπεζες έγιναν επενδυτές σε ριψοκίνδυνα πρότζεκτ που διεθνώς υπόσχονταν γρήγορα κέρδη. Οι κεντρικές τράπεζες, για να μην καταρρεύσει η ζήτηση, επέτρεψαν μια κατάσταση που φούσκωνε επικίνδυνα ελλείψει ισχυρής ανάκαμψης της κερδοφορίας των παραγωγικών επενδύσεων που οδηγούσε σε αποφυγή τους. Ακολούθησε η χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-9, ένα σοκ για το νεοφιλελευθερισμό, που δεν εξελίχθηκε σε μεγάλη παγκόσμια ύφεση μέσα από τον κρατικό παρεμβατισμό και με εργαλείο τις πολιτικές

της ποσοτικής χαλάρωσης που καθοδήγησαν οι κεντρικές τράπεζες. Το σύστημα δεν κατέρρευσε (η εικόνα της Ελλάδας δεν ήταν η γενική εικόνα) αλλά δεν έλυσε τα προβλήματά του, τα μπάλωσε προσωρινά για να ακολουθήσει η ύφεση λόγω covid, αλλά κι οι νέοι πόλεμοι, με την κλιματική καταστροφή να κλιμακώνεται και τους εμπορικούς πολέμους να μεταβάλλουν αντιδραστικά την νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση.

Ενσωματωμένη

Η ελληνική οικονομία δέχτηκε όλες τις πιέσεις της κρίσης του ανεπτυγμένου μέρους του παγκόσμιου καπιταλισμού ακριβώς γιατί είναι ενσωματωμένη σε αυτό, όχι γιατί είναι μπανανία: καρπώθηκε τα πλεονεκτήματα της εισόδου στην ευρωζώνη και του ισχυρού ευρώ αντλώντας κεφάλαια από τον πλούσιο Βορρά που όμως μετατράπηκαν σε καρκινώματα όταν η παγκόσμια ροή κεφαλαίων στέρεψε, η ύφεση εμφανίστηκε απειλητική και τα χρέη δεν μπορούσαν να αναχρηματοδοτηθούν, η συνταγή της σκληρής λιτότητας εφαρμόστηκε.

Η λύση και στην Ελλάδα είναι να περάσουν οι αποφάσεις των επενδύσεων από τα χέρια των ιδιωτών στα χέρια των εργαζομένων των επιχειρήσεων, η λύση είναι η εργατική δημοκρατία, δεν υπάρχει κάποιο ενδιάμεσο στάδιο προς όφελος της εργατικής τάξης από το σημείο που βρίσκονται σήμερα οι παραγωγικές σχέσεις και οι παραγωγικές δυνάμεις. Οι καπιταλιστικές χώρες κινούνται συνδυασμένα και με διαφορετική παραγωγική και στρατιωτική ισχύ, σε μια αλυσίδα, με δυνατούς κι αδύναμους κρίκους.

Η Αριστερά στην Ελλάδα πρέπει να βάλει μπροστά ένα μεταβατικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα για να συνδεθεί με τους άμεσους αγώνες ενώνοντας τον κόσμο και διεκδικώντας τα εργατικά αιτήματα και πολιτικές όπως οι κρατικοποιήσεις εκεί που ο ιδιωτικός τομέας αποτυγχάνει κραυγαλέα (ρεύμα κι ενέργεια, τράπεζες, μεγάλα σούπερ μάρκετ, κερδοσκοπία των μεγαλέμπορων, κρατικά προγράμματα στέγης, δημόσιο σύστημα υγείας) και να ανοίξει την προοπτική για το σοσιαλισμό κι όχι για τη στρατηγική της ταξικής συνεργασίας μέσα από τους μύθους της παραγωγικής ανασυγκρότησης μέσα σ' αυτό το σύστημα.

Και είναι κρατούμενο ότι ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός έχει τρομερές δυνατότητες μέσα από το κίνητρο του οφέλους της μεγάλης πλειοψηφίας και τη δημοκρατική συνεργασία ώστε να εξαλείψει τις σπατάλες και τις καταστροφές του ανταγωνιστικού καπιταλιστικού συστήματος όπου κυριαρχεί η υπονόμευση των επιχειρήσεων κι η αναρχία των αντιμαχόμενων κρατών και να ανοίξει νέους ορίζοντες ανάπτυξης ενώνοντας γνώσεις και δράσεις υπέρ της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Γιάννης Θεοχάρης,

εργαζόμενος στην INTRACOM-TELECOM,
πρώην μέλος ΔΣ του Σωματείου INTRACOM
και της ΠΟΕΜ

Διαβάστε επίσης

μυθιστικό βιβλιοπωλείο

**Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ
Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΚΑΙ Η ΚΡΙΣΗ**

Β' έκδοση
συμπληρωμένη

Κείμενα
Μαρία Στυλίου • Κώστας Σαρρής • Μιχαήλ Λίτσας
Σταύρος Μαιουδίας • Σωτήρης Κονιτογιάννης
Πάνος Γκαργκάνος • Ντίνος Αγιωματίτης

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Μαζική αντίσταση στον Μιλέι

Εκατοντάδες χιλιάδες βγήκαν βγήκαν στους δρόμους της Αργεντινής το Σάββατο 1 Φλεβάρη ενάντια σε ένα κύμα ακροδεξιών μέτρων του προέδρου της χώρας, Μιλέι.

Η πορεία της ομοφυλόφιλης περηφάνειας μετατράπηκε σε μια ογκώδη διαδήλωση αντιρατσιστικής και αντιφασιστικής σύγκρουσης με την κυβέρνηση, με την Αριστερά και τα συνδικάτα να στέκονται δίπλα και μέσα στις ΛΟΑΤΚΙ. Ο Μιλέι και για εσωτερικούς λόγους αλλά και επιλέγοντας να καβαλήσει το κύμα του ερχομού του Τραμπ στην προεδρία, κάνει το τελευταίο διάστημα μια σειρά κινήσεις με χαρακτήρα διχαστικό και αντιδραστικό. Είναι μια ολόκληρη σταυροφορία που έγινε και διεθνώς γνωστή, με την ομιλία που έκανε ο Μιλέι στο Διεθνές Οικονομικό Φόρουμ του Νταβός στα τέλη Γενάρη. Μια σταυροφορία που ξεκινάει από το κυνήγι της Αριστεράς που φταίει για όλα, περνάει από τις γυναίκες και τους ομοφυλόφιλους που είναι “προνομιούχοι” και καταλήγει στα τρανς άτομα και την “ιδεολογία του φύλου” που σύμφωνα με τον Μιλέι είναι συνώνυμο της παιδοφιλίας. Σε πρακτικό επίπεδο, ο Μιλέι απαγόρευσε τις θεραπείες για φυλομετάβαση για όλους κάτω των 18 ετών και έβαλε πολλά περισσότερα εμπόδια για τους ενήλικους. Δεν είναι η μόνη κίνησή του που επιχειρεί να μεταφέρει την ατζέντα στα ιδεολογικά ζητήματα. Απειλεί να αποσύρει την Αργεντινή από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας αλλά κάνει αναφορές και στην απόσυρση από τη Συνθήκη του Παρισιού για τη μείωση των εκπομπών αερίου του θερμοκηπίου.

Η αντίσταση που έχει ξεσηκώσει η ακόμη μεγαλύτερη στροφή του Μιλέι στα ακροδεξιά τον έπιασε ξανά απροετοίμαστο. Αναγκάστηκε να αποσύρει το νομοσχέδιο με τον χαρακτηριστικό τίτλο “Ισότητα απέναντι στο νόμο” που είχε ως κεντρική πολιτική την κατάργηση της έννοιας της γυναικοκτονίας. Δεν ξεχνάμε ότι από την Αργεντινή ξεκίνησε την περασμένη δεκαετία το μεγάλο κύμα γυναικείων διαδηλώσεων που μετατράπηκαν σε γυναικείες αλλά και γενικές απεργίες στην Ευρώπη, και

στο κέντρο αυτού του κύματος βρισκόταν το ζήτημα της βίας κατά των γυναικών και των γυναικοκτονιών.

Στο μεταξύ, οι διεθνείς θιασώτες του νεοφιλελευθερισμού δηλώνουν ενθουσιασμένοι με τα αποτελέσματα των οικονομικών πολιτικών του Μιλέι. Ο Εκόνομιστ αντιμετωπίζει άβολα τις ακροδεξιές κορώνες του Μιλέι, αλλά ταυτόχρονα δίνει τα συγχαρητήριά του γιατί έχει μειωθεί το έλλειμμα και ο πληθωρισμός. Στην πραγματικότητα, η οικονομία βρίσκεται σε κατάσταση σοκ από τις μαζικές περικοπές. Κανένα απλός άνθρωπος στην Αργεντινή δεν πανηγυρίζει για τα νούμερα που πλασάρει ο Μιλέι σαν επιτυχίες, αντίθετα απλώνεται η φτώχεια και η ανασφάλεια. Κάποιες τιμές στα πιο βασικά αγαθά πέφτουν, επειδή ο κόσμος δεν έχει χρήματα για να αγοράσει ούτε τα απαραίτητα. Η κατανάλωση γάλακτος, κρέατος και άλλων ειδών έχει μειωθεί με ανησυχητικούς ρυθμούς μέσα σε ένα χρόνο. Εκατοντάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας έχουν χαθεί. Αυτή η πραγματικότητα καταγράφηκε και στη διαδήλωση της Υπερηφάνειας. Συνδικάτα έδωσαν το παρών, ενώ εργατικοί χώροι που βρίσκονται σε απεργιακές κινητοποιήσεις βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή, μαζί με το φοιτητικό κίνημα, το κίνημα των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ, την Αριστερά.

Μέσα σε τέτοιες συνθήκες αντίστασης, ο Μιλέι και η κυβέρνησή του όσο και να γρυλίζουν, δεν μπορούν ούτε καν να εφαρμόσουν το πρωτόκολλο ενάντια στις διαδηλώσεις που οι ίδιοι βιάστηκαν να ψηφίσουν με το που ανέβηκαν στην κυβέρνηση. Οι διαδηλωτές δεν ζητάνε άδειες από την αστυνομία, ούτε αδειάζουν τους δρόμους όταν τους το ζητάνε αρχές. Το μήνυμα από την Αργεντινή, όπου ο Μιλέι επιχειρεί να το παίξει Τραμπ, γίνεται ένα με το μήνυμα που έρχεται από τις ΗΠΑ. Οι ακροδεξιές προκλήσεις δεν προκαλούν φόβο και διχασμό. Αντίθετα μπορούν να κινητοποιήσουν νέες δυνάμεις αντίστασης και με τις κατάλληλες πρωτοβουλίες να οδηγήσουν σε ενοποίηση των αγώνων και κλιμάκωση.

Νίκος Λούντος

1/2, Μπουένος Άιρες. ΛΟΑΤΚΙ διαδήλωση ενάντια στον Μιλέι. Φωτό: Esteban Paulon

Στους δρόμους ενάντια στον Τραμπ

5/2, Κολοράντο. Φωτό: Sara Wilson

Το κύμα αντίστασης στις ρατσιστικές και αντιμεταναστευτικές πολιτικές του Τραμπ συνεχίζεται και δυναμώνει. Όποια αμερικάνικη εφημερίδα και αν ανοίξει κανείς, από την πιο μεγάλη ως την πιο μικρή και τοπική, θα δει ρεπορτάζ από οργανωμένες διαδηλώσεις ενάντια στον Τραμπ, ενάντια στις επιθέσεις των αρχών κατά των μεταναστών, ενάντια στις απελασεις και σε αλληλεγγύη με όλο τον κόσμο που αισθάνεται την απειλή της σύλληψης και του διωγμού μέσα στο ίδιο του το σπίτι και στη δουλειά του.

8 και 9 Φλεβάρη ήταν το δεύτερο σαββατοκύριακο συντονισμένων διαδηλώσεων σε ολόκληρες τις ΗΠΑ μετά τις δύο πρώτες εκρήξεις στους δρόμους, η πρώτη στην ορκωμοσία του Τραμπ και η δεύτερη στις αρχές Φλεβάρη. Στην πραγματικότητα όμως, οι κινητοποιήσεις δεν περιορίζονται στα σαββατοκύριακα, αλλά εξελίσσονται καθημερινά, είτε οργανωμένα είτε σε απάντηση κάποια αστυνομικής πρόκλησης και επίθεσης.

Ο Τραμπ υλοποιεί το σχέδιο για παράδοση του ελέγχου των συνόρων στο στρατό, απαγόρευση στο άσυλο, μαζικές απελάσεις και άρνηση της απόδοσης αμερικάνικης ιθαγένειας στα παιδιά που γεννιούνται σε αμερικάνικο έδαφος. Την περασμένη βδομάδα είπε ότι θα χρησιμοποιήσει τις φυλακές του Γκουαντάναμο (αμερικάνικες φυλακές πάνω στην Κούβα που από την εποχή του Μπους χρησιμοποιούνται για εκτός ελέγχου φυλακίσεις, βασανιστήρια και εξαφανίσεις “τρομοκρατών”) για να στείλει 30 χιλιάδες μεταναστεύτες χωρίς χαρτιά.

Πραγματική αποδελτίωση όλων των κινητοποιήσεων δεν χωράει στις στήλες της Εργατικής Αλληλεγγύης. Απλώνονται σε κάθε πιθανό σημείο. Το Σάββατο διαδηλωτές κινήθηκαν τον Τραμπ όταν αυτός έβγαине από το γκολφ κλαμπ του στη Φλόριντα. Η εφημερίδα Γκάρντιαν έστειλε ανταποκριτή στο Ντένβερ του Κολοράντο όπου εξελίχθηκαν μεγάλες κινητοποιήσεις και την Τετάρτη και το Σάββατο. Είχαν προηγηθεί άγριες έφοδοι από την Υπηρεσία Μετανάστευσης σε πολλά σημεία της πόλης. “Είμαστε εδώ για να παλέψουμε για τους γείτονές μου, για να σταθούμε δίπλα τους και να πούμε όχι στις απειλές της κυβέρνησης του Τραμπ. Τα πράγματα είναι χειρότερα από το 2016. Τό-

τε πιστεύαμε το επίσημο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα θα εμπαινε εμπόδιο στον Τραμπ. Τώρα έχουν μετατραπεί όλοι σε χριστιανοεθνικιστές υποτακτικούς του. Είμαστε αντιμετώπι με κάτι μεγαλύτερο. Αλλά αυτό έχει προκαλέσει μεγαλύτερη ενότητα στις γραμμές μας”, δηλώνει η **Αμάντα Σταρκς** που οργάνωνε την ενημέρωση των μεταναστών για τα δικαιώματά τους στη διαδήλωση.

Τους Δημοκρατικούς τους έχει πάρει και τους έχει σηκώσει. Ο κόσμος που συμμετέχει στις διαδηλώσεις είχε στην πλειοψηφία του ψηφίσει την Κάμαλα Χάρις, αλλά τώρα βλέπει την ηγεσία του κόμματος είτε να αποφεύγει το ζήτημα της επίθεσης στους μετανάστες, είτε να γίνεται ουρά του Τραμπ. Ο Τζάρεντ Πόλις, κυβερνήτης του Κολοράντο, προερχόμενος από την “ελευθεριακή” (δηλαδή νεοφιλελεύθερη συντηρητική) πτέρυγα των Δημοκρατικών, όχι μόνο δεν στέκεται απέναντι στον Τραμπ αλλά είναι αυτός που κατάργησε μια σειρά νόμους που προστάτευαν τα δικαιώματα των μεταναστών στην πολιτεία. Σύμφωνα με τον Γκάρντιαν: “έχει υιοθετήσει τον πυρήνα του προγράμματος απελάσεων του Τραμπ”. Ο κόσμος στη διαδήλωση φώναζε: “Ει, Πόλις, πού είσαι; Εμείς έχουμε θάρρος, ενώ εσύ;”.

Την περασμένη βδομάδα πάνοπλες ομάδες των ειδικών μονάδων SWAT άρχιαν να εισβάλλουν σε διαμερίσματα του Ντένβερ, συνοδευόμενες από ενσωματωμένους δημοσιογράφους του δεξιού καναλιού Fox, όπως έκανε ο στρατός στις επιθέσεις του στο Ιράκ και το Αφγανιστάν.

Στο Λος Άντζελες, μετά το σαββατοκύριακο 1-2 Φλεβάρη και την απεργία των μεταναστών τη Δευτέρα 3 Φλεβάρη, οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν καθημερινά μέχρι που ενώθηκαν με το μεγάλο ραντεβού του επόμενου σαββατοκύριακου. Τις προηγούμενες μέρες, οργανώθηκαν αποχές σε λύκεια και πανεπιστήμια και οι μαθητές και φοιτητές βγήκαν κατευθείαν στους δρόμους. Την Τετάρτη, οι μαθητές φώναζαν “Τα σχολεία είναι για μόρφωση, όχι για την αστυνομία”.

Η ρατσιστική επίθεση του Τραμπ δεν μετατρέπεται σε εργαλείο που του ανοίγει το δρόμο για όλη του την ατζέντα. Αντίθετα ανοίγει το δρόμο για την ανασυγκρότηση του κινήματος και της Αριστεράς από άκρη σε άκρη των ΗΠΑ.

Τραμπ όπως Νίξον;

Όταν ο Ελον Μασκ και το τσούρμιο του από «μάγους» των νέων τεχνολογιών αφηνιάζουν στην Ουάσιγκτον, σκεφτόμουν κάτι που έγραψε ο Φρίντριχ Ένγκελς το 1879 στο βιβλίο του με τίτλο Αντί-Ντύρινγκ: «το σύγχρονο κράτος ... είναι μόνο η οργάνωση που υιοθετεί η αστική κοινωνία προκειμένου να υποστηρίξει τις γενικές εξωτερικές συνθήκες του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής ενάντια στις επιβουλές τόσο των εργατών όσο και των μεμονωμένων καπιταλιστών. Το σύγχρονο κράτος, ανεξάρτητα από τη μορφή του, είναι ουσιαστικά μια καπιταλιστική μηχανή, το κράτος των καπιταλιστών, η ιδανική προσωποποίηση του συνολικού εθνικού κεφαλαίου».

Γράφει ο Αλέξ Καλλίνικος

Ο Ένγκελς υποστήριζε ότι το κράτος δεν είναι το εργαλείο των μεμονωμένων καπιταλιστών. Ενεργεί προς το γενικό συμφέρον της καπιταλιστικής τάξης στο σύνολό της. Έτσι, φορολογεί τα αφεντικά, ρυθμίζει τις δραστηριότητές τους και μερικές φορές αναλαμβάνει ακόμη και τα περιουσιακά τους στοιχεία. Κάτω από την πίεση της οργανωμένης εργατικής τάξης, έχει αναπτύξει εκτε-

ταμένες υπηρεσίες πρόνοιας που συντηρούν τις οικογένειες της εργατικής τάξης ως αποτελεσματικά και σχετικά πειθήνια αντικείμενα εκμετάλλευσης.

Τώρα ένας πολύ μεγάλος καπιταλιστής με την υποστήριξη του νέου προέδρου, του Ντόναλντ Τραμπ, επιδιώκει να αντιστρέψει αυτή τη διαδικασία και να συρρικνώσει δραστικά το κράτος. Οι New York Times επισημαίνουν ότι ο Μασκ χρησιμοποιεί τις μεθόδους που υιοθέτησε για να απαλλαγεί από τους εργαζόμενους στο Twitter αφού το εξαγόρασε.

Εκπληρώνει τα σχέδια που έχουν καθοριστεί στο Project 2025, το οποίο εκπονήθηκε από το υπερ-νεοφιλελεύθερο Heritage Foundation. Ο Russ Vought, ο αρχιτέκτονας του σχεδίου, μόλις εγκρίθηκε ως διευθυντής του Γραφείου Διαχείρισης και Προϋπολογισμού του Τραμπ.

Αλλά πρόκειται για κάτι περισσότερο από την επίθεση στο «Μεγάλο Κράτος». Ο Edward Luce υποστηρίζει στους Financial Times ότι ο Τραμπ θέλει: «να ανασυστήσει την αυτοκρατορική προεδρία που θάφτηκε στα μέσα της δεκαετίας του 1970 μετά την παραίτηση του Ρί-

τσαρντ Νίξον». Αυτή είναι μια πολύ οξυδερκής επισήμανση, πολύ πιο ακριβής από όλα τα υπερβολικά σχόλια που συγκρίνουν τη δεύτερη προεδρία του Τραμπ με την κατάληψη της εξουσίας από τον Χίτλερ.

Ο Τραμπ ως νεαρός είχε ως μέντορά του τον σκοτεινό και διεφθαρμένο δεξιό Ρεπουμπλικάνο δικηγόρο Ρόι Κον. Ο Κον ήταν συνεργάτης του γεροισιαστή Τζο Μακάρθι κατά τη διάρκεια του αντικομμουνιστικού «κυνγιού μαγισσών» στις αρχές του Ψυχρού Πολέμου. Ο ίδιος ο Νίξον χρωστούσε την πολιτική του άνοδο στον ρόλο του σε αυτό το κυνήγι μαγισσών.

Ως πρόεδρος των ΗΠΑ μεταξύ 1969 και 1974, ο Νίξον προσπάθησε να παρακάμψει τα όρια που έθετε το Σύνταγμα στην εξουσία του. Για παράδειγμα, αντιμετώπιζε με ένα Κογκρέσο ελεγχόμενο από τους Δημοκρατικούς, διεκδίκησε την εξουσία να «δεσμεύει» κονδύλια που ψήφιζε να σκοπούς που ο ίδιος δεν ενέκρινε. Δημοιούργησε επίσης έναν τεράστιο μυστικό μηχανισμό παρακολούθησης, καταστολής και βρώμικων κόλπων για να συντρίψει το κίνημα κατά του πολέμου του Βιετνάμ και

να εξασφαλίσει την επανεκλογή του το 1972.

Η σταδιακή αποκάλυψη αυτού του μηχανισμού με το σκάνδαλο Γουότεργκαϊτ ανάγκασε τον Νίξον να παραιτηθεί τον Αύγουστο του 1974. Στη συνέχεια το Κογκρέσο επέβαλε νέους περιορισμούς στις προεδρικές εξουσίες. Τώρα ο Τραμπ, πολιτικά διαμορφωμένος στο περιβάλλον που ανέδειξε τον Νίξον, θέλει να απαλλαγεί από αυτούς. Για παράδειγμα, ο Μασκ και η συμμορία του, παίρνοντας τον έλεγχο του αμερικανικού υπουργείου Οικονομικών και κόβοντας δαπάνες που δεν τους αρέσουν, δίνουν ξανά στην προεδρική εξουσία τη δυνατότητα να δεσμεύει κονδύλια.

Ο Τραμπ βοηθιέται σημαντικά από το γεγονός ότι, σε αντίθεση με τον Νίξον, οι υποστηρικτές του ελέγχουν και τα δύο σώματα του Κογκρέσου και το Ανώτατο Δικαστήριο. Έχει επίσης, προς το παρόν τουλάχιστον, την ενθουσιώδη υποστήριξη των μεγάλων επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας και της Γουόλ Στριτ. Αν πετύχει, το αποτέλεσμα δεν θα είναι ο απόλυτος φασισμός, αλλά μια πολύ πιο αυταρχική και ρατσιστική εκδοχή της καπιταλιστικής «δημοκρα-

τίας». Η πολιτική εξουσία θα συγκεντρωθεί στον Λευκό Οίκο.

Τι θα μπορούσε να σταματήσει τον Τραμπ; Μέχρι στιγμής η ομάδα κρούσης του Μασκ έχει παραμείνει μακριά από τον πυρήνα του αμερικανικού κράτους πρόνοιας, Medicare, Medicaid και Κοινωνική Ασφάλιση. Επίσης, οι προσπάθειες εκκαθάρισης ορισμένων τμημάτων του κατασταλτικού μηχανισμού, κυρίως του FBI, έχουν μέχρι στιγμής αποφύγει τον πυρήνα του κράτους εθνικής ασφάλειας, το Πεντάγωνο και τη CIA. Όταν ο Μακάρθι προσπάθησε να βάλει στο στόχαστρο τον αμερικανικό στρατό, ήρθε η ώρα της πτώσης του. Και άλλα αφεντικά μπορεί να κουραστούν από το γεγονός ότι «η ιδανική προσωποποίηση του συνολικού εθνικού κεφαλαίου» γίνεται η παιδική χαρά ενός αλλοπρόσαλλου και υψηλά επιδοτούμενου μεγιστάνα της υψηλής τεχνολογίας.

Αλλά δεν υπάρχει υποκατάστατο για τη μαζική κινητοποίηση. Το γιγαντιαίο αντιπολεμικό κίνημα προκάλεσε την πτώση του Νίξον. Ο κόσμος, αρχικά εμβρόντητος από την ταχύτητα και τη βιαιότητα της επίθεσης, αρχίζει να οργανώνεται και να διαμαρτύρεται. Η αποφασιστική και θαρραλέα αντίσταση μπορεί τελικά να μας απαλλάξει από αυτή τη βλαβερή ομάδα απατεώνων και φανατικών.

Η διοργάνωση της ημερίδας με θέμα «Κράτος Δικαίου: Δημοκρατία και Δικαιοσύνη» από το Ινστιτούτο Αλέξη Τσίπρα στις 6/2, με άμεση αναφορά στις υποθέσεις των Τεμπών, της Πύλου και των υποκλοπών, κίνησε μεγάλο ενδιαφέρον, ειδικά καθώς πραγματοποιήθηκε λίγες μέρες μετά τις τεράστιες κινητοποιήσεις για τα Τέμπη. Γι' αυτό ήταν και πολύς ο κόσμος που πήγε στο Ωδείο Αθηνών την περασμένη Πέμπτη για να παρακολουθήσει τη συζήτηση και να ακούσει τι έχει να προτείνει η Αριστερά.

Το ρόλο της αστυνομίας και το αίτημα για δικαιοσύνη ανέδειξε μέσα από τη γεμάτη πόνο και οργή διαδικτυακή της παρέμβαση η μητέρα του Ζακ, **Ελένης Κωστοπούλου**: «Όταν εμπλέκονται μέλη της αστυνομίας δεν είναι πια αστυνομική έρευνα. Είναι αστυνομική συγκάλυψη. Αν οι ένοχοι έχουν θέσεις σημαντικές ή κρατικές, ακόμη κι αν είναι πολιτικοί, αστυνομικοί ή έχουν χρήματα θέλουμε να τους δούμε να καταδικάζονται... Έχω μιλήσει με πολλούς γονείς και οικογένειες θυμάτων, ξέρω ότι θα τους ατσάλώσει το πείσμα τους να βρουν δικαιοσύνη για τα παιδιά τους».

«Το ναυάγιο της Πύλου δεν ήταν ένα μοιραίο δυστύχημα, ήταν ένα ναυάγιο του κράτους δικαίου», είπε ο συνήγορος των επιζώντων προσφύγων, **Αλέξανδρος Γεωργουλής**, στη δική του διαδικτυακή παρέμβαση. «Τον Μάιο που μας πέρασε είχαμε την αθωωτική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων, διότι προσπάθησαν οι κρατικές αρχές να αποδώσουν ευθύνες σε εννέα ναυα-

ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΣΙΠΡΑ

Χωρίς απαντήσεις

γούς... Θεωρούμε ότι ουσιαστικά είναι μια υπόθεση η οποία θα έλεγα ίσως και εσκεμμένα έχει βαλτώσει από τις αρμόδιες αρχές. Ακόμα και σήμερα δεν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη σε κανέναν».

Τι ήταν, όμως, αυτό που ακολούθησε μετά από παρεμβάσεις σαν τις παραπάνω; Όλη υπόλοιπη ημερίδα καταναλώθηκε σε μια, κυρίως νομικού τύπου, συζήτηση για τους «θεσμούς», για νομοθετικές ρυθμίσεις, για αλλαγές της εσωτερικής λειτουργίας του δικαστικού σώματος, για την πιθανή ανάγκη νέας «συνταγματικής αναθεώρησης». Οι περισσότερες από τις προτάσεις, είναι αλήθεια, ήταν στην κατεύθυνση «εκδημοκρατισμού» της Δικαιοσύνης και του κρατικού μηχανισμού (αν και όχι όλες, για παράδειγμα ακούστηκαν και προτάσεις για ενίσχυση των εξουσιών του Προέδρου της Δημοκρατίας). Όλοι οι ομιλητές αναφέρθηκαν στις «μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις» για τα Τέμπη, αλλά απέφυγαν συστηματικά να μιλήσουν για τα ίδια τα αιτήματα που φώναζε ο κόσμος. Έτσι:

Δεν ακούστηκε στην ημερίδα ούτε μια φορά το αίτημα για ανατροπή της δολοφονικής κυβέρνησης της ΝΔ, ούτε το πώς μπορεί να γίνει αυτό.

Δεν ακούστηκε η λέξη «ιδιωτικοποίηση» για το έγκλημα των Τεμπών, και βέβαια δεν υπήρξε καμιά αναφορά για κρατικοποίηση της Hellenic Train.

Δεν ακούστηκε το ότι η ρατσιστική πολιτική των κλειστών συνόρων είναι η αιτία πίσω από τη μαζική δολοφονία 600 προσφύγων από το λιμενικό στην Πύλο το 2023. Αντίθετα, ο Ι. Σαρμάς, που ήταν τότε υπηρεσιακός πρωθυπουργός, υπαινιχθηκε ότι είναι υπό έλεγχο αν το ναυάγιο έγινε σε ύδατα ελληνικής αρμοδιότητας. Είναι χαρακτηριστικό ότι από όλες τις υποθέσεις η Πύλος ήταν η πιο υποβαθμισμένη στην ημερίδα.

Δεν ακούστηκε καν η 28 Φλεβάρη (!), ούτε σαν γενική απεργία, ούτε σαν συνέχεια και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων για τα Τέμπη.

Ο Τσίπρας στην τελική ομιλία του μίλησε «για τη δυστοπία που ζούμε με τη πλήρη απαξίωση των βασικών θεσμών του κράτους δικαίου και του πολιτικού συστήματος» και την ανάγκη «να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών σε θεσμούς όπως η Δικαιοσύνη». Και έβαλε το ερώτημα: «Ποιος και πώς θα σχεδιάσει τις αναγκαίες πολιτικές για να αλλάξει αυτή η κατάσταση;» (φωνή από

κάτω: «Αυτό θέλουμε να μάθουμε κι εμείς»). Η απάντηση του Τσίπρα ήταν ...άλλο ένα ερώτημα: «Μπορούν να συμφωνήσουν σε ένα μίνιμουμ σχέδιο μεταρρυθμίσεων οι πολιτικές δυνάμεις που διακηρύσσουν ότι παραμένουν πιστές, κάθε μια με το δικό της τρόπο, στις δημοκρατικές και προοδευτικές αξίες; Ας είμαστε ειλικρινείς. Η κατάσταση εκεί έξω δεν είναι καθόλου καλή. Αλλά αν δεν το κάνουν αυτές οι πολιτικές ηγεσίες θα γίνουν μέρος του προβλήματος».

Ας είμαστε ειλικρινείς. Η κατάσταση «εκεί έξω» είναι πάρα πολύ καλή. Είναι η κατάσταση των εκατοντάδων χιλιάδων που διαδήλωσαν με σύνθημα «κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων» για τα Τέμπη, των χιλιάδων μαθητών και φοιτητών που ξαναβγήκαν στους δρόμους την Παρασκευή, των διαδηλωτών στον Πειραιά στο Ναυτοδικείο για να τιμωρηθούν οι ένοχοι για την Πύλο, των απεργών στην υγεία και την εκπαίδευση που κυνηγούν τον Γεωργιάδη, τον Πιερακάκη, τον Μητσοτάκη σε νοσοκομεία και σχολεία, των απεργών στα τρένα, των αγροτών στα μπλόκα, όλων αυτών που οργανώνουν τη μεγάλη γενική απεργία στις 28 του μήνα. Αυτών που παλεύουν για να ρίξουν τον Μητσοτάκη και μπορούν «να σχεδιάσουν τις αναγκαίες αλλαγές» ενωτικά και δημοκρατικά από τα κάτω, ανατρέποντας και το σύστημα που αυτός υπηρετεί. Σε όλον αυτόν τον κόσμο η ημερίδα του Τσίπρα πραγματικά δεν είχε να προσφέρει απολύτως τίποτα.

Κώστας Πίπτας

Εμπρός για Απεργιακή 8 Μάρτη

Στη διαδήλωση της Κυριακής 26 Γενάρη, ξεχείλισε η οργή για τα εγκλήματα των ιδιωτικοποιήσεων, αυτές τις μέρες η νεολαία βρίσκεται μαζικά στους δρόμους διαδηλώνοντας ενάντια στην κυβέρνηση και τις ιδιωτικοποιήσεις. Η πανεργατική απεργία στις 28 Φλεβάρη έρχεται να ξαναβγάλει στον δρόμο όλα αυτά τα ποτάμια της οργής και η 8η Μάρτη είναι η επόμενη πραγματική συνέχεια, μία απεργία που θα αποτελέσει ένα ακόμη χτύπημα απέναντι στην κυβέρνηση και θα μας φέρει ένα βήμα πιο κοντά στην προοπτική του να βάλουμε τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους, με την εργατική τάξη πραγματικά στο επίκεντρο αυτής της κοινωνίας.

Η **Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη** διοργανώνει το Σάββατο 15 Φλεβάρη ανοιχτή σύσκεψη-συζήτηση για να συζητηθούν τα βήματα οργάνωσης της φετινής 8ης Μάρτη. Θα είναι κομμάτι της διεθνούς αντίδρασης απέναντι σε μία άρχουσα τάξη που ακριβώς επειδή βρίσκεται σε κρίση (πολιτική και οικονομική), προσπαθεί να βάλει χέρι στους πάντες και πρώτα και κύρια στην εργατική τάξη και τις γυναίκες. Όλα τα ζητήματα ανοίγονται σαν βεντάλια.

Αρχικά, οι επιθέσεις που εξαπολύει η κυβέρνηση έχουν στο στόχαστρό τους τις γυναίκες. Στα νοσοκομεία, στα σχολεία, στους δήμους χτυπά κλάδους που στην πλειοψηφία τους εργάζονται γυναίκες, ενώ η ίδια η διάλυση αυτών των δημόσιων κοινωνικών υπηρεσιών φορτώνει επιπλέον βάρη στην εργατική οικογένεια και μέσα εκεί στις πλάτες των γυναικών.

Στα νοσοκομεία, οι περικοπές σημαίνουν αποκλεισμό για τη μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών της εργατικής τάξης από την πρόσβαση σε δημόσια δωρεάν υγεία. Στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου, στο μαιευτήριο της εργατικής τάξης, αποφάσισαν να κόψουν 1 εκατομμύριο ευρώ από τον φετινό προϋπολογισμό, συμβάλλοντας στην παραπάνω διάλυση του. Περικοπές επίσης σημαίνει το να μην υπάρχουν ξενώνες κακοποιημένων γυναικών, συμβουλευτικά κέντρα στις γειτονιές, συνολικά υπηρεσίες στήριξης και προστασίας των γυναικών που τις έχουν ανάγκη.

Στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός σε κάθε εφημερία υπάρχει τουλάχιστον μία κακοποιημένη γυναίκα ενώ παρόμοια εικόνα επικρατεί στο νοσοκομείο Γεννηματάς. Η 8 Μάρτη έχει συμβάλει στο να ανοίγουν τα αιτήματα των κακοποιημένων γυναικών μέσα στα σωματεία όλο τον χρόνο. Παράλληλα, στον Ευαγγελισμό έχει ωθήσει τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες στα επείγοντα να βρίσκουν συλλογικές λύσεις, φτιάχνοντας επιτροπές αγώνα που ασκούν πίεση για να λάβει μια κακοποιημένη γυναίκα την καλύτερη περίθαλψη και να οδηγηθεί σε ξενώνα.

Η διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών στους δήμους φάνηκε με τον χειρότερο τρόπο στη δολοφονία του Άγγελου στο Ηράκλειο της Κρήτης, όπου η κοινωνική υπηρεσία ήταν απύσχα. Την ίδια στιγμή, η συζήτηση για την άμβλωση ξαναέρχεται στο προσκήνιο με δηλώσεις του τύπου "ας κάνει ένα παιδί και ας το πετάξει μετά". Μάλλον μία γυναίκα θα χρειαστεί να το πετάξει γιατί της καθίσταται αδύνατο να το μεγαλώσει.

Οι διεκδικήσεις για ισότητα στους μισθούς, για μόνιμες σχέσεις εργασίας και για αντιστρο-

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΣΚΕΨΗ
Σάββατο 15 Φλεβάρη, 5μμ
Ρομάντσο, Αναξαγόρα 3, Ομόνοια

φή των ιδιωτικοποιήσεων είναι κομμάτι των απεργιακών διεκδικήσεων της 8ης Μάρτη. Η άμβλωση επίσης, όπου η συζήτηση γύρω από αυτή ξαναήρθε στη δημόσια συζήτηση, αποτελεί κομμάτι των κατακτήσεων των αγώνων της μεταπολίτευσης που έφτιαξαν το ΕΣΥ.

Αιματοβαμμένος απολογισμός

Στις 26 Γενάρη, στο βήμα της διαδήλωσης ανέβηκε η μητέρα της δολοφονημένης από τον εν διαστάσει σύζυγο της Ερατούς, ανοίγοντας ξανά το ζήτημα των γυναικοκτονιών. 16 γυναικοκτονίες και πάνω από 18.000 καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία είναι ο αιματοβαμμένος απολογισμός του 2024 για τον σεξισμό που η κυβέρνηση της ΝΔ απλώνει. Στην ίδια διαδήλωση, το πανό ΤΕΜΠΗ-ΠΥΛΟΣ-ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ συνένωσε τις ιδιωτικοποιήσεις με τον πόλεμο, τα ανοιχτά σύνορα και τις επαναπροωθήσεις. Η οργάνωση της 8 Μάρτη θα γίνει μαζί με τις Παλαιστίνιες και τις Σύριες γυναίκες που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή απέναντι στον δολοφόνο Τραμπ και των σφαγέα Νετανιάχου. Θα γίνει μαζί με τις μουσουλμάνες που φοράνε μαντίλα, απέναντι στην ισλαμοφοβία.

Η εμπιστοσύνη στους θεσμούς και την κυβέρνηση είναι πλέον μηδαμινή. Είναι η κυβέρνηση που συγκαλύπτει κυκλώματα βιαστών, που νομοθετεί υπέρ κακοποιητών και γυναικοκτόνων. Με το νομοσχέδιο για την αυστηροποίηση του πλαισίου για την ενδοοικογενειακή βία προσπάθησε να μας πείσει ότι χρειάζεται παραπάνω αστυνόμευση αλλά η γυναικοκτονία της Κυρια-

κής Γρίβα έξω από το αστυνομικό τμήμα το αντίθετο αποδεικνύει, όπως και οι αποκαλύψεις για το κύκλωμα της ΕΛΑΣ που πουλούσε προστασία σε οίκους ανοχής. Τα περιστατικά βιασμών μέσα στα ΑΤ ή των κακοποιήσεων από αστυνομικούς δεν είναι οι "εξαιρέσεις" στον κανόνα αλλά ο κανόνας για την ΕΛΑΣ.

Ο Τραμπ λέει ότι υπάρχουν δύο φύλα και ο Μητσοτάκης τρέχει να συμφωνήσει. Λογάριαζαν χωρίς τον ξενοδόχο όμως γιατί υπάρχει μια νεολαία σε αναβρασμό, που τώρα κάνει καταλήψεις για τα Τέμπη, την ιδιωτικοποίηση της υγείας και τα Ωνάσεια σχολεία. Που πέρυσι έκανε καταλήψεις ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια και τις πολιτικοποιούσε ανοίγοντας τα ζητήματα του σεξισμού μέσα στις σχολές. Οι συνελεύσεις των καταλήψεων παίρνανε αποφάσεις για να έχουν παρουσία οι φοιτητικοί σύλλογοι στη δίκη των δολοφόνων του/της Ζακ/Ζάκι, και παράλληλα οργανωνόντουσαν εκδηλώσεις για τις γυναικοκτονίες.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες, που τώρα βγαίνουν στην πρώτη γραμμή για τα Ωνάσεια, πέρυσι διαδήλωναν έξω από το ΑΤ Αγίων Αναργύρων για τη δολοφονία της Κυριακής Γρίβα και έβαφαν κόκκινα τα χέρια τους συμβολίζοντας πως η κυβέρνηση έχει τα χέρια της βαμμένα με αίμα γιατί είναι μία κυβέρνηση δολοφόνων. Τώρα οι εργάτες ξεσηκώνονται για μια πανεργατική σεϊσμό στις 28 Φλεβάρη. Όλα αυτά δείχνουν πως η επίθεση μπορεί να είναι μεγάλη, αλλά η αντεπίθεση είναι τεράστια. Αυτήν την αντεπίθεση πάμε να οργανώσουμε.

Οργανώνουμε μαζί την απεργία στις 28 Φλεβάρη και την απεργία στις 8 Μάρτη. Οργανώνουμε περιοδείες και εξορμήσεις σε κάθε εργατικό χώρο, κάθε σχολή και κάθε σχολείο. Στόχος είναι να παρθούν απεργιακές αποφάσεις που θα δώσουν ώθηση μέσα στους χώρους δουλειάς και τις σχολές. Ήδη η ΕΛΜΕ Σιβιτανιδείου έχει πάρει απόφαση για τις 8 και για τις 22 Μάρτη, τη διεθνή ημέρα δράσης ενάντια στον ρατσισμό. Απόφαση έχει πάρει και το σωματείο εργαζομένων στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ.

Παρεμβάσεις

Στόχος είναι οι αποφάσεις να πολλαπλασιαστούν. Αυτήν την εβδομάδα κυκλοφορούν τα υλικά της Κίνησης. Μαζί με την προβολή και τη διακίνηση των υλικών θα γίνουν παρεμβάσεις και τοποθετήσεις για τις 8 Μάρτη στις εκδηλώσεις που οργανώνονται για την κρατικοποίηση των τρένων χωρίς αποζημίωση για τη Hellenic train. Από την επόμενη εβδομάδα θα αρχίσει η οργάνωση των εκδηλώσεων και συζητήσεων για την 8 Μάρτη, σε εργατικούς χώρους και σχολές, μαζί με τους καθηγητές και τους διοικητικούς. Θα γίνει προσπάθεια οργάνωσης εκδηλώσεων και στους χώρους μέσης εκπαίδευσης, μαζί με τους μαθητές που ξεσηκώνονται για τα Τέμπη και τα Ωνάσεια σχολεία.

Η φετινή σύσκεψη θα φέρει μαζί να συζητήσουν εργαζόμενες και εργαζόμενους, φοιτήτριες και φοιτητές, αγωνίστριες και αγωνιστές από κάθε χώρο και γειτονιά. Μαζί με τις συντρόφισσες από την Παλαιστινιακή Παροικία, τις Σύριες συντρόφισσες, και τις κοινότητες των μεταναστών/τριών. Μαζί με τις δικηγόρινες για το ναυάγιο της Πύλου και το ΛΟΑΤΚΙ κίνημα. Η σύνδεση ότι η 8 Μάρτη είναι μέρα απεργιακή, μέρα ενάντια στην καταπίεση που φέρνει το σύστημα και οι κυβερνήσεις του, είναι απότοκο του ρόλου που έπαιξε η Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη στο να μετατραπεί η Παγκόσμια Ημέρα των Γυναικών σε απεργία.

Η 8 Μάρτη ανοίγει όλα τα ζητήματα: των ιδιωτικοποιήσεων και των περικοπών, της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, του φύλου και της επανάστασης. Το κίνημα των Τεμπών βάζει ζητήματα στρατηγικά, πάμε να γενικεύσουμε αυτά τα αιτήματα, να διώξουμε την κυβέρνηση και να διεκδικήσουμε μία άλλη κοινωνία με τον έλεγχο στα δικά μας χέρια.

Σοφία Γαρμπή

Διαβάστε επίσης

ΜΑΡΙΑ ΣΤΥΛΛΟΥ
Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

μεθοδικό περιεχόμενο